

Déliab

11. SZÁM

20
FILLÉR

**MAKAY
MARGIT**

(Solty-
Wellesz
fele.)

100

OLDAL

RÁDIÓMŰSOR
Május 14-20-ig

30 KÖTET

elegáns kiállítású könyvet szállítunk kötetenként

BUDAPESTEN 48 fillérért,
VIDÉKEN 58 fillérért,

ha megrendeli a **VILÁGKÖNYVTÁR SOROZATOT.**

A világirodalom legkitűnőbb regényei jelennek meg e sorozat keretében minden hó 25-én.

A sorozatban a következő művek szerepelnek:

Oppenheim: A fekete pásztor
Atherton: Mikor a köd eloszlik
Claude Farrère: A titkárkisasszony
Spencer Walls: Akít üldöznek a nők
R. Haggard: Cleopatra
Sheridan: Végrendelet
D. Collins: Istenítélet
O. Rust: Egy asszony elindul
Kegel: A bűvár
Raten: Karrier

Kappus: Versenyfutás a sorssal
J. K. Jerome: Három ember egy csónakban
Gus Cather: A sakélembér
Hans Heuer: Brazíliai kaland
Sealsfield: Tokeah
Löns: Az ordas
Kappus: Edda megvívja harcát
Weber: Az arany kalózái
Hilton: Gyilkosság az iskolában
Edgar Wallace: A versenyparlpa
Rumpff: A hatalom kulcsa

Mint rendkívüli kedvezményt, aki 30 kötet átvételére kötelezi magát, annak „A tudás forrása“ című díszes félbörkötésű könyvet ajándékozunk. Ez a lexikon alakú, 320 oldalas könyv az ismeretek valóságos tárházát nyújtja az olvasónak. Ajándékkötetünket a regénysorozat 15 kötetének átvétele után küldjük megrendelőinknek teljesen díjtalanul, úgy helyben, mint vidéken, csupán 20 fillér postaköltséget és kézbesítési díjat számítunk fel.

Vágja ki az alanti megrendelőszelvényt és küldje be kitéve, a Délibáb kiadóhivatalának, Budapest, VII, Dohány ucca 12. Helyben minden hó 26. körül kiviszi kézbesítőnk az újonnan megjelent regényt 48 fillérért, vidékre pedig, 58 fillér előzetes beküldése ellenében szállítjuk bérmentve, ha abban a helységben kézbesítő szervünk nincs.

Aki nem rendel meg a sorozatot, kötetenként is megveheti a könyveket minden ujságárusnál, Budapesten 48, vidéken 58 fillérért, ha kivágja lapunk 96. oldalán lévő szelvényt.

KÜLFÖLDI OLVASÓINK FIGYELMÉBE! A „Világkönyvtár“ bármelyik kötetét

portómentesen küldi meg, (ha az ujságárusnál nem volna kapható) Romániában: 20 lei-ért. Journal Import Propr. Danca Jacob, Oradea. Bulv. Reg. Ferdinand 46.

Csehszlovákiában: 5 Ke-ért „Lipa“ Ujságiroda, Bratislava, Trieda Kr. Alexandra 8. Jugoszláviában: 8 dinárért Putnik Hirlapiroda Novisad Kralja Aleksandra 21 (Az összeg mindhárom helyre helyegben is beküldhető).

Párizsban bármely kötet ára Frs 4.— Kapható: Messageries Parisiennes, Paris 10e 28 Rue Quentin.

Ne vágja ki, ha nem akarja megcsontítani a lapot, hanem írja ezt a megrendelési szöveget egy levelezőlapra

Megrendelem a „Világkönyvtár“ harminc kötetét díszes kötésben Budapesten 14 pengő 40 fillérért, vidéken 17 pengő 40 fillérért, tehát kötetenként Budapesten 48, vidéken 58 fillérért. Minden mű kézbesítésénél fizetek a könyvért 48 fillért, illetve vidéken 58 fillért.

Tudomásul veszem, hogy 15 kötet átvétele után ajándékképen megkapom „A tudás forrása“ című díszes kötésű, 320 oldal terjedelmű könyvet, fizetek annak kézbesítéséért és postaköltségéért úgy helyben, mint vidéken 20 fillért.

A kézbesítést a következő címre kérem:

név _____ foglalkozás _____
ker., _____ ucca _____ szám _____ emelet _____ ajtó _____

A megrendelő sajátkező, olvasható aláírása

Kelt 193 _____

XI. évfolyam

Budapest, 1937 március 13

11. szám

20
FILLÉR

Délibáb

SZÍNHÁZI HETILAP

Megjelenik minden szombaton

Előfizetési ár: negyedévre 2 pengő 50 fillér, félévre 5 pengő. Biztosítással kombinálva negyedévre 3 pengő 42 fillér, félévre 6 pengő 84 fillér, egy hónapra 1 pengő 14 fillér. Egyes szám ára — pályaudvarokon is — 20 fillér. Ausztriában 40 Groschen, Csehszlovákiában 2.— cseh korona, Jugoszláviában 2.50 dinár, Romániában 8 lei, Olaszországban 1 lira 40 centesimo, Franciaországban 1.50 Frs. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VII, Dohány ucca 12. Telefón: 14—23—39, 14—23—50.

Jack Hylton, a világ egyik leghíresebb jazzkarmestere nagy sikerrel szerepelt Budapesten

A holt költő szerelme

Irta: IFJ. HEGEDŰS SÁNDOR

Mikor a szegedi árvízszerencsétlenség megrendítette a világot és az egész külföld, még Franciaország is, könyöradományokat küldött az árvízkárosultaknak, akkor Magyarország minden városában jótékonycélú hangversenyeket és diszeloadásokat rendeztek a szerencsétlen szegediek részére. Egy ilyen jótékonycélú előadás részére írta Jókai Mór a „Holt költő szerelme” című versét, melyről Gyulai Pál, aki mindig bizonyos személyi bosszantással kísérte Jókai munkásságát, a versről ezt a kritikát mondta: „Hogy a két költő közül az egyik elvesztette a fejét!” Ugyanis a vers Petőfiről szól és Jókai írta.

A jótékonycélú előadás úgy folyt le, hogy a verset Jókainé Laborfalvy Róza szavalta és Liszt Ferenc kísérte zongorán a Vigadó nagytermében. Nagy siker is volt, hallatlan bevétel, a szereplőket pedig elárasztották babérral és tapsviharral. A közönség ugyanis csak a kész előadást látta és az előkészületek és próbák kulisszatitkaiból semmit sem tudott.

Pedig a megzenésített „Holt költő szerelme”-nek próbái legalább is olyan érdekesek voltak, mint maga az előadás.

Akkor mi egy házban laktunk Jókaiékkal a Stáció uccában, természetesen egész nap ott lógtunk Lóránt bátyámmal keresztapáéknál, mert mindnyájunk keresztapja és keresztanyja Jókai és Laborfalvy Róza voltak. Elég az hozzá, hogy egy napon vígan rontottunk be az ebédlőbe, mely a hosszú folyosóról nyílt, Róza néni azonban nagyon szigorú hangon fogadott bennünket:

— Gyerekek, most ki innen és az egész nap egy hangot se halljak, mert leütöm a derekatokat!

Lóránt bátrabb volt és idősebb, így megkérdezte:

— Ma ünnep lesz, keresztmama kérem?

Ünnep. Csak menjetek, mert Liszt mingyárt itt lesz!

Mig a hosszú folyosón mentünk, egyre azt dudoltuk: „Liszt! Liszt! Jön a Liszt!” A szokatlan szigorúság az

egész házra átesapott, mert még édesanyánk se gyönyörködött a mi Lisztáriánkban, hanem ő is ránk kiáltott, hogy: — Ma aztán, ha valaha, ma csend legyen!

Ez fölkellette érdeklődésünket és lesbenállunk. Jókaiék konyhaajtójából végig lehetett látni az üveges folyosón, mely a kaputól az ebédlőig vezetett. A folyosó tele volt virágokkal és magas fikuszfakkal. Egyszerre csak a folyosó végén feltűnt egy magas alak, fekete ruha volt rajta, fekete kesztyű és magas, fekete kalap. Nagy orra volt, bibircsós arca és hosszú haja. En a szakácsné szoknyájába kapaszkodtam, mert félttem. Ez volt Liszt Ferenc. Próbára jött Jókaiékhoz a Stáció uccába. Jókainé eléje ment, Liszt Ferenc kezét csókolta Laborfalvy Rózának, aztán anyámnak nyújtotta kezét, aki mélyen meghajolt Liszt előtt. Liszt alig tudott magyarul, Jókainé egy szót nem tudott németül, ezért a kottaforgatásra anyámat ültették a kis hokedlira, aki pedig semmi hangszert nem játszott és így a kótát sem ismerte. Így tehát el lehet mondani, hogy a próbát teljes felkészültséggel kezdték meg. Mi kint szorongtunk a folyosó végén. Egyszerre csak felhangzott Jókainé nagyszerű szavaiata:

*„Zeng a líget a csalogány dalain,
Mélázza a völgyi tilinkót.”*

... És szavalta a *Holt költő szerelmé-t*. Közben zenehangokat hallottunk, de az unalmas várakozás inkább félelemben telt el, mint mulatságban. Végre elhangzott az utolsó pár sor:

*„Lenn süg a halott: „Szüm üdve, világom,
Csókoljuk örökre mi egymást!”*

Kisvártatva kinyílt az ajtó és kilépett rajta Liszt és Laborfalvy Róza és beszélgetni kezdtek: Liszt németül, Jókainé, hogy úgy mondjuk, magyar-németül:

— Sie spielen immer mit lange Finger, sehr schön!

Liszt nézegette az ujjait és mosolygott, mintha azt mondaná, hogy nem

tudja kisebbre szelni őket. És lassan
kifelé mentek, de szerencsétlenségre, a
folyosó végén, az udvaron egy baromfi
holtteste feküdt, melyet mikor Labor-
falvy Róza meglátott, egyszerre elfe-
lejtette, hogy Liszt áll mellette, mert
teljes dühvel az ott álmélkodó házmés-
terné felé fordult:

— Was ist das? Ich habe schon ge-
sagt, wenn man krepirt, stinkt man!

Liszt feltette kalapját s felnézett az
égre, az eső permetezni kezdett. Liszt
megjegyezte: kocsit szeretne. Jókainé
kinyújtotta kezét és az égre nézve vá-
laszolt Lisztnek:

— Ja! Ja Wagen! Man regnet!

Erre aztán Liszt beugrott a kocsiba
és elvágtatott.

Jókai egész nap nem volt otthon,
csak este jött haza, érdeklődött, hogy
sikerült a próba.

— Kitűnően, csak Jolánka nem is-
meri a kótát!

— Úgy! — szólt Jókai — és te hogy
beszéltél Liszttel?

— Németül — felelte.

— És hogy ment? — kérdezte Jókai.

— Kitűnően! — felelte Laborfalvy
Róza.

A próba valóban kitűnően ment, az
előadás pedig még jobban! Zsenik ha
találkoznak!

Örhalmi
menyasszony
(Eölvös felv.)

DÉLIBÁ

LE A PROTEKCIOVAL!

Írta: BODOR PÁL

Alázatosan tisztelt Méltóságos Uram!

Alulírott, azon alázatos kérelemmel járulok Méltóságod kegyes színe elé, méltóztatásuk nagybecsű befolyását unokaöcsém Smirgli Fülöp érdekében latbavetni. Unokaöcsém ideiglenes segédfogalmazó-gyakornok-jelölthelyettes a Talajgazdcsapolási számvevőség Légszigetelési ügyosztályának segédhivatali iktatójában, a XI. fizetési osztályban és a nagytehetségű fiatalembernek minden igyekezete odairányul, hogy a küszöbön álló előléptetések során végleges, illetve tényleges segédfogalmazó-gyakornokjelölthelyettesé, a X. fizetési osztályba lépjen elő.

Alázatos kérelmemet arra bátorodom alapítani, hogy Méltóságodnak egész közeli rokona vagyok. Sógornomnak, Prézli Vendelnek ugyanis édes nagynénje az a felső és alsó-csömlényi Czuba Melanie, aki anyai ágon unokatestvére alsó és felsőcibakfalvai Cibakfalvy Kázmérnek, akinek apósa még a régi Ráczfürdőben tyúkszemait ugyanazzal a tyúkszemvágóval szokta kivágni, aki Méltóságod Istenben boldogult keresztyájának, rékásbütyöki és bürgözdtyaki Lattyak Tihamérnak is állandó és kedvenc pedikűrje volt. Ez az atyafiság bátorít fel arra, hogy alázatos kérelmemet kegyeibe ajánljam Méltóságodnak, akinek csak egy szavába kerül és Smirgli öcsém előléptetése holtbiztos. Kérésem megismételve, maradtam Méltóságodnak srig hű hódolója és mély szolgája

Smirgli Antal.

T. Smirgli Antal úrnak.

Megkaptam unokaöccse, Smirgli Fülöp érdekében írt levelét és hivatkozással a legújabb miniszteri rendeletre, nyomatékosan figyelmeztetem, hogy tartózkodjék mindenemű protekció igénybevételétől, mert ellenkező esetben unokaöccse büntetésképpen akkor is mellőzve lesz, ha egyébként előléptetésre kiszemeltetett volna is.

bádogházai Pöszméte Elemér

Méltóságos

bádogházai Pöszméte Elemér úrnak.

Véletlenül tudomásomra jutott, hogy sógorom, Smirgli Fülöp nagybátyja útján tényleges segédfogalmazógyakornok-jelölthelyettesé váló előléptetéséhez protekciót kért Méltóságodtól és Méltóságod azt — igen helyesen! — megtagadta, mert valóban bosz-

szantó, hogy ez az öreg Smirgli milyen lehetetlen címeken akarja Méltóságodra ráerőszakolni a rokonságot.

Ezzel szemben legyen szabad megemlétenem, hogy én, mint Smirgli Fülöp sógora, valóban a legközelebbi nexusban állok Méltóságoddal. Édesapám ugyanis, néhai sóspercesi PereCESSY Abris, együtt járta Békásmegyeren a négy elemít azzal az alsó és felsőbivalykocsonyási Kocsonyássy Lehellet, aki Méltóságod volt tisztartójának, Pokrócz Adámnak a tánctanárja volt és ezért Méltóságod protekcióját — noha elvileg elítélem azt — tisztelettel kérem. Maradtam atyafias tisztelettel

sóspercesi PereCESSY Benedek

*

Méltóságos

sóspercesi PereCESSY Benedek úrnak.

Sógora, Smirgli Fülöp úr előléptetése érdekében boldogan elkövetnék mindent, de sajnos, az új protekcióelleni rendelet kifejezetten tiltja ezt és így végtelen sajnálatomra ezúttal nem lehetek Méltóságod szolgálatára. — Maradtam egyébként bármikor szolgálatkész híve

bádogházai Pöszméte Elemér

*

Édes Elemérem,

Telháborodva értesültem arról, kérlekalásan, hogy unokahugom apósának mostoha fivére, Smirgli Fülöp előléptetése érdekében nagybátyja és sógora volt oly szemtelen nálad levélileg alkalmatlankodni és protekciót kérni.

Szinte szívemből cselekedtél, kérlekalásan, amikor mind a két kérést ridegen elutasítottad, mert valóban türehtetlen, amit az emberek protekciózásban nálunk művelnek, kérlekalásan. Élénken helyeslem tehát, hogy semmiféle protekciót nem engedsz érvényesülni, sőt, arra kérlek, mozgass meg minden követ, hogy ez a Smirgli gyerek minden protekció nélkül, teljesen a maga erejéből lépjen elő tényleges segédfogalmazógyakornokjelölthelyettesé, kérlekalásan. Ezt nemcsak kérem, de el is várom tőled, kérlekalásan.

Szervusz, kérlekalásan, ölel öreg vadászpajtásod

alsó- és felsőcsótánymezővári

Mezőváry Szilárd.

DECIBAB

Ki lesz a világ első képzőművésznője?

Képzőművészeti világiállítás Párizsban és Newyorkban,
amelyen csak hölgyek vesznek részt

Mint ismeretes, a napokban nyílt meg Párizsban az első Női Képzőművészeti Kiállítás.

*

A Tuileriák kertjében, a Jeu de Paume múzeum falai immár évtizedek óta őrzik kiváló mesterek munkáit.

Azonban különös események bolygatták meg a szobrok és festmények nyugalmát. A kiállított tárgyakat ideiglenesen elszállították, a termekbe pedig bevonult a huszadik század legdiadalmasabb hódítója: a Nő.

Férfiművész alkotása egyetlenegy sincs ezen a kiállításon. Ellenben 16 nemzet híres neves szobrásznői, festőnői, iparművésznői, nő-grafikusai és keramikusnői küldötték el

műveiket. Magyar részről 25 művésznő 70 művel szerepel.

Hogy mikor zárul a kiállítás, a rendezőbizottságok nem határozták meg előre. Lehet, hogy még hetekig fog benne gyönyörködni a párizsi közönség, de az is lehetséges, hogy mire e sorok napvilágot látnak, addigra az asszonyok szobrai és festményei már visszatértek eredeti hazájukba... vagy pedig útban vannak Amerika felé.

Mert, hogy a Jeu de Paume múzeumból kivonulnak a nők és az ünnepélyes falak közé visszatér a régi esőnd, ezzel még korántsem zárulnak le a kiállítás körüli érdekes események. Sőt!

Ehhez azonban tudni kell: Ott Párizsban

Hollósné
Mattlóni
Eszter
festménye
(MFI felv.)

kéttagú zsűri alakul. Az egyik zsűritag André Désarrois, a Jeu de Paume múzeum igazgatója, a másik pedig ugyancsak műzeumi igazgató; világviszonylatban egyike a legszámottevőbbeknek: a newyorki Metropolitan-Hall főigazgatója, aki ebből az alkalomból áthajózik Európába. Ez a két kiváló szakértő együttesen bírálja felül a kiállítás anyagát, kiválasztják a legjobb műveket, amelyeket aztán a Metropolitan-Hall igazgatója magával visz Newyorkba, az ottan megnyíló ugyancsak kizárólagosan Női Képzőművészeti Világkiállításra.

Akiknek a munkái útrakelnek, a döntő mérkőzés színhelye, Newyork felé, azok

Európa legjobb képzőművésznői

elnevezésre tarthatnak számat.

Ha azt állítjuk, hogy Newyork a döntő mérkőzés színhelye lesz, ezzel ugyan nem sokat mondunk. Mert nem kevesebről van szó, mint arról, hogy a newyorki kiállítás anyagából csupán egyet, egyetlenegy, a legnagyobb értékűt választják ki és ennek a műnek a megteremtője kapja

A világ első képzőművésznője

címet.

Talán... mindenesetre reménykedjünk. Hiszen a közelmúltban is szerencsénk volt egy magyar írónővel.

Bizonyára nem érdektelen bekukucskálni egy ilyen kultúresemény kulisszái mögé s követni azt az utat, amelyet egy-egy műtárgy megtesz, amíg a pesti művészeti műterméből a párizsi, illetve a newyorki világkiállításra kerül.

Ehhez azonban vissza kell forgatni az időt hat esztendővel.

Idő: 1931. Színhely: Genf. Közel a Népszövetség palotájához elegáns kis épület emelkedik. Termeiben többszáz nő, 16 ország asszonyküldöttsége gyűlt össze. És miss Léna Madésin Philips amerikai ügyvédnő elnöklésével megalakul Az Önálló Hivatású Nők Világszövetsége, amelynek közel kétszáz pesti asszony is a tagja.

A szövetség anyaintézete Newyorkban van, 15 különböző országban pedig fiókszövetségek működnek. A nemzetközi elnök az imént említett amerikai ügyvédnő. A budapesti szervezet feje pedig egy kedves, okos asszony, Zsigmondy Teréz újságíró.

A többit már maga Zsigmondy Teréz meséli el:

— Körülbelül félesztendővel ezelőtt, a szövetségek fiókjai, a mi pesti szövetségünk is, levelet kapott Newyorkból a Metropolitan múzeumból. Az állott a levélben, hogy a múzeum igazgatója szeretne egy kizárólagosan női képzőművészeti világkiállítást rendezni.

Röviddel ezután André Désarroistól, a párizsi Jeu de Paume múzeum igazgatójától is érkezett levél, amelyben közölte, hogy a világkiállítást egy párizsi tárlat előzi meg, abból a célból, hogy Newyorkba már csak valósággal remekművek kerüljenek. És André Désarrois egyúttal kijelölte a pesti zsűrit dr Petrovics Elek személyében.

Nem tudom eléggé esetelni — mondja Zsigmondy Teréz, — hogy milyen izgalmas napokat éltünk át, amíg összegyűjtöttük a kiállítás anyagát. Hiszen tudjuk, hogy Petrovics főigazgató úrnak az utóbbi időben gyenge az egészsége s ő mégsem átalított fölmászni az öt-hatodik emeleti műteremlakásokba, hogy szemügyre vehesse egy-egy művésznőnk munkáit. S ha már a kiválasztott mű szerencsésen odakerült a gyűjtőhelyre, a Nemzeti Szalónba, akkor Petrovics főigazgató úr még egyszer odatelefonált: „Kedves művésznő, küldjön ide gyorsan még valamit, láttam, van ott magánál még szebb, jobb munka is!”

Az elbírálás felelősségteljes munkájából — folytatja Zsigmondy Teréz — oroszánrészt jutott még Aba-Novák és Szőnyi István kitűnő festőművészeinkre. No, de remekbe készült munkákat küldöttünk is Párizsba! Festőnőink közül például Glatzné Wildner Mária, Feszty Masa, Mattioni Eszter és Bródyné Pollatschek Lili, Pollatschek professzor leánya szerepelnek. Brizneyné Lóte Éva és

Bródyné Pollatschek Lili festménye
(Amatőr felv.)

DÉCIBÁB

Lőte Éva és szoborműve
(Amatőr felv.)

Kövesházy Kalmár Elza szobrai pedig már itthon lelkesedést váltottak ki. No meg Kovács Margit változatos kerámiái, Ferenczy Noémi valóban művészi gobelinjei, Nagyajtai Teréz és Tüdős Klára színpadi jelmezei ugyancsak minden tekintetben megállják a legszigorúbb kritikát.

Közben persze egy-két derűs epizód is adódott — meséli az újságíró. — Már a végefelé jártunk a csomagolásnak, amikor leült a Nemzeti Szalón raktárában megszólalt a telefon. Egyik festőnőnk férje érdeklődött, hogy most, utólag elfogadjánk-e képet a feleségétől? Ugyanis a napokban kis-lányuk született s emiatt történt a késés.

— Hogyne, hogyne, csak hozzák a festményt — felelt készségesen Petrovics főigazgató a mosolyogva még hozzáfűzte: — Bár inkább a kisbabát küldjék ide, úgyis az a legszebb.

Az Önálló Hivatású Nők Szövetségének budapesti szerve megalakulása első napjától széleskörű kulturális munkásságot fejt ki. A Nemzetközi Női Világkiállítás kapcsán pedig egyenesen ennek az érdekes eseménynek a középpontjába került.

Ebből az alkalomból érdeklődtünk az iránt is, hogy kik a tagjai a szövetségnek?

Kérdésünkre ugyancsak Zsigmondy Teréz ad felvilágosítást, aki a pesti alakulat vezetőtitkárnöje:

— A Délibábót bizonyára érdekli, ha elárulom, hogy három színésznőtagja is van a szövetségünknek, mégpedig: Bajor Gizi, Bazilidesz Mária és Muráti Lili. Az irodalom területéről Ego. Az arisztokrata hölgyek közül meg Apponyi Albertné grófnő és Windischgrätz Ella hercegnőt tisztelhetjük a nagyon is komolyan tevékenykedő tagjaink között. Mondhatom, hogy szövetségünk tagjai mindannyian kiváló asszonyok, sokan közülük részesei a közéletnek. Például K. Somody Erzsébet törvénytudós, a bírák és az ügyészek munkatársa. Aztán Sully Zoltánné, aki tanácsosi rangban működik a Beszkártnál. Továbbá Redlicsné bankár, dr Ungár Margit ügyvéd, dr Tóth Sára orvos... természetesen többszáz társnőnk lehetetlen egy riport keretében mind megemlíteni.

Komoly munkánk közben azért gyakran vidám délutánokat is engedélyezünk magunknak. Klubhelyiségünkben zenés, bridszes összejöveteleket tartunk, amikor férfivendégeket is szívesen látunk... de csak hölgyek kíséretében — jegyzi meg derűsen Zsigmondy Teréz.

— A férfiak... itt emlitem meg — folytatja, — hogy a világkiállítás megrendezésében tevékeny részt vettek a férfiak is, hiszen a különböző országokban férfiművészek válogatták ki azokat a műalkotásokat,

amelyek a kiállításon szerepelnek. Tehát legalább is ebben az esetben megdől az a nem ritkán hangoztatott állítás, hogy a férfiak nem nézik jószemmel a nők érvényesülését. Például, a mi pesti festő- és szobrászművészeink a legnagyobb lelkesedéssel tekintenek a Newyorkból érkező hírek elé, hogy ugyan ki lesz... A világ első képzőművésznője?

Bogdán Ada.

DÉLIBÁB

A DÉLIBÁB

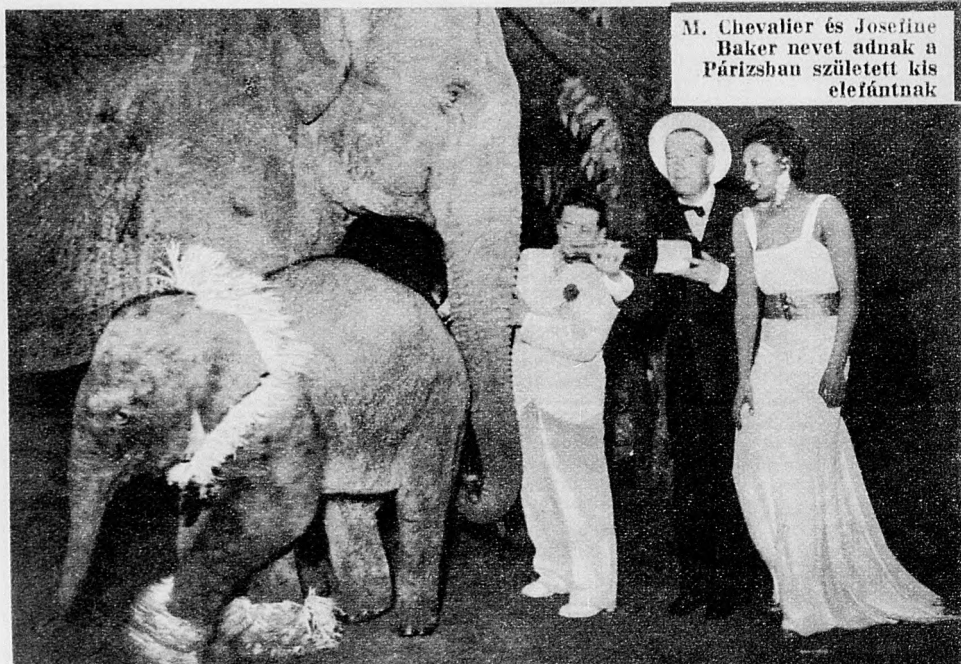
MEGSÚGJA MAGÁNAK,

hogy egy nagy esti kabarén összekeltek egymással a nagytehetségű primadonna és a fiatal, szép színész, aki Pesten kezdte pályafutását, de jelenleg már egy külföldi színház szerződötletett tagja. A nagytehetségű primadonnának, aki pontosan tizenhét éve aratja nálunk sikereit, persze rögtön bemutatták a görblől lett színésznőt, akít most az a meglisztel-tetés ért, hogy együtt léphet föl, illetve egy műsorban a kibáló primadonnával. A külföldi színész szobálszerűen bemondta a bemutatko-

zásnál vezeték- és keresztnévét, a primadonna pedig egy kicsit utánozva őt, szintén bemondta az olyannyira híres vezeték és keresztnévét. A színházi társalgó, ahol a bemutatkozás történt, zsúfolva volt. Mindenki derűs arccal nézte ezt a jelenetet, de egyszerre csak megfagyott a mosoly az arcokon, mert amikor a híres primadonna bemondta a nevét, a külföldi színész könnyedén ezt mondta:

— Művésznő, a nevét már mintha hallottam volna.

A primadonna elsápadt. Nem tudta

M. Chevalier és Josefine Baker nevet adnak a Párizsbau született kis elefántnak

Párizsban a nők celofán esőkabátot viselnek. Az egész kabát súlya 45 gram.

bosszankodjon, vagy nevéssen. De mégis megjegyezte:

— Ó, a nevemet könnyű megjegyezni, ha másért nem, már csak azért, mert hiszen tizenhét év óta majdnem megszakítás nélkül a pesti színpadok primadonája vagyok.

— Szóval: színésznők ha találkoznak.

— Igen, de most elmesélem, mi történik akkor, ha a szerzők — találkoznak. Az egyik színház sikerrel adta

elő műsordarabját. A 75. előadás után új darabot hozott a színház azzal a kikötéssel, hogy hetenként legalább kétszer és vasárnap délután a régi darabot adja. Eddig a dolog ugyebár rendben lett volna. Csakhogy a színház igazgatósága ugyanekkor leszálította a régebbi darab szerzőinek tantiémjeit is. Erre a szerzők azzal feleltek, hogy leiltották a darab további előadásait. Csakhogy... még egy fordulat van.

Birger Ruud
norvég
sívilágbajnok

A régi darab vasárnap délután még eddig táblás házakat hozott s így most a színházigazgató nehéz helyzetben van. Nem tudja, hogy melyik az üdvösebb? Visszaállítani a szerzők régi tantiémjogait és akkor újból mehet a darab, vagy lemondani a vasárnap délutáni biztos táblás házról. Ez most a nagy kérdés, amelyre rövidesen megkapjuk a feleletet.

— Meséljen tovább?!

— Feltűnést keltett a Vigszínház „Háromlevelű lóhere” című új darabjának főpróbáján, hogy a szereplők egy része a nézőtéren foglalt helyet. A

publikum nem tudta mire vélni a dolgot, a gyöngébbek már valami nézőtéri mókát sejtettek a dologban, amikor végre a második felvonás végén az egyik újságíró viccesen megkérdezte Szász Lilit.

— Mondja kedves művésznő magának a színpadra vagy a nézőtérre szól a szerződése?

Ekkor kiderült, hogy egy pár képet kihúztak a darabból, még a házi-főpróba után s így áldozatul esett ennek a változtatásnak egy pár szereplő Szász Lilin kívül még Bondy, Pártos Erzsé és egy páran. Lehetsé-

ges, hogy a kihagyott képeken kívül még egy jelenetet is kihagynak és pedig az ujságíró jelenetet. — Szép Ernőnek, a darab szerzőjének ugyanis több ujságíró panaszkodott a főpróba után, hogy abban a bizonyos jelenetben az ujságíró ellenszenvesen van beállítva, ez tehát nem lehetett célja egy írónak, aki maga is ujságíró.

— Nyert!

— Most pedig különös dologról számolok be. Érdekes probléma vetődött fel legutóbb a színházak világában. Kijöjjön-e az a színész a rivalda elé, aki a darab szerint meghal?!

Eddig nem volt ez probléma, mert csupa happy-endes darabokat mutattak be. De mostanában a szerző urak kezdenek kegyetlenkedni, egymásután végzik ki hőüket, így hát a probléma aktuális lett. Egy meghalt ember — még ha színpadon is történik is ez — nem támadhat fel, viszont a színésznek mégis csak illik, hogy megköszönje a tapsokat. Törzs Jenő már az új Zilahy darabban úgy oldotta meg a problémát, hogy miután ő mint szürke ruhás, szakállas öregember hal meg, előadás végén maszk nélkül és szmokingban jön ki a lámpák elé, tehát, mint színész. Peéry Pirinek, aki most az Édes Anna című szindarab egyik jelenetében esik a színpadi gyilkosság áldozatául, azt a tanácsot adták, hogy tekintve, hogy ő a színpadon uccai és házi ruhákban szerepel, „a halál” után estélyi ruhában — tehát mint színész — menjen ki a lámpák elé. Peéry Piri ezt a tanácsot meg is fogadta és ezek szerint pompás estélyi ruhában hajlong a kritikuss felvonás végén a közönség tapsaira. — Most azonban óriási probléma előtt áll a színházi közvélemény, mert az Amerikai Elektrában minden szereplőt vagy megölnék, vagy öngyilkos lesz, tehát a darab végén mindenkinek frakkban és estélyi ruhában kellene hajlongani, ami már egy kissé kómikus volna. A határozat valószínűleg itt az lesz, hogy senki nem jelenik majd meg a függöny előtt.

— Nagyon szép Somlyó-verset olvastam az e heti számban.

— A Délibáb még rendelkezik egy-néhány kitűnő Somlyó-verssel. Lapunk a nemrégiben elhunyt kiváló költőtök még hónapokkal ezelőtt megvásárolt egy pár verset, amelyeket alkalomadtán lekötünk.

Könyves Tóth Erzsébet (Wellesz felv.)

Keresztessy Mária (Várkonyi felv.)

— Kiváncsian várjuk a verseket.

— Befejezésül el kell mondanom, hogy Zilahy Lajos „A szűz és a gödölye” című darabjának egyik szerepe körül alapos kavarodás támadt. Makay Margit játszotta a szóbanforgó szerepet, de mivel Makay a Vigben is el volt foglalva akkor, amikor a Zilahy-darab színre került, a Magyar Színház igazgatósága ezt a szerepet Keresztessy Máriának osztotta. Keresztessy sikerrel is játszotta azokon az estéken, amikor Makay a Vigben volt elfoglalva. Annál nagyobb volt a meglepetés, amikor most Makay viszont a Nemzeti Színházban van elfoglalva, az igazgatóság a szerepet nem Keresztessyvel játsszatja, hanem Könyves Tóth Erzsébettel. Különböző kombinációkat pletykálnak ezzel a szerepcserével kapcsolatban. A Délibáb megsúgja az igazságot, Keresztessy Mária leányos figurájával nem kelthette egy olyan anya szerepét, akinek már nagy fia van. Ezért nem játszotta tovább a szerepet.

Délibáb híradó.

Uray Margit, az ismert kitűnő zongoraművész, március 14-én lép fel a Zeneakadémián.

Expedíció ★ Irta: STELLA ADORJÁN

(Szín: öngysága szobája, idő: szombaton délben.)

Férj (hazajön ebédelni, benyit a felesége szobájába és megdermed. Nem csoda. A szoba közepén kofferek, a szekrények nyitva, ruhák, akasztók, sámfák és retikulók a földön hevernek): Mi ez? Költözködöl?

Feleség (éppen fehérneműt rakogat egy bőröndbe): Dehogy, szívem! Mit kérdezősködsz, hiszen tudod, hogy utazom.

Férj: Hova?

Feleség: Hát nem mondtam, hogy felme-
gyek hétfőn Bécsbe Guszti nénihez?

Férj: Dehogyan nem. Ezért kell szombaton ilyen felfordulást rendezni? A csomagolás után ítéelve azt hihetném, hogy északsarki expedícióra indulsz. Mennyi ideig maradsz Bécsben?

Feleség: Egy napig. Kedden hazajövök.

Férj: És hány koffert viszel?

Feleség: Hármat. És két kalapdobozt.

Férj (egy kicsit megfogja a fejét): Szívem, nem értelek egészen jól. Egy napra utazol Bécsbe és három koffert viszel magaddal? Mit helyezel a kofferekbe?

Feleség: Ruhaneműt! (Hirtelen.) Ugy fag-
gatsz, mintha vámvizsgálatot rendeznél!

Férj: Én csak egyszerűen kíváncsi vagyok, hogy huszonnégy órára hány ruhát visz magával egy dáma Bécsbe?

Feleség: Hát, kérlek, 10–12 ruhát.

Férj: És azt mind felveszed? Hiszen akkor egyebet nem fogsz Bécsben csinálni, mint folyton vetkőzni és öltözni. Te leszel a Fregolina!

Feleség: Csak nem képzeled, hogy egy nap alatt többet felveszek három ruhánál? Egyet az útra, egyet délután és egyet estére.

Férj: Hát akkor mi a csudának viszel tizenkettőt?

Feleség: Hogy legyen miben válogatni. Mit tudom én most előre, hogy mi lesz a bécsi program! Függ a társaságtól, az alkalomtól, a terem hangulatától és színétől és főképpen a többi nő toaletjtétől, hogy az ember milyen estélyi ruhát ölt.

Férj: És te azt tudod előre, hogy a társaságodba meghívott hölgy este milyen ruhát vesz fel?

Feleség: Hogyne tudnám! Mi az ilyesmit össze szoktuk hangolni. (Nagy csomag újságpapírt rak az egyik kofferbe.) Mingyárt lesz ebéd, fiam.

Férj: Újságpapírt miért viszel Bécsbe? Ott nem lehet kapni?

Feleség: Valamivel csak ki kell tölteni ezt a bőröndöt! Hogy tudjam elhelyezni ezt az aránylag kevés holmit a három kofferben?

Férj: Vigy magaddal két koffert.

Feleség (legyint): Ezt te nem érted! Hát akkor miben hozom haza az árukat?

Férj: Ugyanabban a két kofferben.

Feleség: És mit gondolsz, Bécsben semmit sem fogok vásárolni? És Guszti néni nem küld haza semmi ajándékot? Az embernek előre kell számítani az ilyesmire.

Férj (kissé szigorúan): Ünnepelesen felkérlek, nehogy nekem a legesekélyebb szabálytalanságot csináld! Budapesten mindent meg tudsz éppen úgy vásárolni, mint Bécsben, sőt olcsóbban.

Feleség (meggyőződéssel): Bizony!

Férj: Hát akkor miért akarsz Bécsben vásárolni?

Feleség: Nézd, szívem, mennyibe kerül a kávéházban egy fekete?

Férj: Borralalóval nyolcvan fillér.

Feleség: Na látod! Itthon tizenhat fillérbe kerül és mégis elmegy a kávéházba feketézni.

Férj: Az más!

Feleség: Különb is, ha már Bécsben járok, hozok néhány apróságot a gyerekeknek, a lánynak és... (nézi a koffereket) nem is tudom, hogy elférek-e.

Férj (akasztófahumorral): Veszel Bécsben még egy koffert!

Feleség: Ne tréfálg, mert Guszti néni már jelezte telefonon, hogy akar ajándékot küldeni a pesti családnak. Tildának harisnyát. Péter bácsinak horgászfelszerelést. Anna néninek két rúd szalámit...

Férj (összecsapja a kezét): Bécsből küld szalámit Budapestre? Hiszen a miénk kitűnő.

Feleség: Magyar szalámit küld Anna néni-
nek!

Férj: Honnan van Bécsben magyar szalá-
mija?

Feleség: Én vittem fel neki ajándékba, amikor legutóbb fenn voltam.

Beszélgetés Maila Talvióval, a híres finn írónővel

A finn követség gyönyörű szalonjában ülünk szemtől szembe Maila Talvióval, a finnek leghíresebb írónőjével, akinek könyveit a hárommilliósnak nemzet 30—40.000 példányban olvassa s minden regényének megjelenése eseményszámba megy. Középen elvált, simahajú, egyszerű külsejű hölgy, de amint megszólal, lelkes, zengő hangja betölti a termet és felragyogó szeme szinte elének vetíti a távoli ország világoskék égét, sötétzöld földjét, mélycsillogású tóvilágát.

— Köszönöm önnek, hogy eljött hozzám — mondja megkapó közvetlenséggel, — boldog vagyok, hogy önön keresztül megüzenhetem a magyaroknak, mennyire szeretem a hazájukat. Egyszer már jártam itten, még a világháború előtt, férjemmel a Balatonon, de Budapestet most látom először. Mindig hallottam barátaitól, hogy milyen szép város, de hiába, szavakkal nem lehet ezt a szépséget visszaadni. A világ hét csodája közé tartozik az önök fővárosa. Különb... — szakítja félbe saját magát — ön nem azért jött, hogy Budapestről halljon, hanem az én hazámról, az ottani emberekről, az önök távoli rokonairól.

— Mi mindannyian nagyon egyszerű emberek vagyunk. Az életünk a földbe gyökeredzik s nem is akarunk onnan elszakadni. Kevés nálunk a város, leginkább apró falvakban élnek az emberek, nagyon-nagyon igénytelenül. A házaink fából épültek, a bútortatunk egyszerű, dísz nélküli, de nincsen az a legszegényebb kunyhó, ahol ne lenne legalább egy könyvespolc. Ez a mi főbüszkeségünk. A betű szent tisztelete, az olvasás szeretete nemzedékről nemzedékre öröklődik. Minden családi otthon, minden kis hajlék egy-egy gyertyafény, amely erősíti a kultúra lobogó lángját. A kisgyerek, amint megtanul olvasni s mindegyik megtanul, hiszen tudja, nálunk nincsenek analfabéták, már hordozója lesz ennek a gondolatnak.

— Milyen a finn ifjúság?

— Lelkes, nittel tele s nagyon tanulnivaló. Ha elvégezték a népiskolát, amely tizen-négy éves korukig tart, akkor nyáron a legtöbb a földeken dolgozik, de télen tovább tanulnak az úgynevezett népfőiskolákban. Mint testvérek élnek itten együtt a diákok s a tanárok a szülőket helyettesítik. Megtanulják itt saját kulturkincseiken kívül látni és ismerni a nagyvilágot. És még egyet

Maila Talvio

visznek innen magukkal. Azt a tudatot, hogy a földet nem szabad elhagyniok. A tudás nem arra való, hogy a városba tömörüljenek, hanem hogy megmaradjanak a földjüknei. Ha a diákok elhagyják az iskolát, egyesületet alapítanak, amelynek minden kis faluban van fiókja. Itt ápolják tovább a kultúrát. Énekaruk van s különös előszeretettel játszanak színházat.

— Milyen darabokat?

— Leginkább finn színműveket, de sok külföldi szerzőt is. Magyar darabokat is, például a Sárga csikót, a Piros bugyelláris, a Falu rosszát, hogy csak néhányat említsék. Mennyi buzgalommal, szeretettel készülnek ezekre az előadásokra! Mennyi színpadtechnikai ötlet kell ahhoz, hogy az egyszerű körülmények mellett illúziót tudjanak kelteni. Minden ilyen előadás egy-egy ünnepe az egyesületnek. De nemcsak az egyesületnek, hanem a nézőközönségnek is. Finnországban nagyon szeretik a színházat, különösen az asszonyok

— Milyenek a finn asszonyok?

— A mi asszonyaink egyszerűek és nagyon szorgalmasak. A fiatal leányokat kivétel nélkül úgy nevelik nálunk, hogy készüljenek valami foglalkozásra. Egy sem ül odahaza és ölbetett kezekkel várja a völegényt. Amint elvégezték az iskolát, dolgozni kez-

denek. Igaz, hogy nálunk könnyebb a nők helyzete, nem szorítják őket vissza semmiéle pályáról, teljesen egyenjogúak a férfiakkal. Lehetnek ügyvédek, városi, állami tisztviselők, magasabb rangban is s helyet foglalnak a képviselőházban.

— Mikor mennek férjhez általában a finn leányok?

— Tizennyolc éves kortól egészen... egészen addig, amíg elveszik őket — feleli mosolyogva Maila Talvio, — a felső korhatárt nem lehet megállapítani. De nálunk minden leány szerelemből megy férjhez. Nem ismerjük az érdekházasságot és a hozomány fogalmát. Amint megszületik egy lány, a gondos anya elkezd már gyűjteni a kézzel szőtt kelengyét. De ezenkívül nem visz semmit sem a házhoz. Csak örökségképpen száll majd reá, ami a szüleié, viszont a férfi is éppen úgy örököl. Általában nálunk a pénznek nincsen olyan bűvös varázsereje. A mi igényeinket kevéssel is ki lehet elégíteni. Hiszen nem öltözködünk elegánsan, nem ismerjük sem evésben, sem más téren a fényűzést.

— Mi a földet, a végtelen kék eget, a szabadságot és az életnek pénzzel fel nem fogható ajándékait szeretjük: a szépséget és a lélek mindent átfogó harmóniáját.

Kertész Erzsébet

Csukják a boltot...

írta: Somlyó Zoltán

Mingyárt hat az óra!
Csukják majd a boltot.
Elárusítólánny
olyan nagyon boldog.

Nézi ám az órát:
milyen lassan rójja
a fehér mezőt az
óra mutatója.

Pultokon még áru;
egy-két doboz nyitva...
Pedig kint valaki
haj, de nagyon hívja...

Aki ottkint áll; az
hívja a szemével.
Hívja, hívogatja
az egész szívével...

No, most üt az óra...
Végre, végre hat van!
S kiperdül a kislány
azon pillanatban...

S szól: itt vagyok szívem,
Sok volt ma a dolgunk.
Ugye, nekünk is lesz
majd egy ilyen boltunk? ...

Mégegyszer a hölgy...

Tulizgalmas riport

Irtta: Boross Elemér

Lehet, hogy szerénytelen voltam. Önöknek, akik csak olvassák ezt a riportot, nem lesz talán tulizgalmas. En azonban nemesak riporter, de szenvedő alanya is voltam ennek a történetnek. Mi az, hogy voltam. Ahogy a riport állítmányát ismerem: vagyok, sőt leszek.

Bár az is lehet, hogy izgalmamban a nyelvtani fogalmakat is összezavarom. E riportban inkább én vagyok az állítmány. Miután én „állítom” rendületlenül, hogy a színpálya szép-reményű kezdői hagyják abba a fel-tűnési viszketegséget.

Néhány hónapja cikket írtam erről az úgyról a Délibáb-ba. E tárgyban már nem is tudom hanyadikat. Aktualitását e cikknek az a kisasszony adta, aki akkortájt jubilált. Gondolom huszonötödször kísérelte meg, hogy valamilyen privát botránnyal hívja fel magára a figyelmet. A jubileumi kísérlet sikerült. Irtak róla, névvel, lakcímmel, életkorral, hajszínnel, kedvenc kutyájával és kedvenc passzióival. Passziói között szerepelt a vízbeugrás, álomkór, színházi páholyból való kiesés. Jó magam nem írtam meg a hölgy nevét, nem is róla írtam, csak az alkalom aktualitásáról és arról, hogy — a kiesés a színházi páholyból egy kicsit kiesés a normális kerékvágásból. Nem hántottam a nyilván szimpatikus egyéniségű kisasszonyt, akit nem ismertem. Sőt a nevét is elfelejtettem.

Mégis...

...tegnap rámdörren a telefon. Kétségbeesett hangon kiált rám egy női hang.

— Mondja kérem, miért írta maga rólam azt a cikket?

— Mikor? Kiről? Hol? És ki beszél? — kérdeztem ijedten.

— Hát hónappal ezelőtt. Hát szabad ezt? Egy szegény leányról, aki öngyilkos akar lenni.

— Ki beszél?

— A magasugró.

Szeretem a sportot. Tudok néhány sportbajnok nevet is. De nem emlékezem, hogy valaha is cikket írtam volna egy magasugró hölgyről.

Egy angol bárónő svéd jelmezben

— Miféle magasugró? Világbajnok?
— Dehogy. X. Y. Aki kiugrott a páholyból. Kihajolni veszélyes.

Utolsó mondata a hathónapja megjelent cikkem címére utalt. De olyan szomorúan és szenvedélyesen mondta ki ezt a vonatablak-feliratot, hogy képzeletemben hirtelen egy lakásablak jelent meg, amely mellett áll a kétségbeesett telefonáló, döntő és izgalmas elhatározás előtt. Egyszerre elkapott az író nemcsak papíron, de az életben is gyakran feltámadó hivatásérzete. Hátha ez a lány most nem tréfál. És ha tréfál is, az emelet magasabb, mint az erkélypáholy. Az ugrás nem mindig sikerül.

Izgatottan vitába szálltam vele. Példákat hoztam fel. Exkuzáltam magam. Exkuzáltam őt magát. Megértettem, hogy ma nehéz egy kezdő színésznő élete. Egyáltalán megértettem, hogy színésznő. Bár még sohase láttam játszani. Azt mondtam egész biztosan tehetséges. De ki kell várni a dolgokat. A pálya rögös. A telefon érzékeny mikrofonja elhozta a lány megnyugvó lélegzeteit. Boldog voltam. A rög használt. A leány válasza is ezt bizonyította. Értelmesen, okosan beszélt. Szivrehatóan. Büntudattal és bűnbánóan. Magamban is gyónást rendeztem és a közvéleményt okoltam, hogy ennek a szerencsétlen teremtesnek olyan utakat kell választania az érvényesülésre, amely ellentétben áll természetével. A lány intelligens hangja, előadásmodora legyőzött. Megigérttem, hogy feltétlenül segítségére leszek. Ebben maradtunk.

Megrendülten kezdtem öltözködni. (Dél előtt volt a diskurzus.) Néhány perc múlva újra szól a telefon.

— Halló. Itt X. Y. édesanyja beszél. Ön beszélt a lányommal az imént huszonkét percig?

— Kérem, én nem stopoltam az időt.

Az anya hangja pattogott. Inkább gorombán, mint szigorúan beszélt engem. Hogy jövök én ahhoz, hogy a lányáról cikket akarok írni. Hogy jövünk mi egyáltalán ahhoz, hogy folyton bedúlünk neki. Ez a lány egy babsemnyi csemete, kicsi korában ő — már mint az anya — idegorvoshoz járt vele.

Nem bírtam már tovább hallgatni.

— De kérem. Először is az Ön lánya azt mondta, hogy a szülei vidéken laknak. Jótékony alapon lakik egy barát-

nőjénél. Másodszor... mindent megérték. De hogy egy anya öt perc alatt ennyi szörnyűséget mondjon el a saját lányáról.

Az anya felemelte hangját.

— Kénytelen vagyok. Ez a lány azt hiszi, hogy ilymódon lesz Elisabeth Bergner. Én most jöttem fel hozzá a lakásra. Hallottam mikor Önnel beszélt. De hallottam, hogy ugyanezt a szöveget, amit Önnek elmondott, tizenkétszer megismételte másoknak. Körteléfonozt rendezett a lapokhoz. Ez nem akar mást, csak azt, hogy megint írjanak róla. Egyébként jó lesz vigyázni. Ez a lány nem beteg, sőt. Most öltözködik. Azt hiszem oda akar sietni Önhöz. Képes még valami botrányt rendezni.

Megnyugtattam az anyát is. Úgy vettem észre, hogy meg is nyugodott. Főképp akkor, mikor megigérttem, hogy egy sort nem írok a leány újabb csinytevéséről.

Aminthogy ez komoly szándékom is volt.

Hanem...

Ma újra szól a telefon.

A leány.

Mielőtt valamit is szólt volna, kegyetlenül odamondtam neki véleményemet. És utolsó missziós rábeszéléssel visszautaltam az édes mama parancsa mellé.

A fordulat: az anya nem volt az anya. Az anya, aki nekem telefonozott, egy barát nő volt, aki ép akkor fönt járt nála, mikor velem beszélt.

De a leány telefonba adott válaszaiból félreértette a helyzetet. Azt hitte — a barátnőjének megint sikerül valami cikket kihozatni magáról. Mit tett tehát a fitos vendég? Gyorsan elbűcsúzott és a legközelebbi telefonállomáson fölhívott engem. Az anya nevében.

A barátnő (az anya szerepét játszó) is színésznő szeretne lenni. A művésznők ügylátszik nemcsak a színpadon irigylük a szerepeket. Az életben is. A barátnő kiintrikálta a Magasugró leányt a feltűnési szerepből.

Bár nem egész sikerrel. Én megírtam a Magasugró hölgy újabb szerepét. A nevet azonban megint elhallgatom. Miért? Megigérttem a leánynak, hogy nem írom ki a nevét. Bár az is lehet, hogy ezt az ígéretemet meg kellett volna szegnem. Hiszen anyyira kért, hogy ne írjam meg a nevét, hogy... No igen.

Egy chicagói táncosnő különös ebéde. A levesben, húspan, főzelékben és tésztában is sör van

ÁGI

Írta: CSURKA PÉTER

Ági az iroda ablakában állt. Az ablak térre nézett. A téren tavasztól késő őszig virágok illatoztak, a fák lombkoronáin megtört a napsugár. A padokon szerelmes párok ültek, kéz a kézben, egymáshoz símulva, vagy öregek hűsöltek, kézimunkázó nevelők kiáltoztak kislánykákra, kisfiúkra. A kép mindig ugyanaz volt, valahányszor kitevődött Áginak a szeme a térre.

A karórájára nézett. Egy félperc múlva éles kattogással motor dübörgött el az ablak alatt, éleset tülkölt. A tülkölés fülbántóan repült be a kis irodába, ahol Ági vizsgál-gatta egész nap a fuvarleveleket, számlákat, ahol korai robotban élte az ő húszéves életét. Csak ez a perc volt neki a gyönyörűség, melyben a motor minden reggel elzúgott az iroda ablaka előtt. Egy pillanat, a nagy mindenségből, amit boldog magáénak mondhatott. Egy félperc, talán még annyi sem, míg a motor elcikázik a hivatal előtt. De ebben a félpercben két szempár összevillan és ez a villanás elég Áginak, hogy lélekkel vesse magát belé a lélektelen számokba, számlákba, a sorvasztó irodai csendbe és reménykedve várja a holnapokat. Érzi, hogy el fog jönni majd az a nap, hogy egyszer megáll a motor az iroda előtt és belép sze-

rényen, illedelmesen a fiatalember, megilletődött lesz a hangja, félszeg lesz, pirulni fog majd, ha kimondja:

— Bocsánat! Ági kisasszonyt keresem!...

Bizonyos volt benne, hogy ez az idő bekövetkezik.

Tardos, a cég levelezője, megnézte karóráját és némi gúnyval megjegyezte:

— Kilenc óra. Pontosan jár az óram. Elment a bős motoros! Az órámat ehhez a pasihoz igazítom minden reggel...

— Gázság, amit ez a siheder nap, mint nap, véghez visz! — kelt ki magából az öreg főkönyvelő. — Ez már utonállás!... Ez már...

Szája, kezei idegsokkosan rángatóztak, amint ősz fejével ráhajolt a főkönyv állványára. Ez a rángatózás mindennap megismétlődött, mikor a motorsíp behasított az irodába. Rojyadozó lépésekkel rohant az ablakhoz, kihajolt és feldúlt képpel bámult pápaszeme alól a motoros után.

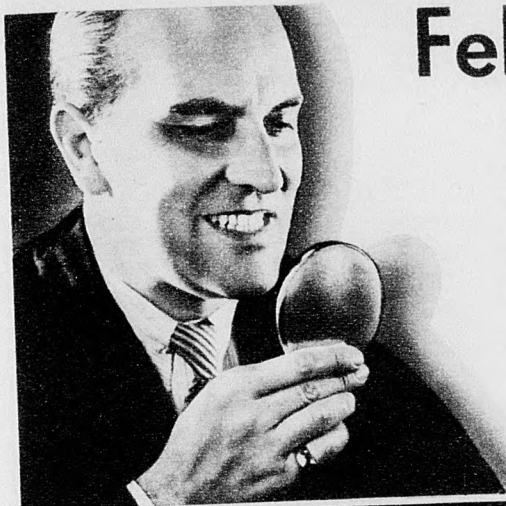
— Ez direkt kihívás, kérem, hogy ez az ember mindennap behasít az agyvelőnkbe!... Ezt én nem tűröm tovább!... Ez nem megy!... Tardos úr!

— Tessék!

— Holnap reggel jegyezze meg a rend-

Pauline Nachtigall egy fiatal bécsi cukrászlány, akiről úgy beszélnek mint egy új Galli Curciról

Fehér fog -

mindig egészséges fog?

Vizsgálja csak meg fogainak belső oldalát is! Mert rendszerint a fogak mögött húzódik meg a veszedelmes fogkő és ott végzi romboló munkáját. Fogait nemcsak fehérré, hanem fogkőmentessé is teszi:

KALODONT

fogkő
ellen

számát és írjon egy jelentést a kapitányságnak, vigye el személyesen... A rendszerég tegyen róla!...

— Ugyan kérem, Kenézi úr, hova gondol? Csak nem nevettem ki magamat?... Tülkölés, dudálás, sípolás megengedett dolog!

Az öreg főkönyvelő reszketett a méregtől.

— Hát akkor én belélövök! Lelövöm, mint egy kutyát!...

— Dehogy lövi le, dehogy lövi le, Kenézi úr! Ezután mindennap kilenc óra után egy perccel becsukjuk az ablakot! Ági kisasszony, majd lesz szíves... És így el van intézve!...

Ági hálásan nézett Tardosra. Összemosolyogtak. Az öregember remegve ment vissza a főköny állványhoz, halkán szitkozódott. Duruzsolása sokáig zsongott még az irodában. Egyszer csak hangosan kifakadt, összekulcsolt kezeit a plafon felé rázta:

— Ó, hogy törné ki a nyakát egyszer!

És mintha ezzel az átokkal kitombolta volna minden haragját, nyugodtan hajlott a hatalmas főkönyvre, dolgozott.

Ági elsápadt. A szívébe szaladt minden vére. Felállt, aztán erőltlenül ült vissza. Szólan akart, de nem tudott. Rátapadt tekintete az ősz ember hajlott hátára, vékony, száraz nyakára, mely úgy nőtt ki a vékony,

régimódi szimpla gallérből, mint kiszáradt fa a földből, melyet mindennap meglóbnának. Löttyögött a gallérban. A pápaszem ijeszítően húzta széjjel füleit, sárgák és kékeresek voltak. Ági csak most látta, hogy a tarkójáig kopasz a feje és a fejhűbáján egy sokéves szemölcs éktelenkedik.

Még sosem látta ennyire öregnek, ennyire csúnyának! És ilyen kegyetlennek! Sírnivaló szeretett volna!... Olyan száraz a szíve, mint a régi évek számadásai a polcon, amit már vastagon hintett be a por. Még az sem menti, hogy negyven esztendeje áll már itt ezek között a szüette bátorok között, negyven esztendeje hajol a vastag főkönyvre, birkózik a toronymagas számoszlopokkal. Nézte sötéten az öregembert, a szó már elkészt, a mentőszó, a válasz, amivel az átkot fel lehetett volna oldani, mert a döbbenet feküdt rá abban a percben. Mit tudjon neki mondani?

Sápadtan ült a helyén, nem szólt. Ehelyett nagyon elnyűttnek, nagyon kegyetlennek, nagyon öregnek találta Kenézi urat.

— Ágikám, kislányom! — fordult az ősz ember feléje. — Revidiárd ezt a számlát mégegyszer, kislányom! Azt hiszem, nekem lesz igazam!... Hat helyett, nyolcat írtál, kis szívem!...

Áginak egyszerre jószágba olvadt fel a tekintete.

Mert a főkönyvelő az édesapja volt...

DÉCIBAB

BÓNYI PREMIER BÉCSBEN

A Magyar Színházban nagy sikerrel került színre Bónyi Adorján „Viki” című színdarabja Röck Marikával a címszerepben. A rendkívül érdekes és nem mindennapi témájú darabban tudvalevőleg ének- és táncszámok is voltak. Ez érthető, hiszen a női főszerepet operettszubbrett játszotta. Annál nagyobb feltűnést keltett, hogy most, amikor a Viki (Katinka címmel) Bécsben is színre került s amikor Bécsben is operettszubbrett — Bársony Rózsi — játszotta a címszerepet, ott mégis ének- és táncszámok nélkül került a darab színre.

Fokozta az érdeklődést az a körülmény is, hogy Bársony Rózsi, aki már négy világvárost hódított meg, különösen táncaival és aki Bécsnek is kedvenc szubbrettje, ezúttal életének első prózai szerepét játszotta Bónyi színdarabjában.

A kiváló szerző jelen volt a premieren, most, hogy hazajött megkértük mondja el a Délibábnak tapasztalatait a bécsi előadással kapcsolatosan.

— Jelen voltam a bécsi főpróbán és a premieren — mondta Bónyi. — A darab Bécsben lényeges változtatásokon ment keresztül. A bécsi átdolgozó Hans Adler teljesen bécsi keretbe és katonamillióbe helyezte a darabot, amely terjedelmében is változásokon ment keresztül.

— Talán rövidebb lett?

— Ellenkezőleg, több képpel bővült. Sőt egy egészen új figura került a darabba.

— És pedig...

— A leánynak van egy fivére. Ez a bécsi átdolgozásban nagyon fontos személy. Mert ő menti meg azt a kényes helyzetet, amikor kiderül, hogy a fiatalember tulajdonképpen nővel párbajozott.

— Benyomásai a bécsi előadásról?!

— Végignézttem a főpróbát és a premiért is. A bécsi főpróbát nem kell pesti értelemben venni. Nálunk ugyebár zsúfolt főpróbák vannak s mint mondani szokás, mindenki ott van. Bécsben kizárólag a kritikusok és a színház egynéhány barátja megy el a főpróbára, úgyhogy szinte különö-

Bónyi
Adorján
(Wellesz
felv.)

sen festett a Theater an der Wien — ahol tudvalevőleg a darab színre került, — nagy nézőterén a „főpróba” — 20—25 nézője. Viszont a premier zsúfolt volt rendkívül elegáns közönséggel. Az előadás kitűnő volt.

— Bársony Rózsiat hogy fogadták prózai szerepben?!

— A kitűnő magyar szubbrettprimadonna rendkívül népszerű Bécsben, nagy várakozás előzte meg mostani fellépését. Bársony teljes mértékben meghódította a publikumot. Kiderült, hogy pompás prózai színésznő is.

— És egyáltalán nem énekelt és főleg nem táncolt?!

— Nem. És a publikumnak annyira tetszett a játéka, hogy a tánc és ének nem is hiányzott.

— Sajtó?!

— Nagyon szépen irtak a bécsi lapok, úgy a darabról, mint az előadásról.

— Valami kis történet?!

— Ha szükséges!! A Theater an der Wiennek olyan óriási színpada van, hogy aki egyszer ott eltéved, alig tud kijönni. Valami hihetetlen labirintus, keresztül-kasul valósággal útvesztő folyosók serege. Nekem, úgylátszik, jó helyrajzi ismereteim vannak, mert amikor másodszor voltam a színpadon, már kalauzoltam Hans Adlert, a bécsi átdolgozót, mert ő sehogy sem tudott kijutni a színpadról.

— No még valamit!

— Premier után nagy bankett volt egy ottani híres magyar vendéglőben.

Szóval újabb magyar siker volt Bécsben. A kitűnő szerzőnek mi ezúton gratulálunk.

Bérezl Barna Jenő

DÉLIBÁB

AKI PAVLOVÁT TÁNCOLNI TANITOTTA

A ház, amelyben stúdiója van, London egyik legkisebb, legcsendesebb részén fekszik, a St. Paul's School mögött s a gyönyörű, ősi angol iskola óriási zöld pázsitja világít és ragyog be a hatalmas táncterem ablakán. Lent, a kapu alatt, két névtáblát látni: Frank Brangwynét, a világ ma kétségkívül legjobban fizetett és legelismertebb festőjének tábláját és az övét, Nicolas Legatét, az orosz cári balett, minden idők legnagyobb és legtökéletesebb táncintézményének egykori híres tanárát, Nijinsky, Pavlova és az összes igazi orosz táncnagyságok mesterét, igazi megihletőjét, szóval: a modern balett még élő legnagyobb kreatoraét.

Az első pillanatban kissé törődöttnek látszik Nicolas Legat, aki ma már hatvanöt esztendő, de aránylag még mindig friss és fiatalos. Gyerekes örömmel foglalkozik tanítványaival... És „tanítványai” ma is: az orosz cári balett megmaradt élő nagy művészei és a balett új korszakának legismertebb nemzetközi nevei.

Anna Pavlova neve ma: fogalom! Több: ő volt a megtestesítője annak, amit modern balett alatt értünk. Ő volt az egyetlen, az unikum, az utólérhetetlen. Nos, e gyémánt, e drágakő, legfőbb őrzője, csiszolója, kialakítója, Nicolas Legat volt... és ő volt az, aki Nijinskyt is oktatta az első lépésekre... Amikor meghívták, csodálatos londoni nyári délelőtt volt. A kis hallban mindenható titkára és intézetének igazgatója, Tchaplina kapitány fogadott... Ő vezetett a mesterhez, sőt egész beszélgetésünk alatt ott ült. Kérdeztem és Legat beszélt. Csupa igazi, mélyenható emberi történet, amit elmondott, csupa olyan emlék, ami ma már a művészet-történelemé.

— Az orosz balett, Oroszország — kezdte Legat mester a beszélgetést — minden, ami igazán orosz, szívem mélyén az enyém, pedig valójában nem is vagyok teljesen orosz eredetű. Nagypám svéd és nagyanyám francia származású volt. Édesapám, maga is a legnagyobb táncművész Oroszországban, orosz nőt vett feleségül és természetesen én már orosznak születtem! A tánc családomban örökletes, nagypám is táncos volt. Maga I. Miklós cár volt az, aki nagyapámat annak idején Oroszországba hívta... Édesapámat, akit Gustav Legatnak hívták, ismerték egész Oroszországban, a maga idejében alig volt nála csodálatosabb művelője Terpsihore művészetének.

Persze, balettkarrieremnek vannak más indítékai is, nemcsak családiak. Én a magam tudását tulajdonképpen az egész modern balett

lelkétől, a svéd származású Christian Johansentől származtatom, aki először ismerte fel képességeimet, először veti pártfogásba, s mint az orosz cári balettiskola legfőbb osztályának, a Class of „Perfection”-nek megalapítója, irányítója és vezetője, először támogatott és avatott be mindenbe. Bizalma oly nagyra vált bennem, hogy halála előtt, engem bizott meg ennek az intézetnek, a tánc „szentek szentélyének” vezetésével. Innen datálódnak legszebb, legértékesebb emlékeim, amelyek kapcsolatosak az orosz táncművészet legnagyobb neveivel, Pavlovával, Karsavinával, Nijinskyvel.

Az orosz balett legnagyobb virágzása idején például a szentpétervári cári társulat primaballerinája — olasz nő, Brianza kisasszony volt. A „Sleeping Beauty”-t, Csajkovszkij csodálatos balettkölteményét ő kreálta és III. Sándor cár tökéletes tetszését nyerte el ezzel a produkciójával. Ez a „Sleeping Beauty” később minden idők legnagyobb ballerínáinak kedvenc táncműveletévé vált és műsorába vette mindenki, aki

Nicolas Legat

csak számított a balett művészetében: Nikitina Karsavina, Anna Pavlova stb. Különös azonban, hogy Pavlova, ez a sugárzóan intelligens, csodálatos lélek, nem szerette ezt a balettkötelményt... Talán mert ebben a balettkötelményben volt alkalma legkevésbé csillogtatni egyik legnagyobb kvalitását: bámulatos mimikrizáló tehetségét.

A „Class of Perfection”, a „Tökéletesítés osztálya” volt a szentély. Rengeteget dolgoztak itt a legkitűnőbb táncosok, a legnagyobb nevek is. Mégis... még ez sem volt elég! Az igaziak még ezen kívül is vettek privátórákat tőlem! Ezek közé tartozott többek között Anna Pavlova is. Az ő esetében ennek más oka is volt. Pavlova szerette a csendet, szerette a teljes elmélyedést és ezt jobban megtalálta a privátórán... Ezeket többnyire a Marinsky színház kitűnő színpadán vette. Ezek a magánleckék felejthetetlenek voltak! A szeretet, elmélyedés, szinte táncimádat jött ki teljesen belőle... Sokszor előfordult, hogy amikor elragadtatásomban másképpen nem tudtam kifejezést adni örömömnek, az egész osztályt odahívtam az óra végén, hogy gyönyörködjenek és tanuljanak Pavlova csodálatos mozdulataiból...

Pavlovának nemcsak mestere voltam, de — partnere is! Mi igen sokat táncoltunk együtt; ennek egyik oka volt, hogy mind a kettőnknek a „Giselle” című balett volt a kedvence.

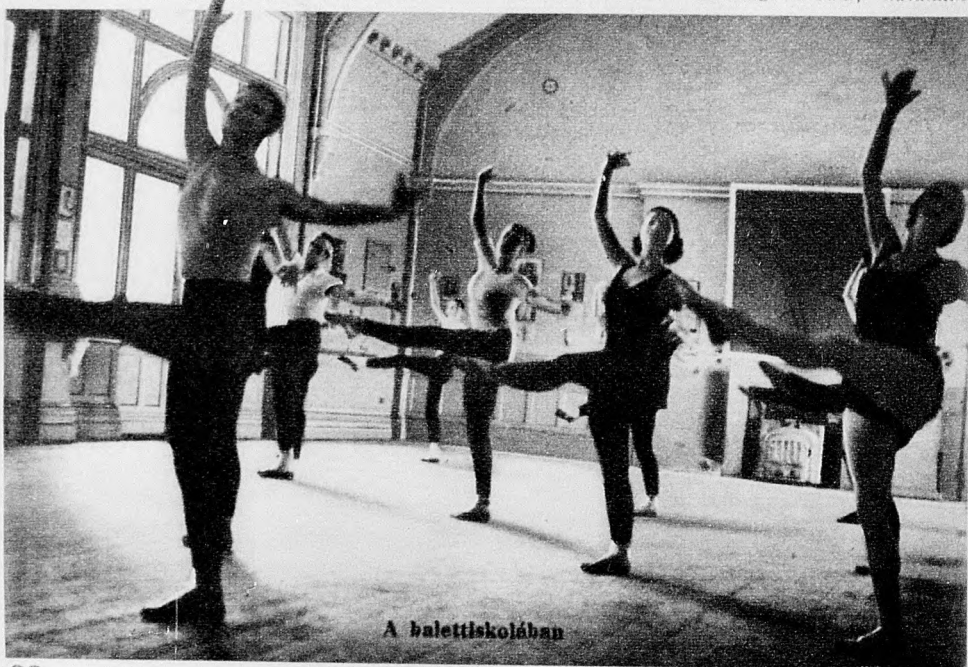
Az egész világ, Oroszországon kívül, megtanulta ezt a két nevet Pavlova és Nijinsky... Pedig hány nagy orosz táncos volt még, akiről Európa sohasem hallott. Ezek között is egyike volt a legkülönösebb jelenségeknek, egy orosz táncos, akit Damashoffnak hívtak. Ennek a történetét szeretném elmondani.

Akkoriban már a „Class of Perfection”-t veztettem és hírek jöttek hozzám, hogy Moszkvában olyan táncosok vannak, amilyeneket még sohasem láttam! Annyira csodálatosak, annyira egyedülállóak! Eleinte csak mosolyogtam ezeken a híreken, azután egy szép napon feleségizott érdeklődéssel átutaztam Moszkvába. Amit ott tapasztaltam, valóban életem végéig sem fogom elfelejteni!

Bemutattak Damashoffnak és az első pillanatban meglepődtem, mert nem hatalmas magas embert találtam, hanem középtermetű, bár igen jó megjelenésű, jól proporcionált és igen erős lábú férfiút. Főképpen az ugrásai voltak híresek. Elmentünk a színházba, én a színpadon helyezkedtem el és fent a színpadon nekiszaladt és felszökellt a levegőbe! Ez nem is emberi ugrás volt, de egyenesen repülés a levegőbe! Ám ez még semmi. Valósággal fennmaradt a levegőben a legmagasabb ponton és azután lassan, egész lassan szállott lefelé.

Rendkívül meglepett a dolog, én ilyen tökéletes szökellést, ugrást sohasem láttam! Arcomra kiült a csodálkozás és amikor Damashoff észrevette és érezte, hogy sikert aratott nálam, kijelentette, hogy tud ő még mást is. Üljek csak pontosan a színpad legszélére, majd megmutatja... Tudni kell, hogy a moszkvai Művész Színház színpada egyike a világ legnagyobb színpadainak.

Nos, én ott ültem a legszélén a színpadnak és Damashoff messze tőlem, a színpad másik sarkában... Köztünk a hatalmas, üres színpadi térség... Alakja valósággal kicsinynek látszott a távolból, amikor egyszerre csak láttam, hogy felvesz egy különleges álló pózt, majd nekirugaszkodik, hatalmas

A balettkötelményben

Anna Pavlova

Nicolas Legat
karikatúrája
Nijinsky Kyráról

erősítéssel és a legnagyobb megdöbbenésemre egy pillanat múlva már ott állott előttem!...

Most már ezt a pillanatot szeretném leírni... Mi történt itt! Damashoff egész rövid távolságon nekirohant és felvágta magát a levegőbe, aztán elkezdett repülni!... Repült, mert mozdulatának minden karakterisztikuma, minden jellegzetessége az volt, ami a madaré. Amikor először leért a földre, éphogy érintette azt, már megint fent volt és repült tovább. És három ilyen légius, de valami egészen emberfeletti erejű szökelléssel ott volt előttem egy másodperc alatt!... Ott volt előttem és én szívem egész mélyéből gratuláltam neki.

— Aki nem követ el hibát, nem csinált semmit életében — ezt tartja az orosz közmondás. És ez a tétel megáll a balettművé-

szet legmagasabb fokán is... A leghíresebb táncosok is ejtettek már hibát életükben. Nincs a gyakorlatnak, a tréningnek az a foka, amely olyan erőt tudna nyújtani a legnagyobb művészeknek is, hogy a véletleneket teljesen ki tudja küszöbölni produkciójából. Vissza tudok emlékezni egy klasszikus esetre: Anna Pavlova, virágzásának teljében, egyszer együtt táncolta a „Virágok ébredését” az akkori orosz balett egyik legnagyobb férfitanosával, Gerdttel. A tánc kluja: Pavlova remek forgása lábujjhegyen, amely után táncosának karjaiba kell szédülnie. A forgás gyönyörűen sikerült, de Gerdt, éppen a döntő pillanatban, elnézett valamerre, a másodperc századrészéig elmélázott és már meg is történt a baj. A következő másodperc törtérszéében már ott hevert Pavlova a színpad közepén és az ijedt Gerdt — rázuhant! Ha ilyesmi megtörténik más, kisebb fajsúlyú művészekkel, vége a produkciónak, a függöny összecsapódik, az igazgató kijön a függöny elé és bocsánatot kér... Itt mi történt? Mindketten felálltak, mosolyogtak és — táncoltak tovább, mintha mi sem történt volna. A legnagyobb táncosokkal — ezt ma már be lehet vallani kivételt tettek a cári balett-

DÉCIBAB

Anna Pavlova és Nicolas Legat
(Michael Lóránd, London)

iskolában. Így például, annak ellenére, hogy a legnagyobb drill uralkodott ott, én és a fivérem Serge, ha nem halt volna meg olyan fiatalon, ma kétségtelenül a világ egyik legnagyobb táncművésze volna, csak abban a produkcióban táncoltunk, amelyben akartunk és intencióinkat, a balettkar legfőbb intenciója teljes mértékben lhonorálta. A nők közül ilyen helyzetben csupán ketten voltak: a nagy Khesinszkaya és később Anna Pavlova. Kivülünk azonban mindenkinek annyira pontosan be kellett tartania minden utasítást, hogy egy szó, egy félreérthető mozdulat már meghozta a szigorú döntést: az illetőnek távoznia kellett a cári balettből.

Ebben az időben én voltam az instruktora a császári balettkolában a felnőtt fiúk osztályának. Ugyanebben az iskolában a leányosztályt Paul Gerdt, kollégám és barátom vezette. Mint általában, Oroszországban is, nagyobb súlyt helyeztek a női kiképzésre. Ez az oka annak, hogy a „Class of Perfection”-t is eredetileg a táncosnők és nem a táncosok számára alapították. Csak később került férfi ebbe a szentélybe. Ma is szeretettel tudok gondolni arra, hogy Johannsen engemet és Serget, a fivéremet választotta ki a férfiak közül arra, hogy tanulmányainkat most már az exkluzív „Class of Perfection”-ban folytathassuk. Hosszú ideig mi voltunk egyedüli férfitagjai ennek az intézet-

nek. Ebben az időben itt voltak a nők közül mindazok, akik ma már a tánc történelmének legnagyobb nevei. Itt tanultak és tökéletesítették magukat például Nikitina, Khesinszkaya és köztük a legfiatalabb, Anna Pavlova is.

Vannak személyes emlékeim nagy táncosokkal, táncosnőkkel. Van emlékem például a világ legismertebb férfitáncosáról, Vaclav Nijinskyről. Az egyik annyira emberi, hogy elmondom:

Egy téli reggel megjelent a császári balettkolában egy egyszerűen öltözött orosz asszony a kislívával. Akkor én még a „Boys Class”-t, a fiúk osztályát vezettem. A fiú lehetett mintegy 11–12 éves. Az iskolában akkoriban egy vizsgálóbizottság működött, amely minden jelöltet a legtúzetesebben megvizsgált, mielőtt felvette. E bizottság elé vitte a remegő anya gyermekét, aki maga is erősen izgult. A fiúcska, kinek a modora nem valami kitűnő volt és nem is látszott a legegészségesebbnek, egyáltalán nem nyerte meg a bizottság tetszését.

Meghatott ennek az ügyetlen kis fiúnak a viselkedése és végignéztem az orvosi vizsgálatot is. Itt, az orvosi vizsgálat alkalmával tapasztaltam aztán, hogy bár a fiúcska felsőteste nem valami erős, lábai egészen különös erőt, csodálatosan jól kiképzett izomzatot mutatnak.

A kis Vaclav Nijinsky, mert ő volt a kislív, nem nyerte meg a tetszését sem a bizottságnak, sem az orvosnak, de még mindig fenmaradt az én döntésem, amely aztán megmásíthatatlan volt. Sokáig nézegettem a fiúcskát, azt mondtam neki, tegyen néhány lépést, utána próbáljon ugrani, felszökellni a levegőbe. Lépései egyáltalán nem voltak kecsesek, ám, ahogy felszökölt a levegőbe, mintha gumilabda lett volna. Egészen más színben tűnt fel akkor előttem ez a gyerek.

— Nem engedem visszautasítani ezt a fiúcskát. Az az érzésem, hogy kitűnő táncost tudok belőle nevelni — mondtam a bizottságnak és ezzel el is dőlt a fiúcska sorsa.

— Azután elérkezett 1914 és az én jubileumi előadásom, amelyre, szerénytelenség nélkül szólva, az egész orosz főváros legjobb társasága készült. A pétervári Marinsky színház zsűfőlégi megelt, maga II. Miklós cár és egész családja ott volt a színházban. Ez volt a búcsúzásom a Marinsky színházról, amelyhez úgy hozzáöttem. Akkor még nem tudtuk, de bizony ez volt a tragikus életű cár utolsó látogatása is a színházban. Akkor látta utoljára szeretett balettjét.

A cár magához hívatott és ajándékképpen gyönyörű arany cigarettatárcát nyújtott át, beleévesve a császári kettős sas képe és ráírva, mintegy megpecsételve legnagyobb kitüntetésemet „A cár öfelsége szólótáncosa”. Sem előtte, sem utána nem kapta meg senki ezt a címet és ma, amikor elgondolkozom hírtelen mindenem, ami az életemben történt, ma is azt hiszem, hogy ez volt a leggyönyörűbb perce életemnek.

Felbujtó

Irta: ÉRI-HALÁSZ IMRE

Akkor már láttam, hogy magamtól nem megyek semmire. Napok óta élt bennem az elhatározás, hogy megölöm magamat, ez az elhatározás szilárd volt és megingathatatlan, de nem volt erőm hozzá, hogy végrehajtsam. Negyedórákon át álltam a tükör előtt, a revolver csövét mereven szorítottam oda a halántékomhoz — piros karikát vajt a cső húzóban, — ujjaim görcsösen ölelték a revolver agyát, a mutatóujj ott feküdt a felhúzott ravaszon és én összeszorított fogakkal erőlködtem, hogy el tudja húzni ujjam a ravaszt. De hiábavaló volt minden: merevek és erőtlenek maradtak ujjaim, mintha megbénította volna őket valami idegen hatalom, amely erősebb volt az én akaratomnál: az életöszön — a gyávaság. A revolver után más, kevesebb lelkierőt követelő öngyilkossági móddal is próbálkoztam. De az utolsó pillanatban mindig visszariadtam.

Pedig akartam meghalni. Napközben, ha az ucca egyik oldaláról a másikra átmentem, titkon reméltem, hogy egy autó elüt és halálra gázol. Éjszaka, ha elhagyott melléuccákon kószáltam, sóváran lestem, hogy az egyik sötét sarokból egyszer csak előugrik egy útonálló és szívembe szúrja a törét. Hajnalonként, ha ittas fővel hazatartorogtam és ruhástól, cipőstől ágyba dőltem, arcomon részeg mosollyal szóttam a torz ábrándot: „most pedig elalszom és többé fel nem ébredek.”

Mert akkor már éjszakáról-éjszakára ittam, erőszakosan és elkezeredetten, hajsoltam a mámort, a buta részegséget. Egyszer fényes mulatóban, előkelő bárban ért a hajnal, máskor röhögő kocsisok ráncigáltak elő a kocsmasztal alól. Egy este aztán betévedtem a Piros hatyúba.

Hírhedt külvárosi lebuji volt a Piros hatyú, apacsok és betörök tanyája. Korhadt garádicsok vezettek le a füstös, piszkos helyiségbe. Mikor a málladozó vakolatú falak közé beléptem, minden szem felém fordult, a vendégek — tíz-tizenkét gyanus külsejű alak — menekülésre (vagy támadásra) készen állottak fel az asztalok mellől. Mikor látták, hogy egyedül vagyok, nem jön utánam senki, tehát nem vagyok detektív, las-

san újra elfoglalták a helyüket, csak a szemük szögletéből vetettek felém egy-egy bizalmatlan pillantást. Körülnéztem. Az egyik asztalnál sötét tekintetű magános alak ült, előtte üres borosüveg, kopott bársonykefében, nekikeseredett arccal könyökölt az asztalra. Valamennyi között ennek volt a legrosszabb képe, a legbizalmatlanabb nézése; ennek az asztalához telepedtem. Bort rendeltem. A bársonykefé sóváran nézte a bort, amit a kocsmáros elem állított. Rekedtes hangon, bátoritanul szólt oda a kocsmárosnak:

— Nekem is még egy fél litert.

— Nincs hitel — vágott vissza nyersen a kocsmáros. — Eredj pénz után. Majd éppen teneked fogok hitelezni, aki hónapszám nem csinálsz egy rendes fogást, csak lopod a napot, meg az éjszakát.

Sanda, megvető tekintettel nézte végig és cammogott vissza a pult mögé. Utána szóltam:

— Még egy poharat ide!

Teletöltöttem a poharat és odatoztam a szomszédom elé:

— Igyál!

Bizalmatlanul, firkészeve nézett reám és nem nyult a poharához.

— Szervusz — mondtam most bátorítólag és odakoccintottam poharamat az övéhez. Mormogott valamit, a pohár után nyult és egy hajtásra kiitta. Megint töltöttem és megint ittunk. A bor lassanként megoldotta a nyelvét. A negyedik pohár után már ömlött belőle a szó:

— Nem ad hitelbe a gazember — mondta és megvetően a kocsmáros felé bökött a fejével. — Félti azt a rongyos pár krajcárját.

Megint ivott. Aztán lecsüggedt fejjel, halkabban folytatta:

— Különben neki van igaza. Itt csak annak jár hitel, akiről tudják, hogy előbb utóbb csinál valami „jó fogást.” Én meg már nem csinállok soha többet. Lopni menjek, rabolni? Vagy gyilkoljak megint? Elég volt nekem az a tíz év... Soha többet nem akarok én oda visszakerülni...

Adler Tibor és Fejér György

a montecarlói Sporting Club után a

NEW-YORK KÁVÉHÁZ

Kávéházi árak!

márványtermében

Kávéházi árak!

DÉCIBÁB

— Tíz év? — vettem közbe érdeklődve.
— Igen. Tíz év. Tíz évet ültem a börtönben... Hogy miért? Megöltem egy embert...

Izgatottan hajoltam közelebb dülledt szemű, vörös arcához és mohón figyeltem. Elmondta az egész történetet. Egy gazdag bankár palotájába tört be akkor éjszaka. A pénzszekrényt fessegette, mikor a bankár felébredt. És a következő pillanatban ott állott előtte a bankár és revolvert szegezett a mellének. Ő ráugrott, torkonragadta és megfojtotta. Ennyi volt az egész. Másnap elfogták. Tíz évet kapott.

Még beszélt sok mindent, a fegyházban eltöltött évek szenvedéseiről, a szabadságról... De én már nem tudtam figyelni rá... Csak a kezeit néztem... A kezeit, amelyek egy élő, lélegző, meleg emberi testet holtra szorítottak. Az izmos, vastag kezeit, amelyek — most csak ezt az oldalát láttam a dolognak — elég bátrak és erősek voltak arra, hogy embert öljenek. Aztán a magam vértelen, erőtlen kezeimre tekintettem, amelyek gyávák és gyengék arra is, hogy a magam éltének véget vessék velök.

És ekkor jött az a gondolat, amely egyetlen pillanat alatt kelt életre agyamban és e pillanattól kezdve minden mozdulatomat, minden szavamat irányította. Pontosan és szabatosan így lehetne szavakba foglalni ezt a gondolatot:

— Én meg akarok halni, de nincs erőm hozzá, hogy megöljem magamat. Ez az alak pedig, aki itt ül mellettem, ez már egyszer embert ölt. Miért ne ölne most meg engem is? Én halálraítéltem magamat és ő lesz a hóhér, akivel az ítéletet végrehajthatom.

Pillanatok alatt kiszíneztem magamban a részleteket is: elvisezem magammal sötét mellékucskára, vagy — ez még jobb lesz — ki az országútra. És ott...

Gondoltam: jó volna még bort hozatni, egészen részegre itatni, hogy teljesen a hatalmamban legyen. De nem volt már türelmem. Sietve fizettem és miközben a pénzt a tárcámból előhúztam, elégedetten láttam, hogy ugyanaz a sóvár láng gyul a szemében, mjnt az előbb, mikor a boromat a kocsmáros az asztalra tette. Akkor a bort kívánta meg, most a bankjegyeket, amelyek — mert én így akartam — kikandikáltak a tárcámból.

Intettem neki, hogy kövessen és elhagytuk a Piros hatyút. Az előre elgondolt terv szerint homályos zugucákon át vezettem, ki az országút felé. Nem kérdezte, hová megyünk; lehajtott fővel, elgondolkodva jött mellettem és én hagytam gondolkodni, mert tudtam, mire gondol: arra, hogyan lehetne megszerezni a bankjegyeket, amiket a tárcámban látott? Hívós őszi szél fuit, ő felhajtotta a kurta bársonykabát gallérját és zsebredugta a kezeit. Egyszerre aztán felém fordult, merőn a szemembe nézett és ennyit kérdezett:

— Ki maga?
— Mindegy — feleltem. — Gazdag ember vagyok. Van sok pénzem, láthatod. Óram is van, arany. Meg briliánsgyűrűm is. Mind a tied lehet.

Már kinn jártunk az országúton. A közelben sehol egy lélek. Sűrű homály mindenütt. Csak baloldalt, nem messze az országúttól, egy kis kéklő folt: tavaeska, nyáron csónakázóhely, télen koresolyapálya, most késő ősszel, semmi és senkié. Ide mutattam kinyújtott karommal és folytattam:

— A tó vize mély és hallgatag. Engem pedig nem fog keresni senki. Soha nem fogják megtudni...

Lehúnytam a szeméimet és vártam, hogy most... most reám ugrik és halálos szorítással gyűrűzi torkomra ujjait.

De nem mozdult. Csak a hangja sikoltott fel újra irtózáttal:

— Nem... nem akarom! Soha többé! Ezerszer is megfogadtam tíz év alatt: soha többé. Én nem akarok visszamenni, elég volt a börtönből!

Visszanézett az útra, amerre jöttünk és olyan mozdulatot tett, mint aki menekülni akar. Megragadtam a karját, keményen, hogy felszisszent fájdalomban.

— Örült vagy! — sziszegtem a fülébe. — Soha nem lesz ilyen alkalmad. Gazdag lehetsz! Úr lehetsz!

— Nem kell! — üvöltött torkaszakadtából. — Elég volt a tíz év! Most élni akarok, becsületesen, a két kezem munkájából. Asztalos vagyok, kitanultam jól a mesterséget odabenn. Dolgozni fogok.

Hangosan, önérzetesen beszélt eddig. De most összecsukszott és tétován folytatta:

— Csak egy kis pénz kell. De nekem nincs.

És hirtelen felélénkülve, esedező hangon folytatta:

— Uram, könyörüljön rajtam! Csak a tízedrészét adja nekem annak, ami a tárcájában van és örökre boldoggá tett, megmentett egy emberéletet.

— Nem adok! — ordítottam rá ingerülten. — Nem akarom megmenteni az életedet. Élhetetlen, gyáva fickó vagy, dögölj meg!

Ott állt előttem csüggedten és szánalmasan. Ahogy alamizsnát kérő koldus-arcára néztem, kettőzött erővel öntött el a csalódottság és düh. Nekiugrottam és jobbról-balról arculőttem, teljes erővel.

Megtántorodott és vad indulat lobbant a szemében, egy lépést tett felém és én egy pillanattig azt reméltem, hogy most... most!...

De aztán megtorpant, az út szélén egy kilométerkö fehérett, odatámolgott, leült, tenyerébe hajtott fejjel. Ott maradt aztán sokáig mozdulatlanul. Komikus volt, ahogy a feje bubján egy hajcsomót ide-oda fujt a hideg szél. Az arcán pedig sűrű könnyecseppek gördültek végig.

Én dühösen és szitkozódva indultam vissza a városba...

NAGYVILÁG

DIVAT
TÁRSASÁG
SZÉPSEG

(D'Ora felv.)

ember
ám is
Miné

közel-
enütt.
gúttól,
csóna-
késő
m ki-

Engem
n fog-

hogy
szori-

koltott

többé!
soha
g volt

nk és
különi
ényen,

be. —
ag le-

dtából.
karok,
Asz-
erséget

ig. De
ta:

nekem

hangon

k a ti-
tárcá-
meg-

erülten.
letedet.
meg!

ánalma-
-arcára
csaló-
jobbrol-

bant a
én egy
most...

én egy
leült,
t aztán
ahogy
fujt a
nycese-

a vissza

BA

Kék szövetkabát,
vörös fehér csí-
kos szoknyával
(Doroyne felv.)

NAGYVILÁG

DIVAT — TÁRSASÁG — SZÉPSÉG

Egy előkelő menyasszony garderoberja

Írta: SASS IRÉN

Anglia egyik legelőkelőbb lordjának leánya menyasszony lett. A hétországgra szóló lakodalom májusban lesz. A szép és előkelő menyasszony már megrendelte garderoberját. Angol napilapok szűkszavú jeleintései csak magáról az egyszerű tényről számolnak be, míg a fényesen illusztrált és jól informált párizsi pletykaujságok, a mondái lapok már sokkal kíváncsibbak. És jóval többet is tudnak.

Ha igaz, akkor a párizsi lapok híradása szerint a Miss huszonnégy toalettet rendelt kedvenc párizsi szalonjában. Huszonnégy darab vadonatúj és hamisítatlan párizsi modellt. Egyelőre még kopírozatlan modellt, mert a Miss ruhái csak egy példányban voltak meg a szalonnak. Ha azonban a Miss ezeknek a ruhacsodáknak valamelyikében valahol, valamikor csak egyetlen egyszer is megjelenik majd a nyilvánosság előtt, bizonyos, hogy gombamódra fognak elszaporodni a ruháinak másolatai. Hivatásos és amatőr modelltolvajok valósággal lesik már ezt a pillanatot.

A párizsi lapok csak körvonalazva és általánosságban beszélnek a megrendelt modellekről. Ugy, hogy a garderoberból inkább csak anyag- és színösszeállítás szempontjából lehet tudomást szerezni a tavaszi és korányári divatról. A rendelt 24 toalett közül négy kosztüm és négy köpeny. Angolos szabásban, de a legkülönbözőbb anyagból és összeállításban.

Egy beige színű, barna szattyánbőrrel díszített angol utazókosztümet és egy hozzá-

(Folytatás a 30-ik oldalon)

ABBAZIA

Dr Horváth szanatórium és pensio

Rendkívül mérsékelt pensio-
árak. Kitűnő konyha. Diéták.
Gyönyörű terrasz a tenger-
partra. Felvilágosítás:

Budapest, Britannia szálló d. e.
11-3-ig. — Telefón: 1-206-46

DÉCIBÁB

A 14. és 19. század találkozása a női frizurán

Itt a tavaszi szezon kezdete. A nagy párizsi divat- és kalapszalónok után megszólaltak végre a nagy párizsi fodrászok is és elmondták, hogy milyen lesz a tavaszi és nyári női frizuradivat.

A kérdés nálunk is aktuális, de ha a tavaszi és nyári frizuradivatról akarunk hallani, nekünk nem kell Párizsba menni. Elég, ha ellátogatunk a legpárizsibb pesti fodrász: Wéber József Dorottya uccai szalónjába.

A szalónban a megszokott kép fogad bennünket. A rózsaszín tónusú helyiségben minden szék, minden fülke, sőt minden segéd foglalt. Nemcsak magunk, de még bundánk számára is alig találunk helyet. Wéber urat előkeríteni pedig direkt művészet. Ide-odacikázik a fülkék között s alig ül le egy pillanatra „nyilatkozni”, máris felharsan valamelyik fülkéből a kiáltás és máris ott kell hagynia minket.

Nóde azért közvetlen zárás után mégis csak tud néhány perccet szakítani nekünk és az új tavaszi és nyári frizuradivatról a következőket mondja:

— Az a tendencia, mely már egy év óta megfigyelhető a női frizuradivatban, hogy tudniillik az aprólékos gyűrűzés és loknizás helyett nagyvonalúságra törekszik, idén is tovább tart a divatban. A nyári divatról még korai beszélni, mert ha most el is határozunk valamit, nem tudjuk, hogy a nyáron milyen új divatáramlatok jönnek, melyek ezt az elhatározást megváltoztatják. Így, a nyári divatra inkább csak következtetni lehet most, mégpedig a tavaszi divatról, mely már teljesen kialakult.

A tavaszi frizuradivat megint festői és történelmi hatásokat vesz kölcsön. Tavaly kezdődött a történelmi frizurák divatja, de részben nem volt nagy sikere. A hölgyek csak a görögös vonalú frizurákat fogadták el, melyek tagadhatatlanul nagyon szépek is voltak, de a második francia császárság korából kölcsönzött motívumokat már visszautasították. Ezzel a visszautasítással aztán végérvényesen be is felezgett a fejet beborító, vagy nyak és arc körüli hullámzó gyűrűk és loknik divatjának.

Idén tavasszal a frizuradivat részint a tizennegyedik század, részint a tizenkilencedik század második felének női hajviseleteit hozza vissza egyes motívumokban.

Fő jellemvonása a frizurának, hogy a haját teljesen kivezeti az arcból. De nemcsak kivezeti, hanem a divatos frizura el

is áll az arctól és a hullámvonal kifele hajlik. Ez a motívum a tizennegyedik századból való és különösen korabeli olasz festők képein láthatók olyan angyalfejek, akiknek hajviselete az arcból kivezetet, az arctól elálló, kifele hajló hullámokat mutatja.

Ami a frizurákon a tizenkilencedik század második felének hatását mutatja, az a középre tett választék és a kissé vastag lazaságú hullám a két halánték oldalán, ami veszedelmesen hasonlít a hajdani „sopf” egyik fajtájához. Ugyancsak a hajdani, tizenkilencedik század második feléből való frizurákról vannak kölcsönözve azok az apró homlokfürtök is, melyek a közepén választott frizurákat kiegészítik.

Ezekhez a frizurákhoz természetesen közepes hosszúságú hajak kellene. A hajnak azonban hátul nem szabad hosszúnak lennie, mert az új frizurák csak a fej elülső részén alkalmazzák a hullámokat, a fej hátulsó része sima, a haj a nyakban szívalakúra van nyírva és legfeljebb egy-egy nagyon lapos, lágy hullámmal van díszítve.

Ami a haj színét illeti, a világos hajszín megint előtérbe került. Vége az acajou-nak és a bronzosbarna, vagy barnásbronz minden árnyalatának. A nagy favorit megint a szőke, mégpedig a vörösszőke. Ez igen kényes árnyalat, még a vörösnél is sokkal kényesebb. És ha azt tapasztalhattuk, hogy a szakértelmenélküli, olcsó „filléres” festések menyenyi komikus hajszínt produkáltak a vörösbőben is, elképzelhetjük, hogy a nagyon finom árnyalatokkal ható új vörösszőke hajszínt mennyi gondosságot, mennyi szakértelmet kíván s így azok a hölgyek, akik nem tudnak, vagy nem akarnak megfelelő időt és anyagot áldozni a frizurájukra, jobb, ha inkább lemondanak az utolsó divat hajszínéről, semhogy komikus és groteszk hatásnak tegyék ki magukat.

Ennyit mondott Wéber mester a tavaszi frizuradivatáról. Többet nem akart mondani, mert közben elmúlt hét óra s mint ő mondotta, legfeljebb csak hét óráig hajlandó frizurát kreálni és frizuráról beszélni. Hét óra után „privát ember” akar lenni. S tekintve azt a forgalmat, mely délelőtt kilenc órától este hét óráig megszakítás nélkül tart a Dorottya uccai szalónban, nem csodálkozunk rajta, hogy Wéber mesternek este hét után már semmi kedve sincs többé frizurákkal tördölni.

Nem minden szép ami feltűnő

Modern függöny és anyag...
Művészi kézimunka

Lipótvárosi Fonal Rt.

Budapest, V, Lipót körút 25 sz.

Mintákat vidékre készséggel küldünk!

➔ **1.** E hirdetés átadójának 5% pénztári engedményt nyújtunk

való beige-sárga-barnakockás, bőrral díszített utazóraglánt leszámítva, a Miss két angolos szövetkosztümöt kapott. Egyet zakószabásban, egyet elől nyitott, combközépig érő kabáttal. Az első kosztümhöz kockás taft és fehér-fekete mintás laméblúz készült. A kosztüm anyaga vékony sávos, fekete gyapjuszövet. A második kosztümhöz perzsamintás szatén kazak és kézzel horgolt mályvaszínű csipkeblúz készült.

Két köpeny délutáni alkalomra való. Az egyik fekete gyapjúmarokén, alul és a nyakon kékróka díszítéssel, a másik selyempisz, kívül acélszürke, belül korállpiros, mindkét oldalán egyformán kockásan letűzött. Ehhez a köpenyhez egy korállpiros, szürkével és feketével díszített ruhát is csináltatott a Miss.

Ruhái között neki is van egy divatos tavaszi kék ruhája, korállpiros grogrenszalag díszítéssel, egy kénsárga kis ensemblesja barna antilópbőr boleróval és egy nagykockás szoknya, sima terrakotta kabát összetételű kompléja.

A délutáni ruhái még édesebbek. Különösen egy szürke-vörös-fekete-fehér kockás skót taftt kosztümöt dícsérnek a párizsi lapok. A kis selyemkosztüm szoknyája egészen sima és szűk, a kabátja szmókingszabású, félujakkal, belül a kabátban keményített vászon ingmell és gallér van. Egészen fiús hatású kosztüm, melyhez különböző, belehímtzett

Pesten még nemlétezett magassarkú cipők

(sarokmagasság 12 cm)

Különleges fazonokban kizárólag

SPHINX-nél

Király uca 73 szám

(Telefón: 13-76-59)

GÉVA kozmetikai intézet
(GARAI ÉVA)

IV. Irányi-u. 21-23. 1/2 em. 2. Veres Pálné u. sarok. Telefón: 18-98-02
Díjtalanul ad tanácsot, akár személyesen, akár válaszbélyeges levélben.

Végleges hajszáletávolítás villannyal. Arevibrációk. Száraz, zsíros, ráncos bőr megszépítése. Arepakkolások.

Különlegessége a: Géva Pigment szeplőkrém! (ára 4 pengő)
Olcsó árak, bérletrendszer! — Tanítványok kiképzése!

Fornás
akar
lenni?

FRIED JOLÁN-nál kell a FÜZÖT VENNI!

Budapest, VI. ker., Király uca 92 szám

trikolórral díszített szalagú kalapot kapott a Miss.

Egy fekete, nehéz, marokén délutáni ruha mellett gyönyörű a strasszal végighímzett nagyestélyi ruha, hátul egészen a csipőig kivágva, két strasszból készült keresztberakott kantárral. Hosszú püspöklila köpenyvel.

Másik estélyi ruhája hófehér tüll és taft-kombinációjú stíluha.

Természetesen cipőket is rendelt. De a rendelt cipők között egy sincs szögletes orrú. Leginkább antilop és sevrőkombinációjú uccai és délutáni, valamint szandálszabású estélyi cipőket kapott.

A párizsi lapok áradozva írnak a Miss kitűnő ízléséről. Tény az, hogy ennyi remek ruha már egymagában is képes bemutatni az egész tavaszi és koranyári divatot. Az is tény, hogy a Miss számára a nagy párizsi szalon legféltveőrzöttebb modelljeit tartotta fenn. Avatatlan szemek semmit sem láthatnak még az előkelő menyasszony garderoberéből. S így még találgatni sem lehet, hogy a huszonnégy toalett közül melyiket fogja viselni a Miss az esküvőjén.

MOZAIK

A szögletes orrú cipőkből, úgylátszik, általános divat lesz Pesten is. Már mindenütt kaphatók. De éppen olyan rövidéletűek lesznek, mint Párizsban, ahol már nem is viselik. Nem is szépek.

Nyári ruhákhoz nem fogjuk viselni a bőrretikülőket. Sőt már a tavaszi délutáni ruhákhoz is külön retikülök készülnek selyemből és filcből. Van olyan retikul, mely ilc-virágokból van összeállítva és olyan, ami szalagból van virágszerűen varrva. Eddig csak estélyi ruhákhoz voltak divatosak a fantáziaretikülök, most úgylátszik majd a délutáni és uccai ruhákhoz is ezt fogjuk viselni.

Viszont a holland kalapok nem jutottak el hozzánk. Már Párizsban megbuktak. Egy-két modell kelt csak el belőlük, az is annyira el van stilizálva, hogy alig lehet az eredeti elgondolásra ráismerni bennük.

Hindu mintás, hímzett tavaszi kazak
(Dorvnye felv.)

ÖRÖM

AZ EMBER ELETE,
HA RENDES AZ EMÉSZTÉSE

ARTIN

 AZ ENYHE, BIZTOS ÉS
OLCSÓ HASHAJTÓ

DÉCIBÁB

1.

Az ismert színgazgató a legjobb apa a világon. Rajong a fiáért, aki most végzi a gimnázium ötödik osztályát. Az elkényeztetett ifjú néhány héttel az aggasztóan közelgő félévi bizonyítványkiosztás előtt atyja elé állott s így szólit lesütött szemekkel:

— Kedves papa... nagyon kérek, menj be holnap az iskolába és beszélj a tanárokkal, mert meg akarnak buktatni...

A direktor másnap el is ment és lelkére beszélt a tanároknak. Előadta, hogy az ő fia hohém ember gyermeke, akit talán mégsem volna szabad olyan szigorúan kezelni, mint a többieket... Ünnepléses ígéretet tett, hogy a második félévsztendőben a fiú szorgalmasan tanulni fog, csak most ne buktassák meg, az Isten szerelmére!... Közel egy óra hosszat puhította a rigorózus professzorokat, távozás előtt pedig meghívta az egész tanári kart a színházába.

— Bármikor jöjjenek az urak, az én színházamban mindig kapnak szabadjegyet.

Este a jólvégzett feladat tudatában hajtotta fejét álomra. Annál nagyobb volt a meglepetése: a fiút őt tárgyiból elbuktatták. A direktor taxiba vágta magát, elment az iskolába, beállított egyenesen a tanári szobába. Ott méltatlankodva csak ennyit mondott:

— Hát mondják, uraim... olyan rossz a műsor az én színházamban?...

2.

Egy szobrász műtermében, az egyik állványon hosszú ideig díszelgett egy kisebb szoborcsoportozat, amely öt pompás bronzfigurából állt. Alattuk kis tábla lógott, a következő címmel:

Az öt érzék.

Egy szép napon valaki megvásárolta az egyik figurát, mire a kitűnő szobrász a megmaradt négy alá ezt írta:

A négy évszak.

A szoborcsoportozatnak így is nagy sikere volt. Hamarosan megint jelentkezett az egyikre vevő. Most már csak három maradt, ezzel a címmel:

A három grácia.

Egy idő múlva a harmadikat is eladta a szobrász. De cím tekintetében most sem jött zavarba. A szobrok alá ez a tábla került:

Barátnők.

Végül a negyedik is eladásra került. Most már csak egy figura látható a műteremben, ezzel a címmel:

Elhagyottan.

3.

A törzsasztalnál Huszár Puffy mesélte az alábbi épületes esetet:

— Egyszer Berlinben vendég voltam egy előkelő családnál, ahol már csak az utolsó pillanatban vettük észre, hogy tizenhárom ülünk az asztalnál. A háziasszony kétségbeesetten törte a fejét, hogy miképpen lehetne megoldani a problémát, mert ha így maradunk, biztosan szerencsétlenség éri a házat. Erre én kijelentettem, hogy segíteni fogok a dolgon.

— Mit csináltál? Elmentél? — kérdezte valaki.

— Azt nem — szólit Puffy filozófikus nyugalommal. — De kettő helyett ettem...

4.

Az ambiciózus, de igen mérsékelt tehetségű kis színész már a szezon kezdete óta ostromolja direktorát szerepért. A napokban végre rámosolygott a szerencse: az egyik vasárnapdélutáni előadáson a sztárszínész betegét jelentett. Az ifjú csillagocska a lemondás hírére felszaladt az irodába és jelentkezett, hogy majd ő „beugrik” a szerepbe.

— Hát nem bánom... — egyezett bele sóhajtva a direktor.

A színész boldogan öltözködni kezdett; éjfekete haját szőke parókával maszkírozta el a szerep karakterének megfelelően. Hanem a beugrás annál gyatrábban sikerült. A művésznő azonban nyilván azt hitte, hogy világsikert aratott, mert másnap büszkén beállított az igazgatóhoz, beinkasszálni az elismerést.

— Nos, direktor úr, hogy tetszettem? — csicseregte. — Ugye, csinos voltam a szőke parókában? De ha legközelebb fellépek, már a természetes hajszínemmel játszom: fekete leszek...

Mire az igazgató csendesesen megjegyezte:

— Fiáskám, amikor maga legközelebb fellép, azt hiszem, már — ősz lesz...

5.

A művészklubban, a régi jó szokáshoz híven, megint egy távollevő író szapulnak. Kiderül az illetőről, hogy stílusa pongyola, regényalakjai hevenyészettek, történetei valószínűtlenek.

— No, azért vannak neki jó oldalai is... — mondja valaki.

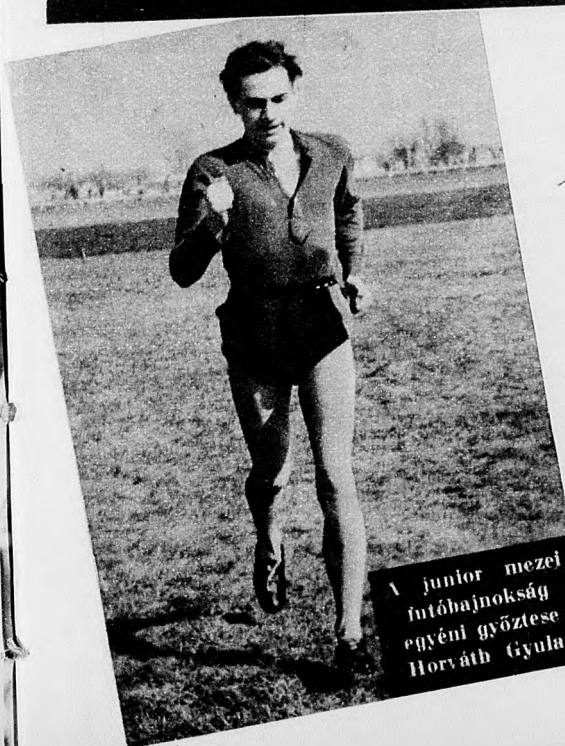
Mire Balassa Imre csöndesen megjegyzi: — Lehetséges. De ezek a jó oldalak nem a könyveiben vannak...

Kálmán László.

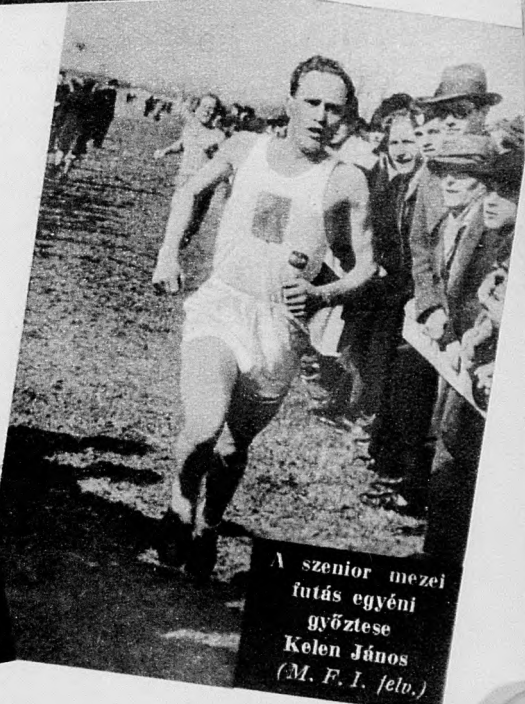
EGY KIS SPORT

A Nemzeti Lovarda lovasünnepélyén az ugró karusszal résztvevői:
Vitéz Cseh Kálmánné, Keresztes Erzsébet, Fáy-Halász Ida, Gulácsy Tiborné
(Schäffer felv.)

A junior mezői futóbajnokság egyéni győztese Horváth Gyula

A szenior mezői futás egyéni győztese Kelen János (M. F. I. felv.)

Premier után...

Még ott forrongnak a zeneszerző szobájában a nemrégiben bemutatott „Lysistrata” táncjáték hangjai, oly frissen kerültek innen ki s indultak nagyszerű hódítókörútra, elsőnek Operaházunk színpadára. Lajtha László dr., az illusztris szerző, még a bemutató izgalmainak hatása alatt áll. Amint művében új gondolatokkal ostromolja a hallgatót, folytatja a harcot az „ütközet”: azaz a premier után is. Lajtha László harcokban edződött, igaz, talán több sebet kapott, mint adott, ami nem esodálható, hiszen a fegyverek egyenlőtlenek — ő hangokkal, a másik tábor szóval és írással argumentál.

— Az utóbbi időben a színház azért távolodott el az abszolút művészettől — mondja Lajtha professzor, mert rutinos trükkökkel igyekeznek a színpadot vonzóbbá varázsolni. Az operaszínpad jelentősebb sikerei az utóbbi évtizedekben, mint Jonny, Svanda és Mahagony — ily trükkökön, színház akció nélkül nem képzelhető el. Ezt tartottam szem előtt a Lysistratánál.

— A balettek cselekménye leginkább a meséhez fordul, újabban a népmeséhez. Itt a valóság feloldódik, minden történés s ma-

Dr Lajtha László

(Vajda M. Pál felv.)

**Lajtha László
már kiskorában is
„népies irány-
zat” hőse**
(Goszleth
felv.)

guk a személyek is elveszítik realitásukat. Én a táncjátékra gondoltam művemben, mely gyorsan pergő vígjáték. Mikor Aristophanes Lysistratáját olvastam Arany János fordításában, feltűnt nekem az önként adódó táncjáték-téma. Mindent ki lehet fejezni mozdulatokkal, minden szerelmi vallomást, lelki történést. Lysistratában tulajdonképpen a tömeg a cselekmény hordozója — a szolistas mind epizódszereplők, — a lényeg az asszonyok összeesküvése, az öregek és asszonyok harca, a testvérháború, a magánszereplők csak tarkítják a cselekményt.

Lajtha roppant mulatságos táncjátéka nem veszi tragikusan a háborút, melyet a két szomszéd város, Spárta és Athén népe vív egymással — egészségesen férfias humora nevetésben oldja fel a vígjátékot. Amellett nem használja ki a „ziccer”-t, amelyet a régi görög sujet nyújt és nem akar ókori görög melódiákat imitálni, sőt inkább 1937-be viszi át a zenét és cselekményt egyaránt.

Miután Lysistratáról még sok érdekeset beszél, mellesleg elmondja, hogy két párizsi újságíró kívül az Opera Comique éppen itt vendégszereplő tagjai is végignézték a darabot és annak a meggyőződésüknek adtak kifejezést, hogy ezzel a darabbal igen rövid időn belül találkozni fognak — otthoni színpadon.

Igy esik Lajtha második hazajáról, Párizsról a szó.

— Miután négy évig végigkatonáskodtam a háborút s itthon újból kellett mindent kezdenem, mint fiatal zeneszerző, aki eredetileg zongoraművésznek készültem, néhány alkalommal előadtam külföldön, így Párizsban

is saját zongoraműveimet. Megcsapott akkor Párizs szabad kultúrlevegője, ami Adytól kezdve számos magyar művészt ejtett már rabul s végtelenül megszerettem. Igaz, egy okkal több vonzott Párizshoz: itt figyeltek fel a vezető zenei körök először műveimre.

— S Párizs valóban második hazám lett: legtöbb szerzeményem itt kerül első bemutatásra, itt adják ki legtöbb kortámat s most is bemutatják négy kórusomat és mottétámat, mit Pesten még nem ismernek eddig.

— Mikor kilenc évvel ezelőtt egy nemzetközi kongresszuson előadást tartottam arról, hogy a régi néptáncokat úgy kellene megmenteni a feledéstől, hogy filmre vesz-
szük fel őket, az előadás hatása alatt a következő évben meghívtak Genf-be, majd Párizsba, így választották meg a Népszövetség népzenei szakosztályának vezetőjévé.

Nem kell itt persze arra gondolni, hogy a Népszövetség összegyűjti a legszebb nótákat a világ minden részéből és ha két náció hajbakap, egyszerűen a határon két gramofónt állít szembe egymással, óriási megafónokkal és a szép muzsika kibékíti a legvérmesebb ellenfeleket is — hanem nemzetközileg megszervezik a népdalgyűjtést, mely éppen Magyarországon ért el Bartók és Kodály fellépése óta az egész világon a legjobb eredményeket.

Van Lajtha professzor birtokában egy levél Romain Rollandtól, a világhírű francia írótól, melyet hét lakat alatt őriz és melynek tartalmát is csak feleségétől tudjuk meg, nagy csaták után, mert a „címzett” példát-

lan szerénységében irtózik mindentől, ami reklámnak látszik. Szerencsére a szerzők és művészek felesége, férje, szóval életpárja igyekszik ezt a nemes, de valóban nem praktikus szerénységet némileg ellensúlyozni. Lajtha egyik vonóshármasának előadása után írta meg spontán lelkesedésében a nagy író levelét.

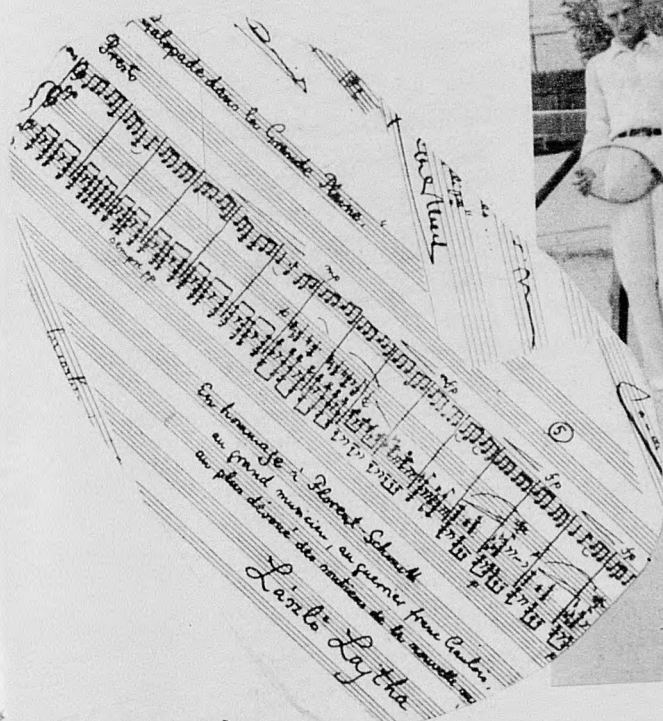
— Látszik — írja többek között, — hogy ön magasabb ideálok felé törekszik muzsikájában. Annak a muzsikusknak típusát, melyet ön képvisel, rajzoltam én meg Jean Christophomban.

Hatalmas cikkek legelőkelőbb külföldi lapokból hasonló szellemen méltatják Lajtha László sokoldalú tehetségét. Mert hiszen mint tudjuk, nemesak kiváló zeneszerző, hanem európai hírű népdalkutató, pedagógus és zeneíró is.

Pataki László

Dr Lajtha László
mint tenniszbíró
(Amatőr felv.)

DÉCIBAB

Két kézzel szórta a szakajtóból a kukoricát. A baromfiak éhes serege zajongva, röpködve szedegette körötte a szemeket. A kacsák ravasz, csöndes hápogással férköztek oda, ahol legsűrűbben hullott az eledel, a tyúkok mintha komoly munkát végeznének; szünettelen hajladozással kapkodták esőrukbe a sárga kukoricát, a fiatal csirkék ide-oda röppentek és a hosszúnyakú libák üldözésétől rettegvé, csak úgy futtában kaptak el egy-egy szemet.

Egy sportsapkás, csizmás férfi mosolyogva figyelte a lányt.

— Jó munkát, Vilmácska!

A lány arca elvörösödött. Gyors mozdulattal lehajolt a szakajtóért.

— Egyszer már mondtam; amíg én Vargha urazom magát, addig elvárhatom a „Vilma kisasszony”-t.

A férfi közelebb ment, gúnyosan meghajolt.

— Köszönöm az oktatást, Vilma kisasszony. De elméltóztatott feledkezni arról, hogy nem vagyunk a szutykos béresgyerekek között az iskolában. Azokat rendreutasíthatja. Én azonban Vargha Miklós harminckétéves intéző vagyok, aki a magyaróvári gazdasági akadémián már tíz évvel ezelőtt nyakonvágta a legszakállasabb tanárt...

Vilma szót sem szólt. A szakajtó fenekéről még odaöntötte a maradékot, aztán ment befelé.

Az intéző két lépéssel elérte.

— Megálljon. Így nem lehet engem itt hagyni, Vilmácska...

— Akkor is: kisasszony...

— Bánom én, akármilyen is. Hallgasson ide egy percre. Hát van ennek értelme, hogy ilyen ellenségesen élünk itt ezen az elhagyott pusztán? Olyan szép volna ez a nyár, ha maga Vilmácska... kisasszony tudna egy kicsit nő is lenni, nemcsak pedagógus elme.

— Nem érdekel, Vargha úr.

— Akkor is meg kell hallgatnia. Hát mondja, mi kifogása van ellenem?

— Sok, nagyon sok. Durva, brutális, erőszakos...

— Az vagyok. És? Neveljen meg, ha nem tetszik.

A lány szigorú arcán halvány mosoly suhant át.

— Hogy megpofózzon, mint tíz éve a legszakállasabb tanárját? Nem, ebből nem kérek. Különbösen is, eleget veszködöm a harminckét béresgyerekekkel...

Az intéző letörölte zsebkendőjével izzadó homlokát.

— Hiába, Vilma kisasszony! Ne is próbáljon menekedni előlem. Annyira egymásra vagyunk utalva. Lábunk alatt ez a zöldellő mező, felettünk az égtakaró kékje és csak

kétten vagyunk ebben a viruló nyárban. Pfiuj, látja, már kezdek költő is lenni. A maga leikén szárad. Feleljen nekem Vilma, miért nem tud szeretni engem? Látja, én megdöglenék magáért. Van valakije? Ne tagadja! Láttam a postásgyereknél: szép, férfias írással címzett borítékokat kap...

— Nem tartozom magyarázattal. Hogy túlságosan kíváncsi ne legyen, megmondom: a fivérem...

Vargha Miklós elkapta a lány kezét.

— Hát akkor feleljen: miért nem tud szívlelni engem?

Ellenségek voltak. Olyan gyűlölettel néztek egymásra, mint akik ölni készülnek. Vilma a kezét próbálta kiszabadítani az erős szorításból.

— Engedjen! Engedjen engem... Paraszt, goromba paraszt...

— Amíg nem felel, nem engedem...

— Segítségért kiáltok...

— Bánja a fene.

A kétségbeesett düh már könnyekkel fényesítette meg a lány szemét, amikor az ököristálló mellől jött a majorosgazda.

Az intéző kiejtette izmos markából az elkínzott kis kezét.

— Most az egyszer szerencséje volt.

Vilma szemén kibuggyant a könny.

— Megírom a bátyámnak. Elmegyek innen. Egy ilyen brutális, egy ilyen...

— Adj Isten intéző úr, kezitesókolom kisasszony.

— Na, ki vele István, mi lesz?

— A felső magtárt kőne kinyitani. Nincs abrak az igáslovaknak...

Az intéző előszedett zsebéből egy nagy kulcsot.

— Itt van. A kisebbik rakásból vegyenek. Az még rostátlan.

A majorosgazda kétfelét törölte a bajuszát.

— Igón ám, de még más is van. A hosszúistállóban fölfújódott négy borgyú.

— Magát teszem felelőssé, István! Hát én legyek mindig a sarkukban? A csudáját annak a rohadt csürhének! A maga konvenciójából vonom le, ha baj lesz...

Istvánnak egy arcizma sem rándult.

— Nem töhessünk róla, intéző úr. A gyöngyfenyer az oka. Ojjan ez az állat, hogy nem győz öleget falni belüle. Oszt csak fölfújódik tüle.

— Ki volt a soros az etetésnél?

— A Turós Peti vót a'...

— Megnyúzom...

— Paprikás ecetöt köll a szájukba beleönteni. Attú elmulik a fújódás.

— Ne tanítson engem! Csutakolni kell őket. Na, előre. Siessünk.

István angyali nyugalommal egy katicabogart fricskázott le a fekete dolmányáról.

— Möhetünk. Már én csak aszondom: a paprikás ecőt a legjobb... Mikor még a Margit majorba vótam első-béres, ott huszonegy tehén fölfújódott, így május táján. De csak a paprikás ecőt használt...

Az intéző oda sem figyelt. Vissza-visszanézett, amíg Vilma el nem tűnt a sárgára meszelt kis házban. Akkor gyorsabban kilépett.

— Na, István, siessünk...

A majorosgazda a pipájával veszködött.

— Má csak a közmondásból igazodunk, intéző úr. Aszondgya, hogy lassan járj, tovább érsz...

— A csudáját a közmondásos, akkurátus eszének: és ha közben fölpuffad a négy borjú?

— Arrul sem töhessünk. A jószág sorát is az Isten igazíti...

Végre a hosszifistállóhoz értek. Turós Peti nagy bünbánattal kullogott eléjük.

— Na, Turós, a csudáját a mafla képeinek, ezt jól megcsinálta.

A béres alázatosan megbillentette kalapját.

— Ugy mónt az ötetes intéző úr máma is, mind tennap. Három vetetöt kaptak a saroglába. Ott a hiba, hogy szénával kellett vóna kevernii...

— Befogja a pofáját! Mars előre. Ahány ember itt van, mind neki a csutakolásnak. Kétfelől dögönyözni a borjúkat. Ahogy csak bírják.

Nehéz munka volt és kevesen voltak hozzá. A béresek legnagyobb része a mezőn szántott. Maga az intéző is ledobta kabátját és feltűrt ingujában segítet csutakolni.

A vén Peterkáné, akit Vilma hazulról hozott el a pusztára, már a vacsorát készítette.

— Csak gyűjjön kisasszony. Már itt volt a kanászne. A két lányát gyűtt kikérni az oskolából. Merhogy babot vetnek holnap.

Vilma letette a vizespadra a kanna mellé a szakajtót.

— Rémes ezekkel a cselédekkel. Ma is huszonegyen voltak iskolában a harminckét növendék közül.

Peterkáné vöröshagymát aprított a mázas-tálba.

— Sohase bánja kisasszony. Annál kisebb a vesződség. Jaj, aranyom, úgyis annyira lesoványkodott. Nem tudom mit szól majd a tésasszony, ha megláti. Pedig én nem spórolom a zsirt a rántásból...

Vilma sóhajtott.

— Nem az ételtől van az, Peterkáné. Szokatlan még nekem ez az élet...

— Jaj, ügye megmondta a tésasszony, meg a Lali úr is, hogy ne gyűjtek ide.

— Hát nem jó itt, Peterkáné?

— Magamfajta vénasszonynak mindenhol jó, ahol egy kis nyugalomtal találhat.

— Látja, Peterkáné, nekem is jó itt. De én is nyugságot akarnék.

— Aztán miért nem találna azt a kisasszonyka?

Vilma ment kifelé.

— Nem érti ezt maga, Peterkáné. Megyek a kertbe. Megöntözöm a palántákat, amíg kész a vacsora.

A gémeskútnál két öntözőkanna vizet hűzött fel. Amíg cipelte a kertbe, jött a hosszifistálló felől az intéző. Föltűrt ingujjal. A kabátja a vállára vetve. Amikor a kannákat cipelő lányt látta, gyorsan kilépett. A kertajtóban érte utól.

— Mondja Vilma, hát való ez magának? Nem tud szólni nekem, hogy adjak két bérest az öntözéshez?

— Azoknak más dolguk van most.

— És ha van. Bánom is én, ha áll is a mezőn a munka, amikor maga kér valamit.

Vilma betette maga után a kertajtót. A kannarozását ráillesztette a csőre és öntözni kezdett.

Az intéző a kerítésnek támaszkodott és mégegyszer elismételte.

— Bánom is én a mezei munkát, ha maga kér valamit, Vilma kisasszony...

— De én nem kérek. Magától soha nem kérek.

— Tudnám, hogy miért gyűlöl engem.

Széles sugárban ömlött a víz a paprika- és paradicsompalántákra.

— Ön a hibás Vargha úr. Akarta, hogy gyűlöljem.

Az intéző odaakasztotta kabátját a kerítésre. Izmos karján kidagadtak az erek, amint a kerítés léccét szorította.

— Hogy én akartam? Akarta a... Látja, majd, hogy el nem káromkodom magamat. Pedig a tanítókisasszony előtt igazán nem szabad. Még letérdeltet...

— Gúnyoljon csak.

— Nem gúnyolódok én, Vilma. Elkeseredett vagyok. Egyen meg a fene, ha nem vagyok elkeseredett. Mert látja, amit én akarok, az mindig beteljesül. Most is a négy fölfújódott borjút inkább én mentettem meg, mint a lusta béreseim. Nekigyürköztem és dögönyöztem a szegény állatokat, hogy nyögtek belé. Hárommal boldogultam is. A negyedikből csak nem ment ki a fűvadás. Tudja mit csináltam? Lágýékon beleszúrta a zsebkésemmel. Minden századik esetben szokott ez sikerülni. Nekem sikerült, mert nagyon akartam. Minden sikerül, csak magával nem tudok boldogulni, Vilma... kisasszony.

— Pedig én magamba vagyok, a borjúk meg négyen voltak.

— Most maga gúnyolódik. Jól teszi.

Vilma indult a két kannával a kút felé. Az intéző azonban becsukta előtte a kertajtót.

— Nem engedem! Turós, jöjjön ide — kiabált az istálló felé — és ahogy jött a

◆ BERETVÁS PASZTILLA FEJFÁJÁS ELLEN ◆

DÉLIBÁB

béres, kezébe nyomta a két kannát. — Vízet hord a kisasszonynak...

— Igenis intéző úr... csakhogy az ötetés...

— Fogd be a pofád, ha én parancsolok valamit. Egy szavad ne legyen, mert pereputtyostul kihordalak még máma a határba.

A béres ment leszegett fejjel a kút felé. Az intéző benyitott a kertajtón.

— Majd én hordatok a kisasszonynak vizet.

Vilma keze reszketett az izgalomtól.

— Nem kell, amit maga hordat. Inkább száradjon el az összes palántám...

A béres letette az ágyások mellé a két teli kannát. Vilma azonban elsétált mellettük és kiment a kertből. Az intéző megzavarodva állt a bérese előtt. Aztán belevágott botjával a palánták közé, hogy a gyöngö hajtasokról hullott a levél.

— Mit bámészkodik maga, Turós? Eredjen az istállóba. Talán majd én vigyázom az etetést?

Olyan hosszút káromkodott, hogy elfért benne valamennyi név a kalendáriumból.

Vilma leült a magányos vacsorához. Alig evett egy-két falatot, már vitte is vissza a konyhába az edényeket.

Peterkáné felháborodva csóválta a fejét.

— Nem jó lesz ez így, kisasszony. Én mondom, hogy nem jó lesz. Mert a gépnek is olaj kell, hogy járhasson, a kisasszony még azt hiszi, az embőr élélhet étel nélkül. De beárurom én a tésasszonynál, csak jöj-jön ide... Tunnám csak, hogy mit enne?

— Mindent Peterkáné. Megezem én a vasszeget is. Meglássa, ezután mennyit fogok enni. Iskola után járkálok majd és meghozza az étvágyamat.

— Hát igaz is, sétálni kell. Mikor én a Herczog doktornál vótam szakácsné, az mindég azt mondta: „Elmegyek most Peterkáné lelkem, sétálok egy nagyot, hogy utat csináljak a gyomromba a maga főztjének.” Mindég azt mondta és meg is hízott a kosztomon, mit a pölő.

Vilma mosolygott.

— Rendben van. Holnaptól én is utat csinálok az ételnek, mint a Herczog doktor...

— Igaz is! Csak esz a mérög, amikor alig hiányzik a tálból valami. Hát minden a csordásék moslékjába kerüljön? Hányszó hitta már az a drága jó Vargha úr, aki még a szeme rőbbenésit is lesi. Sokszor megszegyenítette ám ötet a kisasszony. Mér ne sétálna vele?

Komor ránc vésődött Vilma fehér homlokára.

— Ne adjon nekem tanácsot, Peterkáné. Kikérem magamnak. Tudom én magam is, hogy mit kell tennem...

Kiment a konyhából. Sötét volt már. A cselédlakások csöndesek, mint az elpihent gyerek. Vilma a búzaföldet határoló sövényig ment. Valami különös jó illat csapta meg orrát. Orgona volt. Rászorította arcára a halovány szirmokat. Hosszú lélegzéssel itta magába az illatot.

Olyan szomorúság szállta meg, hogy sírni tudott volna. Miért volt, maga sem tudta. Az aranypettyes égre nézett és mintha a csillagoknak sütogetta volna.

— Elmegyek, elmegyek innen...

Bement a házba. A konyhaágyon már mély álomba szuszogott Peterkáné. Vilma kinyitotta a szobaablakot. Jó májusi illatok szálltak befelé. Mélységes, szinte temetői csend terjesztette szét sötét szárnyát. Vilma megborzosgott. Egy pillanatig az az érzése volt, hogy egyedül van az egész világon. Védтеленül, egyedül...

...Megkoppant az ablaküveg.

— Kézcsók és hódolat, Vilma kisasszony.

Vilma a balmellére szorította kezét. Azt hitte, a másik is hallja a szíve dobogását. Mert hangosan, majdnem kiabálva kezdett beszélni.

— Kérem, menjen innen... azonnal menjen innen...

Vargha Miklós rákönyökölt az ablakdeszkára.

— Sohase izguljon kis Vilma. Jó nekem itt. A világon itt a legjobb nekem.

— Azonnal menjen innen...

— Hátha még beljebb invitálna engem. Akkor volna ám csak jó.

Vilma száján kitörni készült a zokogás.

— Utoljára kérem Vargha úr, menjen el az ablakom alól...

— Ez ugyan invitálásnak nem nevezhető, de most már azért is beljebb megyek.

Azzal megfogta az ablak keresztfáját és már fönn is térdelt a párkányon.

— Vilma, négy hónap óta szenvedek magáért. Máriámra mondom, jobban szenvedek, mint bármelyik fölfávodott borjóm. Hát én nem bírom tovább...

Egy pillanatig tartott, míg Vilma a könyvespolchoz ugrott és lekapott róla valamit.

— Kérem Vargha úr, pisztoly van nálam! A Laci bátyám adta nekem azzal, hogy a kőbor pusztá kutyák ellen védekezsem. El is magyarázta, hogy használjam. Itt felnyitom és most csak meg kell rántanom a ravaszt... Ha le nem ugrik tüstént, kénytelen leszek...

Az előre nyujtott, reszkető kezét elkapta az intéző. Magához rántotta a lányt és a forró arc már ott tüzet az ő kívánó szája előtt. Dulakodni kezdtek. Vargha egyik kezével az ablakfát fogta, másikkal a lányt szorította. Ebben a térdeplő helyzetben könnyen elbánhat vele Vilma, ha nem reszket annyira. De már a könnyek is végigfolytak arcán.

— Gyűlölöm, utálom magát. Engedjen el... én meghúdom a ravaszt!

Talán az ágyú sem szól nagyobb, Vilma csak áll, kezében a füstölő pisztoly és halk sóhaj verődik ki száján.

Az intéző már ott áll az ablak alatt. Fehér zsebkendőjét rászorítja a balkezére.

— Rosszul célzott a kisasszony. Csak a mutatóujjamat lötte át. Pedig azon hordom a nagyapám gyűrűjét. Ötszáz év óta szerencsét hozott a Vargháknak. Számomra rossz amulettnek bizonyult...

Vilma csak állt a pisztollyal és nem tudta mit csináljon vele.

— Vargha úr, én nem akartam. Nem akartam...

— Megérdemeltem a leckét. Kezét csókolom, Vilma kisasszony...

— Vargha úr kérem...

— Parancsoljon, Vilma kisasszony.

Mit is akart mondani? Persze, így csak nem engedheti el. Ilyen vérző ujjal. Még elpusztulhat.

— Parancsoljon, Vilma kisasszony — ismétli az intéző.

— Vargha úr kérem... szeretném bekötni az ujját. Én igazán nem akartam...

— Nyugodjon meg. Semmi az egész.

— Megnyugszom, ha beengedi kötni. Most én kérem: jöjjön be. Karbóllal is ki szeretném mosni...

— Rendben van. Bejövök én, de segítenie kell. Most csak egyik kezemmel tudok kapaszzkodni...

Vilma meggyújtotta a lámpát. Fehér vásznat hozott és egy karbolos üveget. Közvetlen a gyűrű felett érte a lövés az ujját. A golyó felszakította a húst és erősen vérzett. A lány arca halovány volt, de a keze nyugodtan mosta a sebet. Jó szorosan be is kötötte a tiszta vászonnal. Az intéző meg sem moccan a széken. Néha arcát érte a lány puha haja, vékony ujjai ott babráltak a kezén. Ezt már mégsem bírta. Hirtelen átfogta Vilma derekát és az ölébe vonta. És Vilma nem szabadkozott. Szinte ő nyujtotta a száját. Nevetett, sirt és vékony karjai szorosan kapcsolódtak a férfi nyakába.

— Szeretem Vargha úr, jaj, mennyire szeretem...

Az intéző nem törődött vele, hogy a fehér vászon átvérzik. Felkapta Vilmát és mint egy gyermeket tartotta.

— A csudáját ennek a világnak... Vilma, én vagyok a legboldogabb ember a földön... A nagyapám gyűrűje mégis csak szerencsét hozott! Ötszáz év óta segíti már a Vargha-nemzetség férfitagjait. Kinek várat szerzett, kinek feleséget...

Ott álltak a nyitott ablaknál. Vilma szöke feje ernyedten pihent a férfi széles mellén.

— Érzed, Miklós, milyen jó illat...

Az intéző nevetett.

— Érzem, érzem. A karbolnak a szaga ez.

Vilma rászoritotta kezét Vargha szájára.

— Hallgass. Ugyan ne mondj ilyet. Orgona ez. Soha nem nyílik még annyi orgona, mint ezen az éjszakán...

Antoine mester, a modern hajviselet megteremtője, bemutatja Newyorkban legújabb kreációját

RÁDIÓMŰSOR ÉS ISMERTETŐ CIKKEK

(március 14—20-ig)

DÉCIBÁB

20

Hj. Lovász Márton (Bojár felv.)

7.15

BUDAPEST I.

9.30: Hírek.

10—11.10: Egyházi ének és szentbeszéd az Egyetemi templomból. A szentbeszédet mise után Tóth Tihamér dr mondja. Énekel a Központi Papnevelő Intézet énekara Koudela Géza dr egyházzenei igazgató vezetésével.

11.15—12.15: Evangélikus istentisztelet a Deák téri templomból. Prédikál Szántó Róbert budapest-kelenföldi lelkész. Énekszámok a Dunántúli énekeskönyvből: 188., 194., Himnusz és 290. Orgonál Zalanffy Aladár. Karének: Schütz; „Oh, add, hogy keresztemet békével viseljem.” Énekel a kelenföldi evangélikus egyházi énekkar Welter Jenő vezényletével.

12.20: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

12.30: Az Operaház tagjaiból alakult zenekar. Vezényel Dohnányi Ernő. Közreműködik M. Hír Sári (zongora. Liszt-művek.) 1. Tasso: Szimfonikus költemény; 2. Esz-dur zongoraverseny; 3. Mefisztó-kerिंगó; 4. XIV. magyar rapszódia.

1.45: „Világhíradó.” Máthé Elek dr előadása.

2.00: Toll Jancsi és cigányzenekara.

3.00: „Az Országos Mézőgazdasági Kiállítás és Tenyészállatvásár jelentő-

sége.” Békéssy Jenő miniszteri tanácsos előadása. (A földművelésügyi minisztérium rádióelőadás-sorozata.)

3.50: A rádió szalózenekara. Vezényel Bertha István.

1. Poldini: Farsangi lakodalom — asztali zene; 2. Logodi Frigyes: Arvalányhaj; 3. Stefániai Imre: a) Panchito; b) Estrellito, tangó; 4. Lehár: a) Arany és ezüst, keringő; b) Vágyom egy nő után, dal; 5. Járay István: Virág és pillangó, caprice.

4.30: „A Hortobágyon.” Hankó Béla dr egyetemi tanár előadása. (Közművelődési előadásorozat.)

5.00: Hanglemek.

1. Marini: Holzknechtbuam, tiroli indulódal, jódhíval (Buchberger-nővérek); 2. Matt: Tiroler Gstanzln, dal, jódlerrel (D'lustigen Oberländer); 3. Ponce: Két mexikói dal (gítár: Miguel Llobet); 4. a) Kakuk jódler; b) Von Luzern auf'n Wägis zu (Mizzl Jäger); 5. Pick: Bécsi fiakkardal (Willy Forst); 6. Saint-Servan: Tyrolienne printaniere (Andréamy); 7. Siczinsky: Wien, du Stadt meine Träume, bécsi dal haváji gitárral (Berolina-zenekar); 8. Baldauf: Zillertal bist a schön's Land! (D'lustigen Oberländer); 9. János főherceg jódler (ének: Maria Roland, citera: Georg Freundorfer).

5.30: Tóth László dr egyetemi tanár előadása.

6.00: Magyar est. (Közvetítés a Zene-művészeti Főiskola nagyterméből.)

1. Lugossy István: Kuruc dal. Tárogatón előadja Lugossy István, orgonán kíséri Ákom Lajos; 2. a) Sándor Jenő: Mért nem szabad szeresselek; b) Récsy Gyula: Ragyogóan süt a nap. Éneklő Varga Imre; 3. a) Ákom Lajos: Piros rózsát adtam (Kunéry szövege); b) Garami Béla: Százlevelű piros róza (Melháné szövege); c) Kádas György: Kék a búzavirág. Éneklő Matócsy Margit; 4. a) László Imre: Perbe szálltam a szívemmel (Korányi szövege); b) Thegze-Gerber Miklós. Ha én gazdag lennék (Selymessi szövege); Éneklő László Imre; 5. Balázs Árpád, Fráter Lóránd, Dankó Pista, Szerdahelyi József, Hlatky Endre dalait zongorázza Uray Margit; 6. Ákom Lajos: Magyar szerenád (Kulinyi szövege). Éneklő Szántó Gyula, kíséri Ákom Lajos (orgona), Lugossy István (tárogató) és Rohmann Henrik (hárfa); 7. Magyarádi Jenő: Amikor a fénylő két szemembe nézek. Éneklő Szigeti Sándor; 8. a) Szávozd Richárd: Messze (Kóós Mihály szövege); b) Szentmihályosi Bankó Júlia: Babos kendő. Éneklő Karácsonyi Margit; 9. a) Reményi Béla: Kékpetyes rakott szoknya (Keve Jenő szövege); b) Thegze-Gerber Miklós: Sargul már (Kunéry szövege). Éneklő Cselényi József; 10. Magyar dalok. Két zongorán előadja Uray Margit, Kárpáth Zoltán és Thegze-Gerber Miklós. Az énekszámokat Vidák József és cigányzenekara kíséri.

7.15: „A férjhezmenés titka.” Lovász Márton dr csevegése.

7.45: Sporteredmények.

8.00: „Kátay kancellár.” Hangjáték. Irta Bankó József. Rendező Csánády György.

Személyek: Regös — Kowách Ernő; Bocskai — Pethő Attila; Kátay kancellár — Baló Elemér; Éva — Somogyi Erzs; Ángyika — Möricz Lili; Szilassy — Dely Ferenc; Forgách — Szendrő József; Elezár — Komjáthy János; Annók — Laczkó Aranka; Marci — Sala Domokos; Alvinczi — Kerényi Dezső; A névtelen — Justh Gyula.

Utána kb.

9.20: Hírek, sporteredmények.

9.35: Részletek a magyar-osztrák válogatott tekéző mérkőzésről. Beszélő Pluhár István (viaszfelvétel).

10.10: Hanglemezek.

1. Haydn: Allegre a G-dur szimfóniából (Berlini filharmonikusok, vez. Borchard); 2. Mozart: Szóktetés a szerájából, ária (Szabó Lujza); 3. Massenet: Manon, recitativ és ária (Gigli); 4. Thomas: Hamlet — Ofélia balladája a IV. felvonásból (Galli-Orcui); 5. Francoeur—Kreisler: Sicilienne és Rigaudon, hegedűszólo (Szigeri József); 6. Wagner: Istenek alkonya, ária a II. felvonásból (Ivar Andresen); 7. Puccini: Bohémélet, ária (Maria Caniglia); 8. Leoncavallo: Bajazzók, intermezzo (berlini állami operazenekara, vez. Schmidt); 9. Puccini: Bohémélet, ária az I. felvonásból (Fleta); 10. Romberg: Játék-szimfónia (New Symphony Orch. vez. Sargent).

11.00: Farkas Béla és cigányzenekara muzsikál, Szántó Gyula énekel.

Dalok. Seress: Gyerünk, Bodri kutyám; Sándor J.: Nem is tudom, miért szeretlek; Kondor Ernő: A vén cigány; Kaszás I.: Hogyha írni; Murgács—Bura: Hiába is mesélgettek; Kalmár Tibor: Akik értik még; De Fries: Öreg betyár dala; Ha meguntál (népdal); Balázs Árpád: Szeretnék május; Kiss-Angyal E.: Cudar ez a világ; Hevesi József: Tatai csárdás; Göndör: Vagy rangos (Selymes-szöveg); Vajda J.: Megugrattak Hortobágyon; Nékem olyan asszony kell (népdal).

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

10.40—1.00: A Petőfi Társaság LXI. nagygyűlésének közvetítése a Tudomány Akadémia nagyterméből.

1. A százéves Nemzeti Színház, megnyitó. Elmondja Pekár Gyula; 2. Jelentés a társaság munkájáról. Elmondja Havas István; 3. Jelentés a Madách-nagydíjról. Elmondja Gáspár Jenő; 4. József Ferenc kir. herceg költeményeit olvassa fel; 5. „Petőfi”-tanulmány. Elmondja ifj. Hegedűs Sándor; 6. Harsányi Lajos költeményeit olvassa fel; 7. „Elbeszélés.” Falu Tamás felolvasása.

3—3.20: Toll Jancsi és cigányzenekara. Utána

3.45: A rádió szalónzenekara. Vezényel Bertha István. 1. Demény Dezső: Magyar népdalok; 2. Rajter Lajos: I. verbunkos, szvit; 3. Liszt: V. magyar rapszódia.

6—6.30: „Donatello.” Ybl Ervin dr előadása.

6.35—7.00: „Magyar kismesterek versei.” Elmondja Kowách Ernő.

7.05—7.45: Haydu István gordonkázik zongorakísérettel. 1. Händel: Szonáta; 2. a) Haydn: Andante; b) Saint-Saens: Allegro appassionato; 3. Fauré: Elégia; 4. Herbert: Szerenád; 5. Schubert: a) Tengerparton; b) Tavasszal; c) Moment musical.

7.50: „Március idusának nevezetes évfordulói.” Némethy Béla dr előadása.

8.20: Ügetőversenyeredmények.

8.30—9.20: Lakatos Flóris és cigányzenekara.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

a HAS 3 hívójeles adón, 19.52 méteres hullámhosszon, 15.370 kilocikluson

D. u. 3 óraker: Toll Jancsi és cigányzenekara.

Utána: A rádió szalónzenekara. Vezényel Bertha István. 1. Demény Dezső: Magyar népdalok; 2. Rajter Lajos: I. verbunkos, szvit; 3. Liszt: V. magyar rapszódia.

Majd: Előadás.

Utána: Himnusz.

A HAT hívójeles adón, 32.88 méteres hullámhosszon, 9125 kilocikluson

Éjféli 12 óraker: Toll Jancsi és cigányzenekara. (Viaszfelvétel.)

Utána: A rádió szalónzenekara. Vezényel Bertha István. (Műsort lásd 1937 március 14-én, vasárnap d. u. 3 óraker rövidhullámon. Viaszlemezfelvétel.)

Majd: Előadás.

Utána: Himnusz.

A közvetítőállomások műsorát ezúttal a 53. oldalon közöljük.

5.30

Sárközy György
(Vészi Éva felv.)

BUDAPEST I.

8.30 : Hírek.

9—9.55 : Református istentisztelet a Kálvin téri templomból. Prédikál Szabó Zoltán dr. sárospataki teológiai tanár.

10—10.55 : Egyházi ének és szentbeszéd a belvárosi főplébániatemplomból. A szentbeszédet mise közben Hóka Imre dr. dorogi bányalelkész mondja. Énekel a templom énekkara Harmat Artúr vezetésével. a) Jézus Mária dicsőséges nevek (1695); b) Boldogasszony Anyánk (1710); c) Rákóczi imája (XVII. sz.); d) Kinek első Szent Királyunk (Kersch Ferenc); e) Himnusz.

11—12.15 : Evangélikus istentisztelet a bécsikaputéri templomból. Prédikál Duszik Lajos miskolci espereslelkész. Énekszámok a Dunántúli énekeskönyvből: 501., 506., Himnusz és 290. Énekel a Budai Evangélikus Egyházi Énekkar Mikus-Csák István vezényletével. Orgonál Várkonyi Endre.

12.20 : Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

12.30 : Budapesti Hangverseny Zenekar. Vezényel Rajter Lajos.

1.45 : „Rádiókrónika.” Vitéz Somogyváry Gyula előadása.

2.00 : Hanglemezek.

1. Liszt: II. magyar rapszódia (filadelfiai szimfónikus zenekar, vez. Stokowski);
2. Kodály: Kesergő (Székelyhidy Ferenc);
3. Hubay: V. csárdajelenet (Hugó Kolberg);
4. Sztrojnovits Jenő: Ninon, bordal (Csóka

Béla); 5. Bartók: a) Bagatell; b) Kicsit ázottan (Bartók Béla); 6. Hubay: Zefir (Hubay Jenő); 7. Zádor Jenő: Magyar capriccio (minneapoliszi szimfónikus zenekar, vez. Ormándy Jenő); 8. Hubay: Minnek turbékoltok (Nagy Margit); 9. Popper: Magyar rapszódia (Feuermann); 10. Dientz: Liliomszál (Endrődi szövege, Szedő Miklós); 11. Vecsey: Cascade (Vecsey Ferenc); 12. Lavotta Rezső: Mezei bokréta (Nagy Margit); 13. Kacsóh: Késő ősz van, dal (Szedő Miklós); 14. Csiky J. átirata: Ellopták a szívemet (Szedő Miklós); 15. Rákóczi-induló Berlioz feldolgozásában (filadelfiai szimfónikus zenekar, vez. Stokowski).

3.10 : „Földrajzi verseny.” Bánóczy Dezső dr. előadása (hanglemezekkel).

3.40 : Rác Aladár cimbalmozik, zongorán kísér Rác Aladárné. 1. Couperin: a) Mónika nővér; b) Reménység; c) Kakuk; 2. Bach: Presto (g-moll) az I. szonátából; 3. Cimbalom-etűd.

4.00 : A rádió diákfélőrája: „Vasvári Pál nyomában.” Jékely Zoltán előadása.

4.30 : „48-as nóták és nótafák.” Spur Endre dr. előadása. Közreműködik Magyar Imre és cigányzenekara.

5.30 : „Március közeledése.” Irta Sárközy György. (Felolvasás.)

6.00 : A Mária Terézia I. honvédegyezred zenekarának műsora. Vezényel Figedy Sándor.

6.50 : Illyés Gyula előadása.

7.20 : Az Operaház előadásának ismertetése.

7.30 : Az Operaház előadásának közvetítése.” Diszelőadás a Magyar Cserkész Szövetség legfőbb védnöke, vitéz nagybányai Horthy Miklós kormányzó tiszteletére. I. Egy magyar cserkész köszönti Magyarországot kormányzóját. II. Himnusz. III. „Hunyadi László.” Pilinszky Zsigmond vendégfelléptével. Dalmú három felvonásban. Szövegét írta Egressy Béni. Zenéjét szerezte Erkel Ferenc. Vezényel Ferencsik János. Rendezte és átdolgozta Nádasdy Kálmán és ifj. Oláh Gusztáv.

Személyek: V. László magyar király — Rösler Endre; Cillei Ulrik — Lendvai Andor; Hunyadi László — Pilinszky Zsigmond; Hunyadi Mátyás — Tutsek Piroška; Gara, Magyarország nádora — Hámosi Imre; Mária, a leánya — Osváth Júlia; Szilágyi Erzsébet, Hunyadi János özvegye — Bodó Erzszi; Rozgonyi — Vitéz Tibor; Hadnagy — Mally Győző; Egy nemes — Bertók István.

Az I. felvonás után kb.

8.25: Sporteredmények.

A II. felvonás után kb.

9.40: Hírek.

Az előadás után kb.

10.50: Pertis Jenő és cigányzenekara muzsikál.

Közben kb.

11.00: Hírek német nyelven.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

6.10—6.40: „Shakespeare honfoglalása a Nemzeti Színházban.” Rédey Tivadar dr előadása.

6.55—7.15: A Mária Terézia 1. honvédgyalozezred zenekara. Vezényel Fígedy Sándor.

1. Adorján Sándor: Induló; 2. Király Péter: Változatok egy magyar dalra; 3. Járay István: Zenei vázlat.

7.30—7.55: „A vajda — Eötvös Károly.” Rubinyi Mózes előadása.

8—8.20: Hírek.

8.30—9.30: Csóka Feri és cigányzenekara muzsikál. Énekel Sebő Miklós. Dalok. Garami: Nem hiszek a szerelemben (pápai Molnár Kálmán szövege); Sándor Jenő: Valamikor mennyi könnyet; Kiss-Angyal Ernő: Nincsen nagyobb boldogságom; Kádas György: Kék a búzavirág. Népdalok: Piros bort ittam az este; Háznak előtt mennek el; Még azt mondják.

9.35—10.30: Részletek magyar operettekből (hanglemezek).

1. Kacsóh: János vitéz, részletek (Bakonyi—Heltai szövege, Cselényi József és Szedő Miklós); 2. Czobor: Hajdúk hadnagya, ária (Rajna szövege, Cselényi József); 3. Jacobi: Leányvásár, kettős (Bródy—Martos szövege, Szabó Lujza és Szedő Miklós); 4. Lehár: Szép a világ, egyveleg (berlini filharmónikusok, vez. Schleger); 5. Kálmán Imre: Csárdáskirálynő, részletek (Szabó Lujza és Szedő Miklós); 6. Farkas Imre: Átmegyek a... dal a „Nótáskapitány”-ból (Szedő Miklós); 7. Jacobi: Sybill, kettős (Bódy—Martos szövege, Szabó Lujza és Szedő Miklós); 8. Lehár: Kicsikém, ne tétovázsz, dal a „Frasquita”-ból (Harsányi Zsolt szövege, Szedő Miklós); 9. Buday Dénes: Csárdás (Szilágyi szövege, Honthy Hanna); 10. Buday Dénes: Nem tudok himni magának, tangó a „Csárdás”-ból (Szilágyi szövege, Honthy Hanna); 11. Kálmán Imre: Nem sok, amire kérem, dal a „Montmartrei ibolya”-ból (Szenes szövege, Szedő Miklós); 12. Buday Dénes: Mercí bien, keringő a „Csárdás”-ból (Weygand Tibor); 13. Vincze Zsigmond: Induló (Móra—Kulinyi szövege, Sebő Miklós).

Sebő Miklós
8.30-kor Bp. II-ről (D'Else foto)

Magyar rövidhullámú műsor fejlesztése

A magyar rádió április elejétől kezdve kibővíti a tengerentúli magyarságnak szánt rövidhullámú műsorát.

Mint ismeretes, a múltban teljesen kísérleti jelleggel, csupán hetenként két ízben adott ilyen rövidhullámú műsort a magyar rádió, mégpedig mindig egy-egy órás programmal.

A most bekövetkező fejlesztés keretében hetenként négyszer ad rövidhullámú műsort Budapest. Mégpedig: vasárnap délután 3—4 óráig a HAS 3 hívójelű leadóval; a vasárnapról hétfőre virradó éjszakán 1 órától 2 óráig, továbbá a szerdától csütörtökre virradó éjszakán ugyancsak 1 órától 2 óráig, végül a szombatról vasárnapra virradó éjszakán 0 órától 1 óráig a HAT 4 hívójelű leadóállomással.

Bár a tengerentúli vételviszonyok tekintetében csak néhány hónap múlva várható javulás, mert a rövidhullámú irányított antennák felszerelése még hosszabb időt kíván, a magyar rádió már április elejétől kezdve teljes felkészültséggel igyekszik előlenni a kísérleti időszak alatt is az új szolgálatot, hogy annak idején a szükséges gyakorlati tapasztalatok birtokában kifogástalanul bonyolíthassa le a rövidhullámú műsorokat.

A műsorok szerkezetének és tartalmának megállapítása különleges szempontok szerint történt. E téren már maga az egy órában megszabott műsoridő is körvonalazza az adható számok műfaját és terjedelmét, emellett az amerikai rádióállomások műsorrendszere is mintául szolgált bizonyos tekintetben. Mint ismeretes, az amerikai műsorok rövid, gyorsan váltakozó számokból állnak, amelyeknek lepergetése a gyorsütemű amerikai élethez alkalmazkodik.

5.55 Varga Kálmán (Foto Oktogon)

BUDAPEST I.

6.45 : Torna.

Utána : Hanglemezek. 1. Vincze Zsigmond : Visszhang (Falu Tamás szövege, Szedő Miklós); 2. Robrecht : Első keringő, egyveleg (Beres Alfréd zenekara); 3. Pondere : Ta Hyen, kínai szerenád (Georg Kniestädt zenekara); 4. Eilenberg : Pétervári szánkázás, galopp (Paul Mania).

7.20 : Étrend.

10.00 : Hírek.

10.20 : „A márciusi események színhelye.” Irta Főnyad Ernő.

10.45 : A márciusi napok versekben.” (Felolvasás.)

11.10 : Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00 : Déli harangszó az Egyetemi templomból, időjárásjelentés.

12.05—1.30 : A rádió szalónzenekara.

1. Canne : a) Japán mazurka; b) Orosz mazurka; 2. Garami Béla : Legenda; 3. Mya Tamás : Románc; 4. Huszka Jenő : Gárdainduló; 5. Frederiksen : Eszkimótánc; 6. Losonczy Dezső : Mozi-mozaik, parodisztikus szvit; 7. Hartwig v. Platen : A Nilus partján, keleti szvit; 8. Strauss János : Művészet, keringő; 9. Major Ervin : Lavottatáncok; 10. Nevin : Narcissus.

Közben kb.

12.30 : Hírek.

Közben kb.

1.15 : Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.40—2.20 : Deák László zongorázik. 1. Schumann : Farsang; 2. Chopin : fisz-moll polonaise.

2.40 : Hírek, étrend, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.10 : Asszonyok tanácsadója. (Arányi Mária előadása.)

4.45 : Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00 : A Magyarországi Munkásdal-egyletek Szövetsége képviselőjében a Budai Szabadság Dalkör és a Jutagyári Testvériség Dalkör vegyeskarának műsora.

1. Farkas Sándor : Rózsa van a keblén; 2. Bartók—Sztára : Két nóta; 3. Zöld Károly : Népdalegyveleg; Jegenyefa tetejében; Nem hiszek én többet már; Jó vagy, édes rózsám; 4. Di Capua—Seress : Olasz szerenád (bariton szóló: Kóvári Lajos). Éneklé a Budai Szabadság Dalkör, vezényel Sugár Jenő; 5. Offenbach : Hoffmann meséi — Barcarola; 6. Gounod : Keringő a „Faust”-ból (basszus szóló: Szigeti Ferenc, tenorszólo: Incze Sándor, szoprán szóló: Cs. Mathei Erzsébet); 7. Eilenberg : Malom a Fekete-erdőben; 8. Demény Dezső : Szerenád. Éneklé a Jutagyári Testvériség Dalkör vegyeskara. Vezényel Csermely János. Az 5., 6., 7. számot zongorán kíséri Székelyhidi Katalin.

5.55 : „A tavasz madárvilága.” Varga Kálmán dr előadása.

6.25 : Ihar Ferenc tárogatózik, zongorakísérettel.

6.45 : „A polgárság gázvédelme.” Radó Attila százados előadása.

7.10 : Orosz Júlia énekel, zongorán kíséri Pongrácz László.

1. Kodály: a) Elkialtom magamat; b) Kocsi, szekér; c) Ne búsuljon senki menyecskéje; 2. a) Stefániai Imre : Ősszel (Lázár szövege); b) Hlatky Endre : Én ismerek egy palotát (Melha szövege); 3. a) Kurucz :

Sóhajtás a hajnalba (Ady szövege); b) Kurucz: Tavaszi dal; 4. Joseph Marx: a) Márzúg az erdő; b) Tegnap ő nekem rózsát hozott; c) Velencei bölcsődal; 5. a) Carl Bohm: Halk, mint az éj; b) Offenbach: Szerenád a „Toledói aranymíves”-ből.

7.45: „Öreg vándor mesél.” Móricz Zsigmond elbeszélése.

8.10: Az Olasz Kultúrintézet hangversenyének közvetítése a Zeneművészeti Főiskola nagyterméből. Közreműködik a Budapesti Hangverseny Zenekar. Vezényel Failoni Sergio.
1. Rossini: A tolvaj szarka, nyitány;
2. Vivaldi: Concerto grosso (d-moll);
b) Pizzetti: La Pisanella; 4. Beethoven: III. szimfónia; 5. Rákóczi induló Berlioz feldolgozásában.

Szünetben kb.

9.15: Hírek.

A hangverseny után kb.

10.15: Időjárásjelentés.

10.20: Hajós Erzsébet dr németnyelvű előadása: „Die Neuordnung des Museums der Bildenden Künste in Budapest”, „Az újonnan átrendezett Szépművészeti Múzeum).

10.35: Bura Sándor és cigányzenekara muzsikál.

11.25: Kertész Miklós jazz-zenekara.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

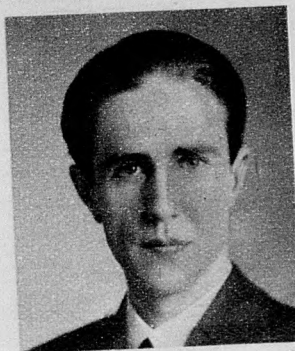
5.10—5.40: „Ohm, a fizikus.” (Születésének 150. évfordulóján.) Irta Gombás Pál dr. (Felolvasás.)

6.25—6.45: Francia nyelvoktatás. (Garzó Miklós dr.)

7.10—7.40: A földművelésügyi minisztérium mezőgazdasági főlórája.

8.10—9.30: Hanglemezek.

1. Donizetti: Szerelmi bájjal, ária (Gigli);
2. Händel: A víg kovács (cembalo: Wanda Landowska);
3. Verdi: Falstaff, ária a II. felvonásból (Toti dal Monte);
4. Boccherini—Dushkin: Canzonetta (szimfónikus zenekar, vez. Meyrowitz);
5. Verdi: Rigoletto, ária a III. felvonásból (Gigli);
6. Mendelssohn: Szentivánéji álom — Scherzo (sanfranciscói

(Halmi foto)

Dr Gombás Pál egyetemi tanársegéd mondja Budapest II-ről ma délután 5.10-kor elhangzó előadásáról:

— Ohm György, kinek március 16-án van születésének 150 éves évfordulója, az elektromos áramok törvényszerűségeinek felkutatásában végzett alapvető munkát. Legnagyobb érdeme, hogy nagyon egyszerű eszközök segítségével sikerült az elektromos áramok alaptörvényét felfedeznie, mely ma mint Ohm-féle törvény ismeretes a fizikában. Előadásomban ismertetni fogom Ohm életkörülményeit, azokat a nehézségeket, melyeket kutatásai közben le kellett győznie, továbbá kutatásainak irányait és végül a róla elnevezett törvényt, mellyel nevét a fizikában megörökítette.

- szimfónikus zenekar);
7. Bellini: Norma, ária az I. felvonásból (Toti dal Monte);
8. Chopin: e-moll mazarika (Horowitz);
9. Mascagni: Parasztbecsület — Bördal (Gigli);
10. Meyerbeer: A próféta, induló (berlini filharmónikusok, vez. Blech);
11. Bizet: Gyöngyhalászok, ária a II. felvonásból (Toti dal Monte);
12. Dvorzsák: Szláv tánc téma (Lionel Tertis);
13. Puccini: Bohémélet, ária (Gigli);
14. Cerné: Szerenád (Vasa Prihoda);
15. Delibes: Cadixi leányok (Giannini);
16. Harty: Pillangók (Cassado);
17. Delettre—Grouya: Pourquoi rever, dal (Lucienne Boyer);
18. Svetlanov: L'harmonica, régi orosz dal (Sveltanov énekötös);
19. Pokrasse: Le jours se suivant (Teplova);
20. Fischer: Álmodozó dallam (Ernst Fischer);
21. Bos: Dans la Fumée, dal (Lucienne Boyer);
22. Tomlin—Hatch: What's the reason (Mills-fivérek).

Közben kb.

8.40: Hírek.

8.30 Szörényi Éva (Foto Eco)

BUDAPEST I.

6.45: Torna.

Utána: Hanglemezek. 1. Ábrahám: Harminckettes...; indulófox (Harmath szövege, Sebő Miklós); 2. Lincke: Lakodalmi tánc, keringő (Alfredo-zenekar); 3. Beil: Békalakodalmi, intermezzo (Fesca-zenekar); 4. Uj bajor tánc (Stájer paraszzenekar); 5. Jessel: Ólomkatonák díszszemléje (Eddie Dunstaedter).

7.20: Étrend.

10.00: Hírek.

10.20: „A 48-as idők hőslékű asszonyai.” Irta és felolvassa Szentgyörgyi Elvira.

10.45: „A tavaszi blúzdívat.” (Felolvasás.)

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Déli harangszó az Egyetemi templomból, időjárásjelentés.

12.05: Triumph énekegyüttes. Tagjai: Vigh Jenő, Balassa József, Révész Imre és Gerő György.

1. Buday Dénes: Egy kellemes, egy jellemes, slowfox (Szécsén szövege); 2. Felek László: Jaj, szeressen, rumba (Kellér szövege); 3. Kemény Egon: Aranypohár a napsugár (Harmath szövege); 4. Sándor Jenő: Foxtrott az „Aki mer, az nyer” c. operettből (Kellér szövege); 5. Vértés Henrik: Csak egyszer mondanád, tangó (Illiczky szövege); 6. Grósz Alfréd: Békében, keringő (Szécsi Ferenc szövege); 7. Fridl Frigyes: Haváji blues, dal (Marcell szövege); 8. Buttola: Csókolom, foxtrott (Harmath szövege).

12.45: Hírek.

1—2.20: A rádió szalózenekara.

Közben kb.

1.20: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

2.40: Hírek, étrend, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

3.30: Közvetítés az Országos Mezőgazdasági Kiállításról és Tenyészállatvásárról. Közvetítést vezeti Turchányi István, beszélő Dallos Sándor.

3.55: Az Operaház előadásának ismertetése.

4.00: Az Operaház előadásának közvetítése. Gyenge Anna vendégfellépésével: „Turandot”. Dalmú három felvonásban. Irta G. Adami és R. Simoni. Fordította Lányi Viktor. Zenéjét szerezte Puccini. (Az utolsó duettet és finálét Alfano fejezte be.) Vezényel Failoni Sergio. Rendezte Márkus László.

Személyek: Turandot hercegnő — Gyenge Anna; Altoum császár — Toronyi Gyula; Timur, a tatárok elűzött királya — Kálmán Oszkár; Az ismeretlen herceg, Kalaf, a tatár király fia — Halmos János; Liu, ifjú rabszolganő — Orosz Júlia; Ping, nagykancellár — Farkas Sándor; Pang, marsall — Szügyi Kálmán; Pong, főpohárnok — Somló József; Egy mandarin — Mezey Zsigmond.

Az első felvonás után kb.

4.40: Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

Az előadás után kb.

6.45: Hanglemezek. (Lásd Bp. II. műsorát.)

7.00: „Délkína fővárosában.” Kovrig János útirajza.

7.30: Horváth Gyula és cigányzenekara.

8.30: Szörényi Éva és Perényi László előadójestje. Rendező Kiszely Gyula.

1. Részletek Shakespeare „Romeo és Júlia” c. tragédiájából (Kosztolányi Dezső fordítása). Erkélyjelenet és búcsújelenet. Személyek: Júlia — Szörényi Éva; Romeo — Perényi László. 2. Részletek Vörösmarty Mihály: „Csongor és Tünde” c. verses színjátékából. Személyek: Tünde — Szörényi Éva; Csongor — Perényi László.

9.05: Hírek.

Majd: Az Országos Mezőgazdasági

Molnár Endre

(Foto Elit)

10.20

BUDAPEST I.

6.45 : Hírek.

Utána : Hanglemezek. 1. Ábrahám : Indulófox (Zsoldos szövege, Kalmár Pál); 2. Robrecht : Harmadik keringőegyveleg (Ultrapphon szalónzenekar, vez. Mackeben); 3. Jazzkirály, orgonaegyveleg (Cooksey).

7.20 Étrend.

10.00 : Hírek.

10.20 : „A legkalandosabb életű szabadsághős.” Irta Molnár Endre. (Felolvasás.)

10.45 : „A Matto Grosso sötét erdőiben.” Irta Luttor Ferenc. (Felolvasás.)

11.10 : Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00 : Déli harangszó az Egyetemi templomból, időjárásjelentés.

12.05 : Állástalan Zenészek Szimfonikus Zenekara. Vezényel Melles Béla. 1. Marschner : A vámpir, nyitány; 2. Csajkovszkij : Jolantha, ábránd; 3. Fall Leó : A császárnő, keringő; 4. Garami Béla : Fekete-fehér, operettegyveleg; 5. Lehár : Mulató istenek, nyitány.
Közben kb.

12.30 : Hírek.

1.20 : Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30 : Hanglemezek.

1. Strauss János : Kék Duna keringő (Erna Sack); 2. Huszka Jenő : Dal (Martos szövege, Szedő Miklós); 3. Dostal : Bécsi egyveleg (Hörbiger Pál); 4. Stracker—Beda : Drunt in der Lobau, dal (Greta Keller); 5. Millöcker : Koldusdiák, operett-részletek (Carla Spletter, Peter Anders, H. R. Nissen); 6. Kreuder—Hilm : Keringő a „Burgszínház” c. filmből (Telefunken-zenekar); 7. Meljchar : Tangó az „Ave Marie” című filmből (Telefunken-zenekar); 8. Dölle—Amberg : Foxtrott a „Boccaccio” című filmből (Telefunken-zenekar); 9. Zerkovitz : A virágnak megtiltani — tangó (Szilágyi—Keller szövege, Szabó Miklós, Buttola-zenekar); 10. Zerkovitz : Engem többé ne tegezz (Szilágyi—Keller szövege, Weygand Tibor); 11. Sandauer : Dal az „Aratás” c. filmből; 12. Magyar Bori : Slowfox a „Lili kisasszony” c. filmből (Vadnay szövege, Ilosvay Gusztáv, Buttola-zenekar); 13. Kennedy : Szegény kis Angeline; 14. Spielmann : Sonkaskocka; 15. Buday Dénes : Báli éjszakán, tangódal (Véray szövege, Alpár Gitta); 16. Pavese : Oh Corazon (Maria Basca).

2.40 : Hírek, étrend, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.15 : Vizváry Mariska háztartási előadása.

4.45 : Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00 : „Szözlészeti időszerű tanácsadó.” S. Biró Géza ny. főtisztartó előadása. (A földművelésügyi minisztérium rádióelőadásorozata.)

5.30 : Az Országos Pázmány Egyesület ünnepi ülése Pázmány Péter halálának 300. évfordulója alkalmából. Közvetítés a Vigadó nagyterméből

1. Pázmány Péter bíboros „O Gloriosa” c. himnusza a boldogságos Szűz Máriához. Vegyeskarra feldolgozta és vezényel Koudela Géza dr. Énekli a Palestrina Kórus. 2. Ünnepi megnyitó: Pázmány, a magyar nyelv mestere. Elmondja Hindy Zoltán dr. 3. Harsányi Lajos költeményéből olvas fel. 4. a) Erkel : Bánk bán; b) Kacsóh : Rákóczi megtérése. Énekli Halmos János. Zongorán kíséri Laurisín Miklós. 5. „Pázmány írói jelentősége.” Gáspár Jenő előadása. 6. Dohnányi: a) Pastorale; b) C-dur zongorarapszódia. Zongorán előadja a szerző. 7. Mécs László költeményéből olvas fel. 8. „A bíboros”, elbeszélés. Irta Ijjas Antal. Felolvassa Abonyi Géza. 9. Sik Sándor költeményéből olvas fel. 10. Ünnepi zárószó. Elmondja Tóth László. 11. Liszt: a) O Salutaris Hostia; b) Pater Noster. Vezényel Vaszy Viktor. Énekel a Palestrina-kórus.

7.00 : A rádió szalónzenekara.

1. Strauss János : Cigánybáró, nyitány; 2. a) Chopin : cisz-moll keringő; b) Strauss János—Dohnányi : Du und du, keringő-

átirat a „Denevér” c. operettből (zongorán előadja Schwalb Miklós); 3. Kacsóh: Részletek a „János vitéz” c. daljátékából; 4. a) Schubert: Könyörgés; b) Händel: Gavott; c) Popper: Mazurka (gordonkán előadja Friss Antal); 5. Liszt—Weiner: IX. rapszódia.

8.00: „Hirfej a hirfejről.” Innocent Ernő csevegése.

8.30: Huszonnégytagú cigánygyerek zenekar muzsikál, Kalmár Pál énekel.

Dalok. Görgő Tibor: Zúg az erdő; Nyáron vályogot vetek (népdal); Csak azt mondd meg, rózsám (népdal); Murgács Kálmán: Fehér galamb (Gyökösi szövege); A faluban nincsen szép lány (népdal); Kalapom csurgóra (népdal); gróf Wass György: Messze, messze; Szánt az ökor, recece (népdal); Fújja a szél, fújja (népdal); Nádor József: Kár valakit (Magyarádi szövege).

9.30: Hírek, időjárásjelentés.

9.50: Anatol Wronski énekel, a magyar-lengyel művészcsere keretében. Zongorán kísér Polgár Tibor. 1. Nowowiejski: Baltiesi legenda, ária; 2. Zelénski: Ária a „Janek” c. operából; 3. Karłowicz: Elmúlt napok, dal; 4. Marczewski: Korallajak, dal; 5. Moniuszko: Kozák dal; 6. Zarzycki: Szellő.

10.30: Dorothy Latimer angolnyelvű előadása: „The English about Hungarians.”

10.50: Az Operaház tagjaiból alakult zenekar. Vezényel Fridl Frigyes.

1. Rossini: Semiramis, nyitány; 2. Mendelssohn: Nocturno és nászinduló a „Szent-ivánéji álom” c. operából; 3. Kodály: Tánccok; 4. Moszkovszkij: Spanyol táncok; 5. Weber: Felhívás keringőre.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

5—5.25: II. Lipót. Halász Gábor dr. előadása.

5.30—6.55: Országos Postás Zenekar. Vezényel Rubányi Vilmos. 1. Nagypál Béla: Hungária, nyitány; 2. Vecsey Ferenc: Valse triste; 3. Kálmán Imre: A cirkuszhercegnő, egyveleg; 4. Rubányi Vilmos: Idill; 5. Mascagni: Paraszttbecsület, ábránd; 6. Grieg: II. Peer Gynt, szvit; 7. Virányi Jenő: Hódolati induló.

7—7.25: Angol nyelvoktatás. (J. W. Thompson.)

Szentgyörgyi Horváth János mondja Budapest II-ről ma este 7.30-kor elhangzó előadásáról:

— „Kisszakaszok a pesti életből”, pillanattfelvételek a pesti ember mozgalmasságából, apróságok, amit napi dolgai után futva észre sem vesz s ha meg is lát, mint közömbös tényként raktározza el magában, holott mindegyik egy jellegzetes színfoltja annak a képnek, ami egészben a pesti ember miliójét adja.

Vidám részleteket találunk itt a telekvásárló ember derűs ravaszkodásairól, hogy a hön öhajtott saját telek és a kispolgári álom megvalósulását jelentő családi házhöz juthasson. A villamosjegyváltásról szórakoztató megfigyeléseket, a pesti verébársadalom zajos életéből kikapott csevegések humoros tolmácsolását kapjuk és megtudjuk a hatalmas társzekeret húzó pesti jó bizalmas viszonyát a rendőrhöz, kinek hatósági védelme alá helyezi magát, amikor párolgó testével megáll az úttesten.

Kisszakaszok, miknek megfigyelésére a rohanó pesti embernek sem ideje, sem a szemlélődéshez szükséges nyugalma nincs meg s amik látszólag szürke életének színészésére vannak hivatva, ha a megfigyelés és a humor derítő üvegén keresztül nézzük.

7.30—7.55: „Kisszakaszok a pesti életből.” Szentgyörgyi Horváth János vidám történetei.

8—9.15: Hanglemezek.

1. Wagner: Tristan és Izolda, előjáték (berlini állami Opera zenekara, vez. Klemperer); 2. Rachmaninov: c-moll zongoraverseny, 18. mű (Rachmaninov és a filadelfiai szimfonikus zenekar, vez. Stokowszki); 3. Sibelius: A tuonelai hattyú (filadelfiai szimfonikus zenekar, vez. Stokowszki); 4. Berlioz: Bál a „Fantasztikus szimfónia”-ból (berlini harmónikusok, vez. Kleiber).

Közben kb.

8.40: Ügetőversenyeredmények.

BUDAPEST I.

6.45: Torna.

Utána: Hanglemezek. 1. Heymann: Margot, indulódal (Ivan Allochezenekar, énekkel); 2. Noack: Törpék díszszemléje (Ferdy Kauffmann zenekara); 3. Regger: Az utolsó levél, keringő (bécsi Bohéme-zenekar); 4. Simons—Haven—Gellespie—Whiting: Még, slowfox (orgona: Lew White); 5. Diack: Petronella, skót falusi tánc (skót zenekar, vez. Diack).

7.20: Étrend.

10.00: Hírek.

10.20: „Időszerű szemle.” (Felolvasás.)

10.45: „Az isiasz.” Irta Somogyi Béla dr. (Felolvasás.)

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Déli harangszó az Egyetemi templomból, időjárásjelentés.

12.05: Ney Tibor hegedül, Vácsi Károly klarinézozik, zongorakísérettel. 1. a) Molnár Antal: Magyar fantázia; b) E. Bloch: Baal Schem (Improvizáció, Ney); 2. a) Wagner: Adagio; b) Turry Peregrin: Bölcsődal (Vácsi); 3. Zsolt Nándor: a) Szatir és driádok; 5. Szitakötő (Ney); 4. Hummel: II. versenymű, f-moll (Vácsi); 5. a) Max Hemming: Norvég bölcsődal; b) De Falla: Jota (Ney).

Közben kb.

12.30: Hírek.

1.20: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30: A József nádor 2. honvédgyalogezred zenekara. Vezényel Seregi Artúr.

1. Seregi: Szent István-induló; 2. Kéler Béla: Romantikus nyitány; 3. Jacobi: Leányvásár, keringő; 4. Huszka Jenő: Részletek a „Lili bárónő” c. operettből; 5. Kliment: Bécsi dalcsozor, egyveleg; 6.

Robrecht: Foxtrottegyveleg Lehár „Vig özvegy” c. operettjéből; 7. Seregi: Az én dandárom, induló.

2.40: Hírek, étrend, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.15: A rádió diáktélórája: „Az ősember kortársai.” Irta dr. Wehner Józsefné. (Felolvasás.)

4.45: Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: „Öt olasz telepes-központ.” Vízzy András dr. előadása.

5.25: Székely Mihály magyar nótákat énekel, kísér Vidák József és cigányzenekara. Dalok: Eröss Béla: Minden fehér, piros rózsát neki vittem; Eröss Béla: Asszony lesz a lányból; Uj temetőt csinálnak az alvégen; E. Kovács Gyula: Kétszer nyílik az akácfa virága; Nem hallottam soha ily bús harangszót; Rácz Pál: Lehullott a rezgőnyárfa; Édesanyám is volt nékem; Feketeszárú cseresznye; Róka koma; Elment a rózsám; Káka tövén költ a ruca; Olvad a hó.

6.20: Sportközlemények.

6.30: „Hogyan exportáljon a kiskiparos.” Kozmutza Pál dr. előadása.

Seregi Artur

(Diskay felv.)

1.30

7.00: Kedvelt vidám hanglemezek.

1. Wimperis—Spoliansky: Néger harci dal (Paul Robeson);
2. Ábrahám: Show me the way to romance, dalkeringő (Frances Day);
3. Valera—Lianya: La cucaracha (Quiroz-zenekar);
4. Freed—Brown: Alone, dal (Greta Keller);
5. Herber—Young: Neath the southern moon, dal (Nelson Eddy);
6. Crawley: Old broken up shoes, klarinét-szóló (Wilton Crawley);
7. Igelhoff—Meder: Ich hab's, fox (Peter Igelhoff);
8. Hudson—Mills: You're not the kind, slowfox (Fats Waller-zenekar, énekkel);
9. Caesar—Lerner—Marks: Is it true what they say about Dixie? fox (the Original Hoosier Hot Shots, énekkel);
10. Fields—Kern: The way you look tonight, jazzkettős (Bing Crosby, Dixie Crosby);
11. Fowle—Redman: How am I doin (Mills-fivérek);
12. Berlin: I'm putting all my eggs in one basket, fox (Armstrong-zenekar, énekkel);
13. Silly Symphony, egyveleg, I. rész; Walt Disney trükkfilm-zeneje (Jay Wilbour-zenekar).

7.45: A rádió külügyi negyedórja.**8.00:** Néhány szó az első egyiptomi közvetítésünkről.

- 8.15:** Az egyiptomi rádió Európa-hangversenyének közvetítése. 1. Youssef Greiss: Két tétel az „Egyiptomi szimfóniá”-ból. Előadja a rádió zenekara, vez. Joseph Huttel; 2. Medhat Assem: Egyiptomi rapszódia zongorára. Előadja Medhat Assem sem; 3. Sami Shawa: A Sphinx

Székely Mihály

(Sugár felv.)

5.25

DÉCIBÁB

üdvözlése. Hegedűn előadja Sami Shawa; 4. Joseph Huttel: Négy darab a „Kairói képek” c. szvitből. Előadja a rádió zenekara, vez. Joseph Huttel.

9.20: Hírek.**9.45:** A rádió szalózenekara.

1. Auber: Éreparipa, nyitány; 2. Balázs Árpád: Marika, altatódal; 3. Lehár: Dunai legendák, keringő; 4. Poldini: Fegyvertánc; 5. Farkas Ferenc: Tarantella; 6. Strauss János: Részletek az „Egy éj Velencében” c. operettből; 7. Rimszkij-Korszakov: Himnusz a naphoz; 8. Grieg: a) Tavaszhoz; b) Trolldaugeni nász; 9. Blon: Holdas éj a Rheinsbergi tónál.

Közben kb.**10.10:** Időjárásjelentés.**11.00:** Hírek angol nyelven.

11.05: Ottlik György dr francia-nyelvű előadása: „Le parlement hongrois a travers les ages.” (A magyar országgyűlés alakulása.)

11.25: Heinemann Ede jazz-zenekara játszik.

12.05: Hírek.**BUDAPEST II.**

7—7.25: Gyorsírótanfolyam. (Szlabej Géza.)

7.30—7.55: „A próféták lelke.” Domján János dr előadása.

8.15—9.15: Hanglemezek.

1. Niederberger: Canzonetta (Joseph Schmidt);
2. Millöcker: Dal a „Dubarry” c. operettből (Grace Moore);
3. Lehár: Vig özvegy, dal (Lawrence Tibbett);
4. Boccherini: Menüett (Comedian Harmonists ötös);
5. Emlékezés Tostira, dalok (Scala Singers);
6. Dvorzák: Humoreszk (Marcell Palotti);
7. Romberg: A bring a love song, kettős (Richard Crooks és Edna Kellog);
8. Borel—Clerc: Un amour comme le notre (Lucienne Boyer);
9. Herbert: Ah, sweet mystery of life, dal (Nelson Eddy);
10. Kálmán: Fortissimo, egyveleg (Berlín filharmonikusok, vez. Grosz);
11. Galdieri—Mancini: Serenata alla luna (Schipa);
12. Enders—Felsing: Mädel ich bin dir so gut, filmdal (Karl Schmitt-Walter);
13. Emer: Son regard (Lucienne Boyer);
14. Conrad—Magidson: Here's to romance, filmdal (Nino Martini);
15. Kreisler: Kis bécsi induló (Fritz Kreisler és Raucheisen).

BUDAPEST I.

6.45: Torna.

Utána: Hanglemezek. 1. Kreier: Elszáll az álom, indulódal (Bernard Dudley); 2. Bucalossi: A szöcske tánca (Palladium-zenekar, vez. Richard Grean); 3. Gunzl: Amorettek tánca, keringő (Marek Weber zenekara); 4. Hotter than ever, népdal és filmdalegyveleg (jazzorgona: Sidney Torch).

7.20: Étrend.

10.00: Hírek.

10.20: „Pakots József elbeszéléseiből.” (Felolvasás.)

10.45: „Mit nézzünk meg?” A régi Pilvax-kávéház emlékeit ismerteti Mesterházy Jenő.

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Déli harangszó az Egyetemi templomból, időjárásjelentés.

12.05: A rádió szalózenekara. 1. Hruby: Indulóegyveleg; 2. Youmans: Nono Nanett, operettegyveleg; 3. Amadei: A forrás dala; 4. Szekeres Ferenc: Bolero; 5. Fall Leó: Részletek a „Sztambul rózsája” c. operettből; 6. Beretvás Ferenc: Bécsi hangulat; 7. Liszt—Siklós: VI. magyar rapszódia.

Közben kb.

12.30: Hírek.

1.20: Pontos időjelzés, időjárás- és vizállásjelentés.

1.30: Hanglemezek.

1. Bach J. S.: Tizenkét kis előjáték — 10., 11., 12. sz. (cembalo: Yella Pessl); 2. Gounod: Faust — Ékszerárnia (Hedwig von Debicska); 3. Csajkovszkij: Anyegin — Lenszki áriája (Peter Anders); 4. Chopin: Fantásie impromptu (Sauer Emil); 5. Massenet: Thais, ária az I. felvonásból (Marcel Journet); 6. Kienzl: A bibliás ember, ária (Tauber Richárd); 7. Scott: Tánc (hegedűszó: Kulenkampff); 8. Wagner: Lohengrin, részlet a III. felvonásból (Louis Graveure); 9. Liszt: Gnómok tánca (Frederic Lamond); 10. Wagner: Walkür — Tűzvarázs (Hans Reinmar); 11. Glazunov: Meditáció (Heifetz); 12. Rimszkij-Korszakov: Sadko — Viking vendég dala (Saljapin); 13. Grieg: Panaszos dallam (amsterdami Concertgebouw, vez. Mengelberg); 14. Milhaud—Levy: Tijuca (Szigeti József).

2.40: Hírek, étrend, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.20: „A három aranyalma”. Antalfy Lajosné meséje. (Felolvasás.)

4.45: Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: Kertész Lajos énekel, zongorán kísér K. Kain Kató.

1. Tarnay Alajos: a) Alkony; b) Ősz utója; 2. Vannay János: Rózsahímzés; 3. Eckhardt: Sirató ember dala; 4. Lányi Viktor: Haj, száj, szem; 5. Zádor Jenő: a) Emlék; b) Dal egy viharos éjről; 6. Deák—Bárdos György: Ady-versek.

5.30: „Mit üzen a rádió?”

6.00: Pertis Pali és cigányzenekara.

7.00: „Vidám est Békeffi László darabjaiból”. Rendező Barsi Ödön. 1. A trubadur — zenétlen opera 1 felvonásban. Személyek: Dalí Pál — Békeffi László; Ilus, a felesége — Rajna Alice; Egy úr — Déri Hugó; A hordár — Várnai László; A kalauz — Balassa János. — 2. A portrait — bohózat 1 felvonásban. Személyek: Lapát Mátyás, malomtulajdonos — Várnai László; Klári, a leánya — Kókény Ilona; Koncz Pál — Békeffi László; Vágó Döme — Balassa János. — 3. A vészcsengő — bohózat 1 felvonásban. Személyek: Mantiner Henrik — Ormos Béla; dr. Kuckó, ügyvédjelölt — Békeffi László; Salgó Henrikné — Rajna Alice; Dávid, szolga — Szabó Dezső. — 4. A kéményseprő — vígjáték 1 felvonás-

Antalfy Lajosné (Amatőr felv.)

4.20

DÉCIBÁB

ban. Személyek: A férj — Békeffi László; A feleség — Kökény Ilona; Mari — Kovács Terus; A kéményseprő — Harasztos Gusztáv. — 5. Valakit leszúrtak — tréfa. Személyek: Bedő — Békeffi László; Puliszky — Ormos Béla.

8.15: A bécsi rádióállomás műsorának közvetítése. „Népszerű operák és operettek”. Rádióegyveleg, összeállította Victor Hruby. Vezényel: Max Schönherr. Közreműködik: Wanda Achsel (szoprán), Magda Schwelle (szoprán), Karl Ziegler (tenór), Franz Worff (bariton), Gustav Vogelhut (szaxofón); a Bécsi áll. Opera énekkara és a Bécsi Rádió zenekara.

9.55: Hírek, időjárásjelentés.

10.15: Részletek a magyar-olasz országok közötti válogatott birkózómérkőzésről a Városi Színházból. Beszélő Pluhár István. (Viaszfelvétel.)

11.00: Sára Elemér és cigányzenekara muzsikál, Cselényi József énekel. Dalok. Megérem még azt az időt (népdal); Bujdosik a kedves rózsám (népdal); Dóczy: Szeretöt keresek; Nádor: Kérges a tenyere; Legyen úgy (népdal); Sas Náci: Mikor eszembe jutsz; Puresi: Magas jegenyefán (Pataki szövege); Nagy V.: Sűrű csillag ritkán ragyog; Látod-e babám (népdal).

12.05: Hírek.

Békeffi László (Halmi felv.)

7.00

DÉCIBÁB

BUDAPEST II.

6.00—6.25: A Földművelésügyi Minisztérium mezőgazdasági felőrája.

6.30—6.55: „Lehetséges-e hangszóró-vétel detektoros készülékkel?” — Zakariás János előadása.

7.00—8.00: Hanglemezek.

1. Jones: A gésák, egyveleg (Sabine Meyen, Anni Frind, Stellakis, Kuttner, berlini filharmónikusok, vez. Schleger); 2. Briccialdi: Velencei farsang (londoni fúvósnyégyes); 3. Eulenberg: Az első szívdobogás (Parlophon vonós zenekar); 4. Ketelbey: Algiri jelenet (Albert Sandler); 5. Buday: Szív nem tudja kimondani (Babay szövege, Sóljom Janka); 6. Anyos Laci: a) Nem én lettem hűtlen hozzád; b) Ha elmentél (Magyar Imre és cigányzenekara); 7. Zách: Édesanyám (Hegyi szövege, Kalmár Pál); 8. a) Balázs Árpád: Szídnak engem az emberek; b) Csárdás (Magyar és cigányzenekara); 9. Blangy: L'étoile du berger (Andreamy énekel); 10. Ascher—Scott—Wood: Alice where art thou, jazzrapszódia (Patricia Rossborough); 11. Felvonulnak a filmszillagok; 12. Roy-egyveleg, I. rész (Harry Roy zenekar); 13. Di Lazzaro: Amore, tangószereenád (Nino Lozzi); 14. Keringőegyveleg, I. rész (Harry Roy zenekara); 15. Bullock—Whiting: When did you leave heaven, slowfox (Georg Elliott-zenekar, énekel); 16. Johnson: Porcupinea, rag, quickstep (Harry Roy-zenekar).

8.15: 8.30: Hírek.

A közvetítőállomások (Nyiregyháza 267.4 m, Magyaróvár 227.1 m, Miskolc 208.6 m, Pécs 204.2 m) e heti műsora:

VASÁRNAP, MÁRCIUS 14:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

HÉTFŐ, MÁRCIUS 15:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

KEDD, MÁRCIUS 16:

Reggel 6.45-től d. u. kb. 7.10-ig azonos Budapest I. műsorával.

7.10—7.40-ig azonos Budapest II. műsorával. Utána azonos Budapest I. műsorával.

SZERDA, MÁRCIUS 17:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

CSÜTÖRTÖK, MÁRCIUS 18:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

PÉNTEK, MÁRCIUS 19:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

SZOMBAT, MÁRCIUS 20:

Reggel 6.45-től kb. d. u. 6 óráig azonos Budapest I. műsorával.

6 órától 6.25-ig azonos Budapest II. műsorával. Utána azonos Budapest I. műsorával.

KÜLFÖLDI MŰSOR

MÁRCIUS 14 – 20-IG

Állomások, ahogy a skálán jelentkeznek 2000 métertől 200 méterig

	KW.	Méter
RADIO PARIS ..	75	1796
KÖNIGSWIL ..	60	1571
DAVENTRY ..	35	1500
MOTALA ..	30	1354
WARSAWA ..	120	1304
LUXEMBOURG ..	150	1191
OSLO ..	60	1186
BUDAPEST II. ..	3	834
LJUBLJANA ..	5	569
BUDAPEST I. ..	120	550
STUTTGART ..	100	523
MADONA ..	20	515
WIEN ..	120	507
FIRENZE ..	20	492
PRAHA ..	120	470
LANGENBERG ..	60	456
NORTH REG. ..	50	450
SV. ROMAND ..	50	443
STOCKHOLM ..	55	426
RÓMA ..	75	421

	KW.	Méter
KIEV ..	100	416
MÜNCHEN ..	100	405
KATOWICE ..	12	396
LEIPZIG ..	120	382
LWOW ..	22	377
SKÓT ADÓ ..	60	373
MILANO ..	50	369
BERLIN ..	100	357
STRASBOURG ..	60	349
LONDON REG. ..	50	342
GRAZ ..	7	339
HAMBURG ..	100	332
BRNO ..	36	325
BRESLAU ..	60	316
POSTE PARISIEN ..	60	313
GRENOBLE ..	20	310
HUIZEN ..	20	302
POZSONY ..	14	299
NORTH NAT. ..	50	296
HEILSBURG ..	75	291

	KW.	Méter
SKÓT ADÓ ..	60	296
BAH ..	20	283
KASSA ..	3	270
HÖRBY ..	10	265
TORINO ..	7	263
LONDON NAT. ..	50	261
M. OSTRAVA ..	11	259
MONTE CENERI ..	15	257
FRANKFURT ..	17	251
TRIEST ..	10	246
GLEIWITZ ..	5	244
RIGA ..	15	239
MAGYARÓVÁR ..	6	227
BUCURESTI ..	12	213
MISKOLC ..	1	208
PÉCS ..	1	205
BORDEAUX ..	3	201
MONTPELLIER ..	5	200
FÉCAMP ..	8	209

Március 14

Vasárnap

BEOGRAD

- 17.00 Színmű.
- 18.00 Mici Ilona zongorázik.
- 18.30 Népzene.
- 18.55 Tánccselezek.
- 19.30 A nemzet órája.
- 19.30 Milosevic zeneszerző.
- 21.00 Lemezek.
- 21.10 Népdalok.
- 22.20 Vendéglői zene.
- 22.50 Lemezek.

BERLIN

- 18.45 Vidám lemezek.
- 20.00 Heinemann zongoraművész.
- 20.30 Nagy rádiózenekar.
- 22.30 Deutschlandsender.

BESZTERCEBÁNYA — BANSKA-BYSTRICA

- 17.00 Pozsony.
- 19.00 Praha.
- 19.05 Mor. Ostrava.
- 19.35 Kassa.
- 19.45 Pozsony.
- 21.10 Praha.
- 22.25 Pozsony.
- 22.40 Praha.

BRESLAU

- 18.25 Játék két zongorán.
- 19.15 Hangjáték.
- 20.00 Dalos-zenes est.
- 22.30 Táncczene.

BRNO

- 15.30 Praha.
- 17.00 Opus-daleget.
- 17.35 Praha.
- 19.05 Hangképek.
- 19.45 Pozsony.
- 20.55—23.30 Praha.

BUCURESTI

- 17.00 Műszaki üzenetek.
- 17.10 Szórakoztató zene.
- 18.00 Felolvasás.
- 19.00 A nemzet órája.
- 19.20 Karének.
- 20.00 Lehár: Éva, operett. Utána tánccselezek.

DEUTSCHLANDSEND.

- 18.00 Kruger-zenekar.
- 20.00 Gieseking Walter zongorázik.
- 21.00 Hamburg.
- 22.30 Gaden-táncczenekar.

DROITWICH

- 18.20 Könnyű orgonajáték.
- 18.45 Tangózenekar.
- 19.45 Vonósnyegyes.
- 22.05 Hangjáték.

FRANKFURT

- 19.00 Lemezek.
- 20.00 Tarka est.
- 22.30 Táncczene.
- 24—2.00 Wagner-lemezek.

HAMBURG

- 17.00 Táncczene.
- 18.45 Játék tánccal és zenével.
- 20.00 Rádiózenekar Roswaenge tenorral.

KASSA-KOSICE

- 16.00 Történelmi dráma.
- 17.00 Pozsony.
- 18.00 Drámarészletek.
- 18.30 Lemezek.
- 19.00 Praha.
- 19.05 Mor. Ostrava.
- 19.45 Pozsony.
- 21.10 Praha.
- 22.25 Pozsony.

KÖLN

- 19.00 Vigjáték.
- 20.00 Nagy rádiózenekar tenor-, hegedű- és zongoraszólóval.
- 22.30 Gaden-táncczenekar.

KÖNIGSBERG

- 18.00 Tarka dolgok a házasságról.
- 18.50 Szórakoztató lemezek.
- 20.00 Mozart: Figaro házassága, vígopera.
- 22.40 Gaden-táncczenekar.

LEIPZIG

- 18.40 Közzene.
- 19.00 Euringer: Husvétii tűz.
- 20.00 Deutschlandsender.
- 21.00 Rádiózenekar.
- 22.30 Gaden-táncczenekar.

LUXEMBURG

- 19.30 Vegyes lemezek.
- 20.15 Harmónikalemezek.
- 20.30 Keringőlemezek.
- 20.45 Vegyes lemezek.
- 22.00 Könnyű zene.
- 22.15 Payne-táncczenekar.
- 22.45 Vegyes lemezek.
- 23.30 Dovney énekes lemezei.
- 23.45 Vegyes zene.

MILANO

- 17.00 Szimf. hangverseny.
19.50 Jelenetek.
20.40 Katscher: Csodabár,
operett. Utána tánc-
zene.

MOR. OSTRAVA

- 17.00 Tarka lemezek.
17.50 Praha.
19.05 Labický és Hilmar
tánczeneszerzők.
19.30 Praha.
19.45 Pozsony.
21.10—23.30 Praha.

MÜNCHEN

- 18.40 Lenda szoprán, Schid
tenor népdalestje.
19.05 Haust zongoraművész.
20.00 Rádiózenekar.
22.50 Gaden-tánczenekar.

**POZSONY-
BRATISLAVA**

- 17.00 Orosz vegyeskar.
17.50 Lemezek.
18.00 Magyar műsor.
18.50 Praha.
19.05 Mor. Ostrava.
19.30 Kassa. Suppé: A hu-
szárok, operett.
20.55 Bakos: A legrégebb
könyvtár.
21.10 Praha.
22.10 Külföldi negyedóra
magyarul.
22.40—23.30 Praha.

PRAHA

- 17.00 Lemezek.
17.30 Német műsor.
18.50 Német hírek. Lemez.
19.05 Mor. Ostrava.
19.45 Pozsony.
21.10 Delmár Rózsa és a Fok-
zenekar operaestje.
22.25 Hírek németül.
22.30—23.30 Lemezek.

REGIONAL

- 18.45 Hangképek.
19.30 Katonazene.
20.10 Viktoria-kori dalok és
zeneművek.
20.55 Droitwich.
22.05 Rádiózenekar Catter-
ral hegedűművésszel.

RÓMA

- 20.40 Vegyes zene.
21.00 Csendőrzzenekar.
22.20 Vignanelli orgonamű-
vész.
22.45 Tánczene.

STRASBOURG

- 17.00 A filharmonikusok hgve
19.15 Sch.uschnus-lemezek
németül.
20.15 Könnyű lemezek.
21.15 Monsieur Beaucaire,
operett.

STÜTTGART

- 18.00 Bécsi keringőlemezek.
18.30 Deutschlandsender.
20.00 Vidám zene dalokkal.
21.00 München.
22.30 Deutschlandsender.
24—2.00 Wagner-est.

WARSAWA

- 17.00 Tánczene.
19.20 Balettlemezek.
21.00 Hangjáték.
21.30 Ulinska Eugenia hege-
dül.
22.00 Szalonzene.
23.00 Könnyű zene.

WIEN

- 11.45 Kívánsághangverseny.
13.10 Fúvós könnyű zene.
15.40 Vonósnygyes.
16.45 Gondzúó.
17.05 Herzog író felolvasása.
17.35 Rádiózenekar népdal-
kettőssel, puzón-,
szaxofón- és klarinét-
szólóval.
19.20 Tarka jelenetek zenével.
20.00 Ballada.
20.05 Vigjáték.
22.30 Szimfonikusok skandi-
náv-estje.

Március 15**Hétfő****BEOGRAD**

- 17.20 Dimitrov Julia bolgár
dalokat énekel.
17.50 Rádiózenekar.
19.30 A nemzet órája.
20.00 Opera.

BERLIN

- 18.00 Lemez.
19.15 Hegedű- és zongora-
verseny.
20.10 Kis rádiózenekar dalok-
kal.
21.00 Saarbrückeni szórakoz-
tató zenekar.

**BESZTERCEBÁNYA—
BANSKA-BYSTRICA**

- 16.10 Kassa.
17.10 Pozsony.
17.25 Kassa.
18.00 Pozsony.
19.00 Praha.
19.10 Brno.
19.25 Kassa.
19.40 Mor. Ostrava.
20.40 Pozsony.
21.00 Pozsony.
22.20 Pozsony.

BRESLAU

- 18.00 Stuttgart.
19.00 Hangképek.
20.10 Vidám est.
22.30—24 Kölni nagy zene-
kar.

BRNO

- 16.10 Kassa.
17.10 Mor. Ostrava.
17.25 Új szótárak.
17.40 Német műsor.
18.45 Praha.
19.25 Mor. Ostrava.
20.40 Praha.
21.00 A brnói Beseda hang-
versenye.
21.45—23.10 Praha.

BUCURESTI

- 17.00 Angol lemezek.
18.20 Rádiózenekar.
19.05 Felolvasás.
19.25 Sibiceanu-zenekar.
20.10 Felolvasás.
20.25 Vonósnygyes.
21.10 Helta Aida énekel.
21.45 Tarka zenés est.

DEUTSCHLANDSEND.

- 19.00 Márciusi ibolyák, szór.
zene.
20.10 Heidersbach énekesnő,
Raba hegedűművész és
Rauchenisen zongora-
művész.
20.50 Krauss Alfred volt gya-
lósági tábornok az
isonzói áttörésről.
21.00 Hangjáték.
22.30 Rienecke: g-moll sze-
renád.
23—24.00 Tarka est.

DROITWICH

- 18.15 Szalónnyolcas.
19.50 Könnyű orgonaverseny.
20.20 Hangverseny.
21.00 Csevegés.
21.30 Landowska Wanda
csembalózik.
22.35 Rádiózenekar.
24.00 Tánczene.

FRANKFURT

- 19.00 Gigli-, Sack Erna- és
Schmitt-Walter le-
mezek.
20.10 Vidám est.
22.30 Tánczene.
24—2.00 Stuttgart.

HAMBURG

- 18.00 Tarka lemezek.
19.20 Rádióénekkar.
20.10 Boroszló.
22.30—24 Hangversenyzene-
kar.

KASSA-KOSICE

- 16.40 Rádiózenekar.
17.10 Pozsony.
17.25 A 32. gy. c. zenekara
17.40 Magyar műsor.
19.00 Praha.
19.40 Mor. Ostrava.
20.40 Pozsony.
21.00 Brno.
21.45 Pozsony.
22.00 Praha.
22.20 Pozsony.
23.00 Praha.

KÖLN

- 18.00 Kis zenekar szoprán-
és tenorénekkel.
21.00 Tenor-, hegedű-, cselló-
és zongoraverseny.
22.30 Nagy rádiózenekar.

KÖNIGSBERG

- 18.00 Fűvőzene hegedű- és
zongoraszóloval.
19.10 Kárdalok, közben Liszt-
és Chopin-művek zongorán.
20.10 Tarka táncest.
22.40 Köln.

LEIPZIG

- 18.00 Katonazene.
20.10 Boroszló.
22.30 Voggenauer bariton
és Burger zongoramű-
vész.
23.00 Köln.

LUXEMBURG

- 19.30 Angol könnyű- és tánc-
lemezek.
21.15 Hangverseny.
22.15 A rádiózenekar tarka-
estje.
22.45 Párizs—London—Ró-
ma Sacha Guitryvel.
23.20 Rádiózenekar.
24.00 Tánclemezek.

MILANO

- 17.15 Táncczene.
20.40 Vegyes zene.
21.00 Ének- és zenekari ver-
seny.
22.10 Rádiózenekar.
23.15 Táncczene.

MOR. OSTRAVA

- 16.10 Kassa.
17.10 Gyermekekzenet.
17.35 Praha.
18.10 Német műsor.
18.45 Praha.
19.10 Brno.
19.25 Rádyl: Falvak dalai-
ból.
19.40 Tarka dalos-zenés est.
20.40 Praha.
21.00 Brno.
21.45—23.10 Praha.

MÜNCHEN

- 18.00 Szórakoztató zene.
19.00 Hangjáték.
20.10 Boroszló.
23.00 Táncczene.

POZSONY- BRATISLAVA

- 16.10 Kassa.
17.10 Gyermekekzenet.
17.25 Lemezek.
18.00 Magyar műsor.
18.45 Praha.
19.10 Brno.
19.25 Kassa.
19.40 Mor. Ostrava.
21.00 Brno.
21.45 Jelenet.
22.00 Praha.

- 22.30 Magyar hírek.
22.35 Lemezek.
23.00 Praha.

PRAHA

- 16.10 Kassa.
17.10 Mor. Ostrava.
17.35 Sadlo csellóművész.
18.10 Német műsor.
19.10 Brno.
19.25 Mor. Ostrava.
21.00 Brno.
21.45 Hangképek és zene.
22.20 Lemezek.
23.00 Bach: Fuga zongorán.

REGIONAL

- 19.15 Szalonlőtés.
20.30 Rádiózenekar.
21.30 Carrol Lewis vidám
estje a rádiózenekarral.
22.10 Skót táncok.
23.55 Táncczene.
0.40—1 Debussy: Gálás
ünnepek.

RÓMA

- 17.15 Madami-citeranegyves.
19.32 Csak Bari: Hírek ma-
gyarul.
19.49 Csak Bari: Görög-est.
20.40 Vegyes zene.
21.00 Capsir Mercedes szop-
rán, Gigli tenor és a
rádiózenekar hgve.
22.15 Színmű.
22.40 Táncczene.

STRASBOURG

- 18.15 Mahler és A Föld dala.
18.30 Rádiózenekar.
19.15 Moziorgona lemezek.
20.15 Vidám lemezek.
21.30 Tarka est.

STUTTGART

- 18.00 Katonazene táncczene-
karral.
19.00 Lemezek.
20.15 Lemezek.
21.00 Uj osztrák írők és dal-
költők műveiből.
22.30 Köln.
24.00 Vonósnegyves.

WARSZAWA

- 17.20 Vonósnegyves.
19.30 A bor és csárdás orszá-
gában, Roy Szaniszló
egybeállítása a magyar
nemzeti ünnep alkalmá-
ból.
20.15 Szpinalski Szaniszló
zongorázik.
21.00 Drámarészlet.
21.30 Rádiózenekar.
22.00 Szimf. hangverseny.
23.00 Könnyű lemezek.

WIEN

- 12.00 Elbeszélés.
12.20 Könnyű lemezek.
13.10 Rádiózenekar.
14.00 Lehmann szoprán le-
mezei.
15.40 Eszperantó.
16.00 Filmlemezek.

- 17.00 Mozart levelei.
17.40 Zeeh Dagmar szoprán.
19.15 Az osztrák parasztság
családi szokásai.
19.30 A Schubert-szövetség
vidám éneknegyese.
20.00 Burgenlandi est.
22.30 Kívánságlemezek.

Március 16

Kedd

BEOGRAD

- 17.20 Népszerű zene.
17.50 Rádiózenekar.
18.30 Ivics Krszta énekel.
19.30 A nemzet órája.
19.50 Népdalok.
20.20 Hangjáték.
21.00 Filharmonikusok.

BERLIN

- 18.00 Königsberg.
19.15 Nyilvános népdalünnep.
20.10 Nagy rádiózenekar, nép-
énekkar.
22.30 Táncc- és népzene.

BESZTERCEBÁNYA— BANSKA-BYSTRICA

- 16.10 Brno.
17.10 Kassa.
17.40 Kassa.
18.00 Pozsony.
19.00 Praha.
19.10 Pozsony.
20.00 Praha.
22.45 Pozsony.
22.55—23.00 Brno.

BRESLAU

- 18.00 Königsberg.
19.00 A Hitler-Ifjúság és a
véderő estje.
20.10 Nagy rádiózenekar.
22.30 Táncczene.

BRNO

- 16.10 Rádiózenekar.
17.10 Praha.
17.30 Baden-Powell ered-
ményei.
17.40 Német műsor.
18.15 A hét zenéje.
18.45 Praha.

BUCURESTI

- 17.00 Lemezek.
18.30 Lemezek.
19.00 Felolvasás.
19.20 Balajka.
19.55 Grozuza Sándor nép-
dalokat énekel.
20.15 Felolvasás.
20.30 Rádiózenekar.

DEUTSCHLANDSEND.

- 19.00 Dalos-zenés est.
20.10 Rádiózenekar.
22.30 Bleist csellóművész.
23.00 Tánclemezek.

DROITWICH

- 18.15 Mantovani zenekar.
19.25 Könnyű zene Souez szopránnal.
20.45 Hangjáték.
22.40 Tarka zenés, dalos est Boyer énekesnő, Lorenzi hárfaművész és Caphaldi harmonikással.
23.10 Vonósnégyes.
0.15 Tánczene.

FRANKFURT

- 18.00 Königsberg.
20.10 Rádiózene- és énekkar.
22.30 Tánc- és népzene.
24—2.00 Nagy zenekar.

HAMBURG

- 18.00 Königsberg.
19.00 Tánczene.
20.10 Vidám hangjáték.
21.00 Különböző munkás-együttesek és munkásszölisták.
22.30 Tánc- és népzene.

KASSA-KOSICE

- 16.10 Brno.
17.10 Ifjúsági jelenet.
17.30 Karéneklemezek.
17.40 Kodály: Táncok.
18.00 Rádiózenekar.
19.00 Praha.
19.10 Pozsony.
20.00 Praha.
22.20 Pozsony.
22.45—23 Brno.

KÖLN

- 18.40 Operalemezek.
20.10 Königsberg.
21.10 Kis rádiózenekar.
22.45—24 Farkas Miska zenekara.

KÖNIGSBERG

- 18.00 Rádiózenekar.
20.10 Jelenetek Brust zenéjével.
21.10 Stuttgart.
22.40 Tánc- és népzene Hamburgból.

LEIPZIG

- 18.00 Königsberg.
19.20 Ifjúsági dalok és zene.
20.10 Tarkaest.
23.00 Tánc- és népzene.

LUXEMBURG

- 18.45 Kívánságlemezek.
19.30 Vegyes angol lemezek.
21.15 Hangverseny.
21.50 Revü. Chevalier és Nitta Raya közreműködésével.

MILANO

- 17.00 Bottom zongoraművész nő játéka.
20.40 Könnyű zene.
21.00 Egyfelvonásos.

- 21.40 Könnyű zene.
22.30 Barzetti Marcello zongorázik.
23.15 Tánczene.

MOR. OSTRAVA

- 16.10 Brno.
17.10 Praha.
17.30 Lemezek.
17.50 Lemez.
18.00 Eszperantó.
22.45—23.00 Brno.

MÜNCHEN

- 18.00 Tarka dalos est.
19.00 Az augsburgi tánckar.
20.10 Goldoni: Vigjáték.
21.40 Lemezek.
22.30 Bemondás szerint.
23—24.00 Tánc- és népzene.

POZSONY-BRATISLAVA

- 16.00 Brno.
17.00 Kassa.
17.40 Lemezek.
18.45 Praha.
19.00 Magyar műsor.
19.10 Flögi A. népdalokat énekel.
19.35 Hangjáték.
20.00 Praha.
22.20 Magyar hírek.
22.35 Lemezek.
22.45—23 Brno.

PRAHA

- 17.30 Smetana-dalegyet hgv.
18.10 Német műsor.
19.10 Színmű.
19.35 Lemez.
19.55 Lemez.
20.00 Hangversenyismertetés.
20.05 A cseh filharmonikusok.
22.20 Lemezek.

REGIONAL

- 17.30 Szalónötös.
19.00 De Pietro-zenekar.
19.40 Händel-dalok és kantáták.
20.30 Supervia-lemezek.
21.00 Tarka zenés-dalos est.
21.45 Rádiózenekar.
22.40 Byron-versek.
23.25 Tánczene.
0.40—1 Haydn: 95. szimfónia.

RÓMA

- 17.15 Tánczene.
19.32 Csak Bari: Hírek magyarul.
20.40 Vegyes zene.
21.00 Mozart: Varázsfuvola, opera.

STRASBOURG

- 18.30 Kamarazene.
20.15 Kívánságlemezek.
21.15 Közvetítés a párizsi Vigoperából.

STUTTART

- 19.00 Lemezek.
19.40 Énekkar.

- 20.10 Katonazene.
22.40 Tánc- és népzene.
24—2.00 Frankfurt.

WARSZAWA

- 17.15 Kínai zene lemezek.
19.20 Liszenko: Natalka-Poltavka, ukrán népdopera.
21.00 Zenés játék.
22.00 Motették és madrigálok.
22.30 Kávéházi zene.

WIEN

- 12.00 Lehár-operettekől.
13.10 Szórakoztató lemezek.
14.00 Grieg: Bús dallam. — Liszt: Les preludes.
16.00 Operalemezek.
17.20 Szopránáriák.
17.40 Regér: D-moll csellósztvit.
18.00 Csevegés lemezekkel.
19.20 Házizene.
19.30 Munkásköltők.
20.05 Tarka est dalokkal és zenével.
21.45 Kalandos vitorlás, világművelői utazás a 18. században.
22.20 Orlov Miklós zongorázik.
23.00 Könnyű- és tánclemezek

Március 17

Szerda

BEOGRAD

- 18.00 Népzene és dalok.
19.30 A nemzet órája.
19.50 Bécs.
21.00 Humor. Majd: Rádiózenekar.

BERLIN

- 18.00 Daloló-muzsikáló Frankfurt.
19.15 Szórakoztató zene.
20.15 Lipcse.
20.45 Ifjúsági negyedóra dalokkal.
21.00 Testőrség zenekara.
22.30 Bund-tánczenekar.

BESZTERCEBÁNYA—BANSKA-BYSTRICA

- 16.10 Brno.
16.35 Kassa.
17.15 Pozsony.
17.40 Kassa.
18.00 Pozsony.
19.00 Praha.
19.50 Brno.
20.30 Kassa.
22.00 Praha.
22.20 Pozsony.
22.35—23.00 Praha.

BRESLAU

- 18.00 Frankfurt.
19.00 Ifjúsági indulódalok.
20.45 Tánczene.
22.30—24 Könnyű- és tánczene.

BRNO

- 16.10 Riport.
16.35 Kassa.
17.15 Praha.
17.40 Német műsor.
19.50 Filmek zenéjéből.
20.30—23.30 Praha.

BUCURESTI

- 17.00 Rádiózenekar.
18.20 Román népdalegyveleg.
19.15 Felolvasás.
19.35 Verdi-lemezek.
20.20 Felolvasás.
20.35 Barbillon-Stefanescu
Márton énekel, Pili-
nescu I. zongorázik.
21.10 Petrov Ilona népdalokat
énekel.
21.45 Vendéglői zene.

DEUTSCHLANDSEND.

- 18.20 Könnyű lemezek.
20.10 Beicanto-lemezek.
21.15 Mozgalom indulói és
dalai.
22.30 Zongorahármas.
23.00 Gaden-tánczenekar.

DROITWICH

- 18.15 Táncczene.
19.40 Moziorgona.
20.00 Táncczene.
20.30 Szt. Patrick-napi est.
21.15 Busoni: Opera.
24.00 Táncczene.

FRANKFURT

- 18.00 Daloló-muzsikáló.
20.15 Lípse.
20.45 Hűsz könnyű és tánc-
lemez.
22.30 Könnyű és tánczene.
24—2.00 Lemezek.

HAMBURG

- 18.00 Frankfurt.
19.00 Vidám lemezek, operet-
tekből.
20.15 Lípse.
20.45 Nagy rádiózenekar Bak-
ker-Gröndahl zongora-
művésszel.
22.30 Berlin.

KASSA-KOSICE

- 16.10 Brno.
16.35 Rádiózenekar.
17.15 Pozsony.
17.40 Magyar műsor.
19.00 Praha.
19.50 Brno.
20.30 Vigjáték.
22.00 Praha.
22.20 Pozsony.

KÖLN

- 18.20 Táncclemezek.
19.15 Zene.
20.45 Backhaus zongoramű-
vész.
21.00 Ir zene.
22.45—24 Könnyű zene.

KÖNIGSBERG

- 18.00 Frankfurt.
19.10 Vidám zenés est.

- 20.15 Lípse.
21.00 Ir hg.
22.35 Könnyű zene.

LEIPZIG

- 18.00 Frankfurt.
19.20 Seider énekes lemezei.
20.45 Szimfónikusok.
22.30 Könnyű- és tánczene.

LUXEMBURG

- 18.45 Kívánságlemezek.
19.30 Angol tánczene.
20.00 Zongoralemezek.
20.15 Olasz hangverseny.
20.45 Különböző hangverse-
nyek.
23.20 Rádiózenekar.
0.05 Táncczene.

MILANO

- 17.15 Brun hegedű- és Saver-
no zongoraművész.
21.00 Wagner: Parsifal.

MOR. OSTRAVA

- 16.10 Brno.
16.35 Kassa.
17.15 Praha.
17.50 Lemez.
18.00 Falusi fűvőzene.
19.50 Brno.
20.30—23.00 Praha.

MÜNCHEN

- 18.00 Könnyű zene.
19.00 Rádiózenekar Ginstler
szopránnal.
20.15 Lípse.
20.45 Táncczene est.
22.30 Zongora- és hegedű-
szonáta.
23.00 Rádiózenekar.

POZSONY- BRATISLAVA

- 16.10 Brno.
16.35 Kassa.
17.40 Lemezek.
18.00 Magyar műsor.
18.45 Praha.
19.50 Brno.
20.40 Kassa.
22.00 Praha.
22.20 Magyar hírek.

PRAHA

- 16.10 Brno.
16.35 Kassa.
18.20 Német műsor.
19.20 Dalok.
19.40 Brno.
20.30 Színmű.
22.20 Fok-zenekar.

REGIONAL

- 17.45 Byron-versek.
19.00 Skót rádiózenekar.
20.30 Szalónhármas bariton-
nal.
21.15 Szatirikus daljáték.
21.45 Híres személyiségek a
mikrofon előtt.
22.15 Ir könnyű zene.
23.25 Táncczene.
0.40—1 Vonósnyegy.

RÓMA

- 17.15 Galli zongoraművész
és Motti-Messina szop-
rán.
19.32 Csak Bari: Hírek ma-
gyarul.
20.40 Vegyes zene.
21.00 Szimf. hangverseny.
22.20 Cetra-zenekar. Utána
táncczene.

STRASBOURG

- 18.30 Rádiózenekar.
20.15 Kívánságlemezek.
21.30 A metzi zeneművészeti
iskola hgve Charny he-
gedűművész.

STUTTGAERT

- 18.00 Frankfurt.
20.15 Lípse.
20.45 Zongoraverseny.
22.30 Könnyű- és tánczene.
24.00 Lemezek.

WARSAWA

- 17.15 Kauffler tenor és Bauer
hegedűművész.
19.20 Rádiózenekar.
21.00 Chopin: Skót kasté-
lyokban.
21.45 Zongoraverseny.
22.20 Bard énekkara.
23.00 Könnyű lemezek.

WIEN

- 12.00 Állatalanok könnyű
zenéje.
14.00 Teschemacher szoprán
és Wittrich tenór
operalemezei.
16.00 Hírek. Könnyű lemezek
17.10 Szopránáriák hegedű-
vel.
17.30 Prager-Coelho Olga
brazil dalokat énekel.
18.30 Brock író felolvasása.
19.10 Takács Zoltán: Az
ezüst pavillon — kert-
és teaművészet Japán-
ban.
19.35 Bécsi szimfónikusok
Orlow zongoraművész-
szel.
20.45 Decsey Ernő hang-
versenymagyarazata.
22.55 Jazz.

Március 18

Csütörtök

BEOGRAD

- 18.00 Krumbholz zongora-
művész.
19.30 A nemzet órája.
20.00 Négyes.
20.30 Héber dalok.
21.00 Rádiózenekar.
21.30 Népdalok.
22.30—23 Népszerű zene.

BERLIN

- 18.00 Könnyű lemez.
19.15 Debussy: Fuvola.

- mélyhegedű- és hárfaszonáta.
 20.10 Kikelet és tavasz, rádiózenekar, Rajnoga Klári szoprán és Menzing tenórral.
 22.30 Dalos-zenés est.

BESZTERCEBÁNYA— BANSKA-BYSTRICA

- 16.00 Praha.
 17.00 Kassa.
 18.00 Pozsony.
 19.00 Praha.
 19.25 Pozsony.
 20.50 Kassa.
 21.05 Brno.
 22.20—23.00 Pozsony.

BRESLAU

- 18.00 Fűvőzene.
 19.00 Vidám óra.
 19.45 Riport.
 20.10 Mechthart énekkar.
 21.00 Vidám meseest.
 22.30 Népzene dalokkal.

BRNO

- 17.00 Jindrsih-dalok.
 17.40 Német műsor.
 18.30 Lemezek.
 18.45 Praha.
 19.25 Józsefnapi fűvőzene, népzenekar.
 20.05 Pozsony.
 21.05 Ibért: Fuvola- és zenekari verseny.
 21.30 Praha.
 22.20—23.00 Tánclemezek.

BUCURESTI

- 17.00 Lemezek.
 18.45 Felolvasás.
 19.05 A Daia-dalegylet és a rádiózenekar hangversenye.
 20.15 Filharmónikusok. Utána lemezek.

DEUTSCHLANDSEND.

- 19.00 Berlin.
 19.15 Tarka lemezek.
 20.10 Nagy rádiózenekar.
 21.10 Tarka hangképek.
 22.30 Fuvola és fánt.
 23.00 Kedvelt tánclemezek.

DROITWICH

- 18.15 Táncczene.
 19.40 Könnyű zene szoprán-dalokkal.
 20.30 Puisnow zongoraművészt.
 22.20 Tréfa.
 22.30 Amerikai táncczene New-Yorkból.
 23.20 Small hegedű- és Core zongoraművészt.
 0.15 Táncczene.

FRANKFURT

- 19.00 Harmonika, szoprán és gitárszólo.
 20.10 Hangképek.
 21.00 Zenekar.
 22.30 Táncczene.
 24.00 Verseny négy zongorára vonósokkal.

HAMBURG

- 18.00 Rádiózenekar.
 19.00 Fűvőzenekar.
 20.10 Berlini filharmonikusok.
 21.10 Vidám versek.
 21.30 Francia zeneművek két zongorán.
 22.30—24 Népzene dalokkal.

KASSA-KOSICE

- 17.15 Danyi Pali cigányprímás zenekara.
 17.40 Magyar műsor.
 18.00 Ruszin műsor.
 19.00 Praha.
 19.25 Pozsony.
 21.05 Brno.
 22.20—23 Pozsony.

KÖLN

- 19.00 Hgv. hegedű- és zongoraszóloval.
 20.10 Kis rádiózenekar Rummel zongoraművészzel.
 20.45 Rádióballada Kaufmann zenéjével.
 22.30 Népzene dalokkal.

KÖNIGSBERG

- 18.00 Fűvőzene.
 19.20 Lemezek.
 20.10 Parasztzenekar.
 21.00 Völker Ferenc énekes lemezei.
 22.40 Népzeneest dalokkal.

LEIPZIG

- 20.10 Katonai zeneképek.
 22.30 Högnér Frigyes pedálos csembalón játszik.
 23.00 Vidám dalos népest.

LUXEMBURG

- 18.45 Kívánságlemezek.
 19.30 Vegyes angol lemezek.
 21.15 Különböző hangversenyek.
 22.30 Rádiózenekar.
 23.35 Schumann: A költő szerelme.
 24.00 Tánclemezek.

MILANO

- 17.15 Esca szoprán és No-velly basszus hgvé.
 21.00 Színmű.
 22.30 Zeneközvetítés.
 23.15 Táncczene.

MOR. OSTRAVA

- 17.00 Hrstka élete és működése.
 17.15 Praha.
 18.10 Hangjáték németül.
 18.45 Praha.
 19.25 Brno.
 20.05 Pozsony.
 21.05 Kamaraénekegyüttes, 16. századi énekek.
 21.30—23.00 Praha.

MÜNCHEN

- 18.00 Frank-zenekar Bork basszussal.
 19.00 Vonósnyegyes.

- 20.10 Vidám katonaeest.
 22.45 Népzene dalokkal.

POZSONY- BRATISLAVA

- 17.00 Kassa.
 17.55 Lemez.
 18.00 Magyar műsor.
 18.45 Praha.
 19.25 Táncczene.
 20.05 Balett.
 20.50 Kassa.
 21.05 Brno.
 22.20 Magyar hírek.
 22.35—23 Lemezek.

PRAHA

- 16.20 Fok-zenekar.
 17.15 Stefanovics belgrádi operanékes.
 17.45 Német műsor.
 19.25 Riport.
 20.05 Pozsony.
 20.05 Leroux Germaine zongorázik.
 21.30 Martini: Vigjáték a hídon, opera.
 22.20—23.00 Lemezek.

REGIONAL

- 19.00 Szalónötös.
 19.40 Színmű.
 20.30 Zenés játék.
 21.00 Rádiózenekar.
 21.40 Színmű.
 23.25 Táncczene.
 0.40—1 Fauré- és Ravel-
lemezek.

RÓMA

- 17.15 Táncczene.
 19.32 Csak Bari: Hírek magyarul.
 20.40 Vegyes zene.
 21.00 Zandonai: Francesca da Rimini, opera.

STRASBOURG

- 18.30 Deliege szoprán és Garele zongoraművésznő.
 21.30 Katonazene.

STUTTGART

- 18.00 Fűvő katonazene.
 19.00 Berlin.
 20.10 Tarka lemezek.
 21.15 Táncczene.
 22.30 Népzenekar.
 24.00 Frankfurt.

WARSAWA

- 17.15 Mai lengyel zene lemezek.
 19.00 Hangjáték.
 19.30 Bemondás szerint.
 20.30 Lengyel vidékek népdalai.
 21.00 Malinowski István zeneszerzőről és műveiből.
 21.55 Lengyel táncczene.
 23.00 Tánclemezek.

WIEN

- 12.00 Operalemezek.
 13.10 Szimfónikus lemezek.
 14.00 Navai tenór lemezei.

DÉCIBAB

- 15.15 Mesék. Dalok.
 16.00 Hírek. Híres olasz énekesek lemezei.
 17.15 Sántha János basszus éneke.
 17.35 Játék kétzongorán.
 19.25 Kívánsághangverseny.
 20.40 Ma ezt hallják.
 20.55 Felolvasás.
 21.20 Évszázadok magyar költészetéből. Bemutató est Nüchtern vezetésével.
 22.20 A salzburgi Trapp-kamarakar. 16. és 17. századi olasz és angol madrigálok.
 23.00 Táncczene.

Március 19

Péntek

BEOGRAD

- 17.50 Lemezek.
 18.20 Tót Károly hegedül.
 19.30 A nemzet órája.
 19.50 Népdalok.
 20.20 Egyiptomi hg. v.
 21.00 Pozsony.
 22.20—23 Rádiózenekar.

BERLIN

- 18.00 Lipcse.
 19.20 Díszindulók lemezekén.
 20.10 Hangképek.
 21.00 Rádiózenekar.
 22.30 Vidám jelenetek.
 23.15 Táncclemezek.

BESZTERCEBÁNYA— BANSKA-BYSTRICA

- 16.10 Pozsony.
 17.05 Praha.
 17.40 Kassa.
 18.00 Pozsony.
 19.00 Praha.
 19.55 Pozsony.
 22.00 Praha.
 22.20 Pozsony.
 22.45 Brno.

BRESLAU

- 18.00 Lipcse.
 20.10 Deutschlandsender.
 22.30 Deutschlandsender.

BRNO

- 16.10 Pozsony.
 17.05 Praha.
 17.40 Német műsor.
 18.45 Praha.
 19.55 Bartos Ferenc 100. születésnapja.
 20.35 Lemez.
 20.45 Janáček: Egy halott házból, opera.
 21.30 Versek.
 21.40 Novák: Téli éjszakák dalai.

BUCURESTI

- 17.00 Rádiózenekar.
 18.10 Csajkovszkij: Trió.
 18.50 Felolvasás.

- 19.05 Istratty Edgar énekel.
 19.20 Schoare Miron zongorázik.
 19.55 Felolvasás.
 20.15 Egyiptomi hangverseny
 21.45 Lemezek.

DEUTSCHLANDSEND.

- 19.00 Strauss R. lemezei.
 20.10 Kermbach- és Woitschach-zenekarok.
 22.30 Dobrindt-zenekar.

DROITWICH

- 18.15 Campoli-zenekar.
 19.25 A berlini enekművészeti iskola kara.
 20.15 Egyiptomi hg. v.
 21.00 Filmdalok.
 22.40 Händel-dalok és kantáték.
 23.10 Részletek operákból. Közben baritonadalok.
 0.15 Táncczene.

FRANKFURT

- 19.00 Lemezek.
 20.10 Deutschlandsender.
 22.50 Táncczene.
 24—2.00 Könnyű- és tánczene.

HAMBURG

- 18.00 Lipcse.
 19.00 Hangjáték.
 20.10 Táncczene.
 22.30 Szimf. zenekar.

KASSA-KOSICE

- 16.10 Pozsony.
 17.05 Praha.
 17.10 Magyar műsor.
 18.00 Ruszin műsor.
 19.00 Praha.
 19.55 Pozsony.
 22.00 Praha.
 22.20 Pozsony.
 22.45—23 Brno.

KÖLN

- 18.00 Lipcse.
 19.30 Lemezek.
 20.10 Katonazene katonakarral.
 22.30 Gítárzene.
 23—24.00 Dobrindt-zenekar.

KÖNIGSBERG

- 18.00 Lipcse.
 19.10 Vidám zene.
 20.10 Rádiózenekar Schulze zongoraművésszel.
 22.40 Dobrindt-zenekar.

LEIPZIG

- 18.00 Donáth-zenekar.
 19.30 Riport.
 19.45 Weber: A bűvös vadász, opera.
 22.50 Táncczene.

LUXEMBURG

- 18.45 Kívánságlemezek.
 19.30 Vegyes angol lemezek.
 21.15 Különbéféle hangversenyek.

- 22.00 Táncczene.
 22.15 Goethe a zenében, hg. v.
 24.00—2.00 Táncczene.

MILANO

- 17.15 Táncczene.
 21.00 Szimf. hg. v.
 23.15 Táncczene.

MOR. OSTRAVA

- 16.10 Pozsony.
 17.05 Praha.
 17.40 Zene és gyógyítás. Lemez.
 18.10 Német műsor.
 14.85 Praha.
 19.55 Brno.
 22.00 Praha.

MÜNCHEN

- 18.00 Rádiózenekar.
 19.45 Lipcse.
 20.10 Filmtrükkök.
 21.30 Népdalok.
 22.30 Lipcse.
 22.45—24 Hangképek.

POZSONY- BRATISLAVA

- 16.10 Könnyű zene.
 18.45 Praha.
 20.00 Művelődési egyesület szimf. hangversenye.
 22.00 Praha.
 22.20 Magyar hírek.
 22.35 Lemezek.
 22.45—23 Brno.

PRAHA

- 16.10 Pozsony.
 17.00 Versek.
 17.05 Vonósötös.
 18.10 Német műsor.
 19.10 A 28. gy. e. zenekara.
 20.15 Egyiptomi hangverseny
 22.25 Lemezek.
 22.45—23.00 Brno.

RÓMA

- 16.00 Fischer Edwin zongorázik.
 19.32 Csak Bari: Hírek magyarul.
 20.40 Vegyes zene.
 21.00 Rafaelli: La sorridento Firenze, operett.
 23.15 Táncczene.

STRASBOURG

- 18.30 Rádiózenekar Arvez-Verner operaénekesnővel.
 20.15 Schmitt zeneszerző lemezei.
 21.00 Flesch Pál elzászi énekes lemezei.
 21.30 Vigjáték.
 0.25 Radio Paris.

STUTT GART

- 18.00 Lemezek.
 19.15 Karlsruhe-i ifjak és lányok vándordaljai.
 20.10 Táncczene.
 22.50 Dobrindt-zenekar.
 24—2.00 Könnyű és tánczene.

WARSAWA

- 16.55 Moniusko : Dalok.
19.20 Emlékest.
20.15 Egyiptomi hgvt.
21.35 Rádiózene- és énekkar.

WIEN

- 12.00 A faluról szóló zene-
művek.
13.10 Könnyű zene.
14.00 Menuhin-lemezek.
15.15 Fűténékkar.
15.40 Galmeier Jozefin mint
író.
16.05 Gounod : Faust-opera
lemezek.
17.30 A Bach-énekkar hgvt.-e.
19.10 Cornelius : Stabat Ma-
ter — mű magán- és
karénekre, zenekarra.
20.15 Egyiptomi hangv.
21.20 Mások még mindig sze-
gényebbek.
21.30 Popov Szlavko cselló-
zik.
22.20 Eszperantó.
22.30 Állástanok zenekara.

Március 20

Szombat

BEOGRAD

- 18.00 Zsezsely-zongorahármas.
18.30 Lemezek.
19.30 A nemzet órája.
20.00 Dalos-zenés est.
22.20 Rádiózenekar.
23—23.30 Vendéglői zene.

BERLIN

- 18.10 Vidám rádiójáték.
19.15 Szipanowski hegedű-
és Vultée zongora-
művész.
20.10 Zongorahármas.
20.30 Graener : Hannele
mennymenetele,
opera.
22.30 München.
24.00 Táncképek.

BESZTERCEBÁNYA— BANSKA-BYSTRICA

- 16.45 Kassa.
18.00 Pozsony.
19.00 Praha.
19.20 Pozsony.
19.35 Praha.
22.20 Pozsony.
22.45 Praha.

BRESLAU

- 18.00 Marks alt énekel.
19.00 Hétvégi tarka est.
20.10 Bányászzenekar.
22.30 Táncczene.

BRNO

- 17.35 Lemez.
17.40 Német műsor.
18.45 Praha.
19.20 Az északi országok.
23.30 Praha.

DÉCIBÁB

BUCURESTI

- 17.00 Rádiózenekar.
18.00 Táncczene.
19.15 Felolvasás.
19.35 Bizet : Carmen, opera.

DEUTSCHLANDSEND.

- 19.00 Vidám zene.
20.10 Hamburg.
20.10 Hamburg és Frankfurt
közös estje.
23.00 Táncképek.

DROITWICH

- 19.45 Rádiózenekar.
21.00 Tarka zenés dalos est
tréfákkal.
23.00 Katonazene.
24.00 Táncczene.

FRANKFURT

- 18.30 Katonazene.
20.10 Vidám est.
22.30 München.
24—2.00 Hauck-táncczenekar.

HAMBURG

- 18.00 Népdalok.
20.10 Vidám est.
22.40 München.
24.00 Táncképek.

KASSA-KOSICE

- 16.45 Ifjúsági színmű.
17.35 Lemez.
17.40 Magyar műsor.
18.30 Időszerű anyag.
19.00 Praha.
19.35 Praha.
22.20 Pozsony.
22.35—23.30 Praha.

KÖLN

- 19.00 Dürer nagy fametszet-
passiójáról.
20.10 Vidám szombat dél-
után.
22.30 München.

LEIPZIG

- 18.30 Tavasz- és vándor-
dalok.
19.00 Hangképek.
20.10 Nagy néphangverseny.
22.30 München.

LUXEMBURG

- 20.15 Könnyű és táncczene.
20.15 Olasz zene.
21.00 Új lemezek.
21.30 Részletek operettekből.
22.15 Vegyes zene.
22.30 Rádiózenekar.
24.00 Táncképek.

MILANO

- 17.15 Vegyes zene.
21.00 Zandonai : Francesca
da Rimini, opera. Majd
táncczene.

MOR. OSTRAVA

- 17.35 Lemez.
17.50 Lemezek.

- 18.30 Lemezek.
18.45 Praha.
19.20 Martinek : A nemzeti
élet új kora.
19.35—23.30 Praha.

MÜNCHEN

- 18.00 Schrammelzene.
19.40 Népszerű dalok.
20.10 Daljáték.
22.30—24 Táncczene.

POZSONY- BRATISLAVA

- 16.45 Kassa.
18.00 Magyar műsor.
18.45 Praha.
22.20 Magyar hírek.
22.35—23 Praha.

PRAHA

- 15.00 100 perc könnyű zene
dalokkal.
16.45 Hangjáték.
17.55 Német műsor.
19.15 Lemez.
19.35 A rádiózenekar nagy
tarkaestje szölistákkal.
22.20—23.30 Lemezek.

REGIONAL

- 20.30 Landowska Wanda
csembalózik.
21.00 Zandonai : Francesca
da Rimini, opera I. és
II. felvonás.
22.20 Filmművek orgonán.
23.25 Táncczene.

RÓMA

- 17.15 Vegyes zene.
19.32 Csak Bari : Hírek ma-
gyarul.
20.40 Vegyes zene.
21.00 Színmű.
22.00 Vegyes zene.
23.15 Táncczene.

STUTTGART

- 16.00 Boroszló.
19.00 Kívánságlemezek.
20.10 Nagy olasz operast.
22.30 München.
24.00 Wagner-est.

WARSAWA

- 17.00 Zongora- és csellósóló.
19.00 Hangjáték.
19.30 Könnyű zeneest.
21.00 Berlin (vigoperarészle-
tek).
22.30 Kis rádiózenekar.

WIEN

- 12.00 Szórakoztató lemezek.
13.15 Könnyű zene.
14.00 Cortis tenor lemezei.
15.40 Fűvös katonazene.
16.45 Egy főpincér élményei.
17.00 Kívánságverseny.
18.30 Népdalokat tanulunk.
19.35 Lund énekes.
20.15 Népszerű operák és ope-
rettek egyvelege.
22.20 Jazz.

A HÉT

Kánitz Gézané a kiváló ének mesternő „Mi az ének” címmel rendkívül érdekes könyvet adott ki, amelyben tanítási módszerét ismerteti. A könyv úgy a szakközönség, mint a publikum előtt érdeklődésre tarthat számot
(Labori felv.)

Erdős J. Pál, a kitűnő fiatal festőművész most rendezte a 8-ik tárlatát nagy sikerrel
(Izabella felv.)

Lucie Blanche rendkívüli sikerrel szerepel Kopenhágában

A X. ker. Luther Márton kör sikertűlt kultúrestet rendezett
(Somlai felv.)

Az öt éves Róth Vera táncművésznő nagy tetszéssel szerepelt
(Molnár Erzsé felv.)

PEREG

A

FILM

**A hét két legnagyobb
sikerű bemutatója :**

BOCCACCIO
Willy Fritschcel és Heli
Frinkenzellerrel az
URÁNIÁBAN

A CÁR KATONÁI
Főszereplő Hans Albers
von Schletow az
OMNIÁBAN

(Úja fotók)

Pereg a film

ROVATVEZETŐ SZINETÁR GYÖRGY

Londonban csinálják meg az első magyar táncfilmet

Az angol filmgyártás egyre nagyobb érdeklődést mutat a magyaros témák, általában a magyar művészet iránt. Ezt az érdeklődést valószínűleg Korda Sándor és a többi Londonban élő magyar művész sikereinek köszönhetjük. A British International Pictures, a London film után a legnagyobb angol filmgyár most egy nagy nemzetközi táncfilmet készít, amelyben helyet kap a magyar táncművészet is. Hubrick, a B. I. P. igazgatója Trojanoffot, a Budapesten élő orosz táncművészt bízta meg a „Magyar romantikus balett” megalakításával. Trojanoff munkáját már be is fejezte és a „Romantikus magyar balett” pesti bemutatkozása után Londonba utazik Trojanoff vezetésével, ahol az egész produkciót filmre veszik és beiktatják a B. I. P. nagy táncfilmjébe. Az itt közölt képen a „Magyar romantikus balett” egyik díszletét mutatjuk be.

Taymaz
(Metro foto)

ros
leg
ön-
bb
en
ja-
an-
s a
zik
ák
tus

B

George Antheil, az ismert avantgardista zeneszerző most Hollywoodban dolgozik. Tapasztalatairól érdekes cikket írt a „Modern Music” című amerikai zenei folyóiratba. Ebből közöljük az alábbi részletet.

Téved az, aki azt hiszi, hogy a zeneszerzőktől Hollywoodban filmgyakorlatot kívánnak. Én magam is ezt gondoltam először és mielőtt Hollywoodba mentem, igyekeztem filmismereteket szerezni. Nagy meglepetésemre ennek semmi hasznát nem vettem, mert a hollywoodi munkamódszer különbözik minden más-tól. Itt csak egy a fontos: gyorsan dolgozni.

Hollywood kegyetlen. Nem számít semmi más, csak a pénz és a haszon. Ha valaki valaha egy filmet kis honoráriumért megírt, az lehet a legnagyobb zseni, de soha nagyobb fizetést el nem érhet. Az újonnanjöttnek azt mondják a stúdiókban: első alkalomkor csak azzal törődjék, hogy megmutassa, mit tud és ne kérjen sokat; majd a második filmnél már sokkal jobban fizetik, ha az elsőnek sikere volt. Ez azonban nem igaz. Aki egyszer itt olcsó volt, az mindig olcsó is marad.

Aki itt dolgozni és keresni akar, annak először is egy nagytekintélyű ügynököt kell megszereznie, azután vagy félévig hintaszékben várnia, hogy a stúdiók emberei fölkeressék. Teljesen céltalan a nagy vállalatok igazgatóságaihoz írásbeli ajánlattal fordulni. Aki dolgozni akar, az sohasem juthat hozzá, de akinek ideje van és várni tud, az megkapja a munkát. A nagy név itt nem számít. Itt még Beethovennek is várnia kellett volna. Egyedül az ügynökök tehetnek itt valamit.

Ha valaki jó ügynökre tesz szert, akkor már félig megnyerte a csatát Hollywoodban csaknem lehetetlen a legegyszerűbb szerződést is ügynök nélkül megkapni. Az ügynökök mindenütt ott vannak és mindenről tudnak. Mindenkit ismernek és minden stúdió hatalmasságaival jóban vannak. Gyakran elég az ügynöknek egyetlen telefonhívása ahhoz, hogy egy filmkarrier megkezdődjék.

Az ügynököt mindenekelőtt arra kell figyelmeztetni, hogy ne kössön állandó alkalmaztatásra szerződést. Az állandó munkára alkalmazott zeneszerzőknek igen rossz a sorsuk. Viszonylag nagyon rosszul fizetik őket, éjjel-nappal dolgozniuk kell és nevüket sohasem ismeri meg a nyilvánosság. A legjobb egyszer ennél, máskor a másik vállalatnál dolgozni és megszerezni egy-egy jobb film megzenésítését. Az átlagosan foglalkoztatott zeneszerzők filmenként 3—8000 dollárt keresnek. Aki nem akarja magát agyondolgozni, vagy a filmkomponálás mellett mást is akar csinálni, az intézze úgy, hogy egy-két hónapot dolgozzék a filmen s azután az év többi részében jól élhet. Azt is megteheti, hogy néhány éven át szorgalmasan dolgozik, azután élete hátralévő részét nyugodtan töltheti, feltéve, ha nem építet villát, nem tart három autót és két inast, ahogy az Hollywoodban különben szokás.

Aki Hollywoodba jön, annak pontosan tudnia kell, mennyi

az értéke és amíg ezt az összeget meg nem kapja, addig a kis-
ujját sem szabad megmozdítania.

*

A hollywoodi szaksajtó blöffjeit leértékelve is meglepő az
az eredeti ötlet, amelynek megvalósítását olvassuk: a filmváros-
ban lézengő „dublók”, a leghíresebb sztárok élő és rosszul fizetett
hasonmásai végre találtak egy pénzembert, aki hajlandónak
mutatkozott mindezeket a véletlen adottságokat „saját számlára”
értékesíteni.

A dublók mecénása filmgyárat alapított s nemsokára olyan
filmekben gyönyörködhetünk, amelyben Greta Garbo ontja a
nézők felé szabadalmazott székszepiljét anélkül, hogy tudna felőle;
Clark Gable ropogatja majd a bakfisszíveket, bár a felvevőgép
nem őt fotografálta.

Az ötlet nem is olyan csapnivaló! De mégis van valami
árnyoldala. Ha az ismeretlen Garbo No. 2. az új alakulatnál
sztárszerepet fog játszani, neki is lesz egy dublőzre szüksége
s. i. t., úgy, hogy rövid időn belül a dubló-dublók filmgyáranak
megteremtése válik majd szükségessé.

És akkor az amerikai könnyűkezü pénzemberek alapíthat-
nak az idők végtelenségéig, mert hiába, az emberek meg nem
változnak soha...

*

A statiszták kérdése a filmipar legnehezebben megoldható,
örök problémája. Az amerikai filmgyártás naponként 500-nál
több statisztát kénytelen foglalkoztatni, akik mindegyike Greta
Garbo és Clark Gable marsallbotját érzi zsebeiben. Ezért éheznek
és várnak — sokszor türelmesen. Igen ritka az az eset, amikor
a filmproducer a statiszták sűrű seregében találja meg a közel-
jövő sztárját. A statisztériának egyetlen célja van: a miliő
érzékeltetése. Azok a szerencsések, akik az állandóan foglalkoz-
tatott statiszták sorába kerülnek, nem hogy közelebb jutnának
a filmkarrierhez, hanem még jobban eltávolodnak attól. A sta-
tisztéria — sajnos — csak emberanyag!

*

A kaliforniai állatvédőegyesületek élénken tiltakoznak Kertész
Mihály: Balaklava, a halál völgye c. filmjének egyes jelenetei
ellen. Nehézményezik a film rohamjeleneteit, amelyben több ló
felbukik és egyes lovak halálküzdelmét is megörökítette az
operatőr.

A Warner-gyár a tiltakozással szemben felvilágosította az
állatvédőket, hogy a lovak katasztrófáját villamos készülékkel,
mesterségesen idézik elő. Amikor a lovak futás közben bizonyos
rejtett drótokhoz érnek, villamos ütest kapnak és okvetlenül
felborulnak. A filmszakmabeliek állítása szerint hasonló felvéte-
leknél a „running W” (futó W) nevű fogást szokták alkalmazni
és ez csak a legkritkább esetekben jár a lovak megsérülésével.

Nagy karnevált rendeztek
néhány héttel ezelőtt Holly-
woodban. A karnevál három
legszebb „élovasa“

Film készül Aszlányi Károly „Hét pofon” című kisregényéből. A film női főszerepét, egy amerikai milliomos kisasszonyt, Lillian Harvey játssza. (Uja jolo)

The Unknown Hollywood I Know

[CONTINUED FROM PAGE 37]

body... where—for a... in hour, perhaps... or three... I... med with... Well, where... Everybody jump... I never... cried... he was... s...oker... Ins... call out, "G... gare... and... man in the room... in with a package in hand... G... over the assortment... I wanted... Then there was... carry w... watches. It was a great... to have G... our cigarette.

think that... in F... is a perfect picture of... and... his... artist... come alive (Lord... and emotion upon the screen... and also let his love for vulgarity and how to play run rampant... was Gr... best.

ON another stage Dorothy Gish (she was... black wig then—remember?) made... edies. They called this "the pep cor... Elmer Clifton, who was later to direct... to the Sea in Ships," directed her, and... Barthelmess who was, so...

Ernyi eleg

Az elmúlt években több kísérlet történt Dickens néhány világhírű regényének megfilmesítésére, de egyik filmnek sem volt jelentős sikere. Most egy angol filmvállalat elhatározta, hogy filmre viszi a „Pickwick-klub”-ot. A film rendezője, Walter Ford már hosszú idő óta foglalkozik ezzel a darabbal és igyekszik

az óriási anyagot úgy feldolgozni, hogy az egy film keretébe beleférjen.

Hoffmann meséi vagy a Szép Heléna? Reinhardt professzor a Warner filmgyár részére egy klasszikus vígjátékot fog rendezni, amelyet a Szentivánéji álomhoz hasonlóan valamelyik színpadi sikert aratott műből írat át

a film számára. A választás döntőjébe a „Hoffmann meséi” és a „Szép Heléna” operett kerültek. Valószínűleg az előbbi kerül igazi reinhardt megdöbbentéssel a felvevőgép elé.

Sas László, a „Hertenkint egyszer láthatom” producere újabb három magyar film készítésére kötött megállapodást a Hunniával. Két vígjáték és egy komoly tárgyú szűzse kerül a Globus-filmvállalat produkeiójában felvevőgép elé, előreláthatólag április, július és október hónapokban.

Az amerikai filmgyárak február közepén zárták le és vég-

Barsony Rózsi és Halmay Tibor Garbo új nagy filmjének, a „Camille a végzet asszonya”-nak bécsi premierjén (Foto Willinger)

Louise Latimer, francia filmszínésznő, miután Hollywoodba érkezett három heti pihenőt kapott. Louise Latimer szabadságát Santa-Monicában, a sztárok nyaralótelepén tölti

(R. K. O., Pátria foto)

legesítették 1937. évi programjukat. Legtöbb filmet — százat — a Warner-gyár produkál, a Fox hetvenöt filmmel foglalja el a második helyet, a Metro hatvan, az Universal 52, az R. K. O. Radio 50, az United Artists 45 játékfilmet készít.

*

„A férfi mind örült“, de lehet, hogy „A becsületes szélhámos“ lesz a címe a Reflektor új magyar filmjének, melynek forgatókönyvét Török Rezső regénye nyomán Vitéz Miklós írja. A címszereplő Jávor Pál mellett Lázár Mária, Kabos, Mály Gerő, Dajbukát Ilona, Salamon Béla remek szerepeket kapnak a vidám bohém történetben, amely Márkus Alfréd zenéjével, Gertler Viktor rendezésében már április elején kerül felvetőgép elé.

*

Bécsben kínos plágiumügyet pattantottak ki. Az egyik bécsi lap közlése szerint a Budapesten is bemutatott „Burgszínház“ című film német zeneszerzője, Peter Kreuder hangról-hangra átvette Johann Strauss egyik keringőjét s azt sajátjaként adta el a film-

gyárnak, mint a „Burgszínház“ slágerét. A keringő Strauss „Blinde Kuh“ című operettjében szerepel.

*

Az Országos Magyar Filmegyesület tisztújító közgyűlésén újból egyhangúlag Törs Tibort választották elnökké. Dr Bingert Jánost és dr Taubinger Zoltánt társelnökké, Kiss Ferencet és Vitéz Miklóst alelnökké, Gaál Bélát ügyvezető elnökké választották, az egyes szakosztályok vezetésével Székely Istvánt, Eiben Istvánt, Kiss

Ferencet, Vitéz Miklóst és Falus Istvánt bízza meg a közgyűlés.

*

Új filmgyártó vállalkozás: Fonó film kft. Magyar filmeket akar gyártani Jim Kay rendezésében. Az első produkció előkészítése folyik. A film címe: *Mefisztó Budapestre jön.*

*

John Klein angol filmember a napilapok híradásával ellentétben nem a „Beesületes megtaláló“ folytatását, hanem Hunyady Sándor „Júliusi éjszaka“ című vígjátékát filmesíti meg.

KÉT GYÖNYÖRŰ TAVASZI KÉP...

Florence Rice

...HOLLYWOODBÓL
Maureen O'Sullivan
(Metro fotók)

Walt Disney, a világhírű trükkfilm rajzolóművész az R. K. O. gyárhoz szerződött. Ez a kép a szerződés aláírásának pillanatában készült

Hogy születik a hős? ★ Elmondja WALT DISNEY

Walt Disney, a világhírű rajzolóművész, a Miki egér és számtalan más ragyogó trükkfilm figura alkotója felozlatta ezer alkalmazottal dolgozó stúdióját és elszerződött az R. K. O. filmgyárhoz. Walt Disney természetesen magával vitte új munkahelyére leghasználhatóbb munkatársait és így a jövőben Walt Disney minden munkája az R. K. O. produkciójában kerül majd a világ mozikközönsége elé.

Walt Disney szerző-

désében van egy pont, mely szerint köteles minden évben legalább egy teljesen új trükkfilmhőst kreálni, így e szerződés alapján feltehető az, hogy néhány esztendő múlva öt-hatféle különböző Walt Disney sorozat fogja szórakoztatni a moziba járó tömeget.

A Photoplay című amerikai filmmagazin érdekes vallomást közöl Walt Disneyről, melyben a világhírű rajzoló elmondja, hogyan készül egy-egy új trükkfilmhős.

— Aki a mozi-

vásznon ugráló, hápogó-balettező, beszélgető és hancurozó vidám kis kacsát vagy a dühösen vonagló farkast látja, nem is gondol arra, mennyi vázlat, kísérlet, hány nap és éjszaka munkája megy veszendőbe, míg egy ilyen kedvesen mulatságos kis figura megszületik. Amikor egy új figura ötlete felmerül, valamennyi munkatársammal hosszú tanulmányokat folytatunk, hogy a megkomponálható figura minden mozdulata tökéletesen

emlékezetünkbe vésőd-
jék.

Amikor például egyik
sokat szerepeltetett fi-
gurámnak, a farkas-
nak megrajzolására ké-
szültünk, tizenkét leg-
jobb munkatársammal
egy hónapig éjjel-
nappal a newyorki
állatkertben tartózkod-
tunk és ötezernél több
skiccet készítettünk a
farkasról. Az állat
minden mozdulatát
megrögzítettük, az ási-
tást, a nyújtózását,
a járását, a fejtartását,
a farkcsóválását és így
tovább. Erre azért
volt szükség, hogy a
műteremben, a film
rajzolása során a far-
kas minden mozdulatát
tökéletesen oldhassuk
meg. Amikor már min-
den rajzolómnak pontosan
ismerte a kiszemelt
modellt, akkor kezdő-
dött a második tanul-
mányorozat. Eszerint
mindannyian igyekez-
tünk minél kevesebb
és minél egyszerűbb
vonallal megrajzolni
a figurát úgy, hogy
az mégis tökéletes le-
gyen. A harmadik tan-
ulmányorozatban már
az állat karikatúráját
készítettük el ezernél

több változatban. Ez-
után került csak sor
a tanulmányorozat
legnehezebb és egyben
legvégső feladatára.
Most már úgy kellett
megrajzolni a farkast,
hogy az állat alapka-
rakterének teljes szem-
előtt tartásával a figura
mozdulataiba már em-
beri karaktert vigyünk.
Amikor ez sikerült,
akkor már el is ké-
szült az új figura.

Ugyanilyen tanul-
mányorozat után ké-
szült el két másik
kedvelt figurám, Do-
nald, a bukdácsoló
kacsa és Horace, a
világ legmulatságosabb
paripája. Viszont, ha
egy figurát már töké-
letesen ismerünk, ak-
kor ennek az egy fi-
gurának alapján any-
nyit csinálhatunk be-
lőle, amennyit kedvünk
tartja. Az egész vilá-
gon oly nagy sikert
aratott három kis
malachoz például csak
egyetlen malac állt
modellt.

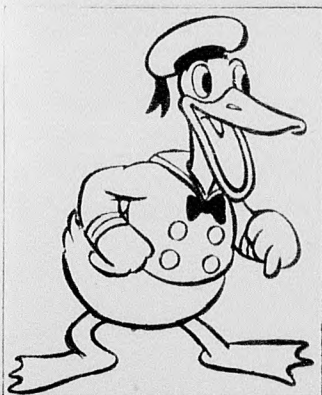
Idei programomban
négy új figura szere-
pel. Egy tigris, egy
kőszáli sas, egy leveli
béka és egy teve.
A stúdió udvarán már
fel is állítottuk a négy
állat tanulmányozásá-
hoz szükséges ketrecek-
et és így remélem,
hogy a nyugodt tanul-
mányozás után ismét
négy friss, ötletes és
érdekes figurával gaz-
dagíthatom már eddig
is kiterjedt karikatúra-
gyűjteményemet.

Horace Horsecollar

Donald Duck

The Goof

DÉCIBAB

London görljei már nemcsak táncolnak, hanem boxolnak is

Hollywood és London, ügylátszik, örök ellenfelekként állnak egymással szemben a film területén. Ha Hollywoodban valaki kitalál valamit, biztosra vehető, hogy rövidesen Londonban is bevezetik az újítást. Ugyanígy, ha Londonban születik egy életre való ötlet, csakhamar Hollywood is felhasználja azt. London különösen a görlyök nevelési rendszerében követi szolgáian Hollywoodot. London is bevezette a kötelező napi tornagyakorlatokat, és Londonban is feltétele a szerződésnek az, hogy a jelentkező all-round sportlady legyen, sőt London görljei most még tovább is mentek egy lépéssel a megszokott keretnél. Sportklubot alapítottak. A klub célja az, hogy olyan hölgyatlétákat neveljen a londoni új filmváros görljeiből, akik adandó alkalommal, egy későbbi, még meg nem határozott időpontban rendezendő hölgyatlétikai versenyen legyőzzék a hollywoodi görlyatlétákat.

A klub tagjai vívnak, úsznak, ugrának, futnak sőt legújabbban boxolnak

is. És erre a box-szakosztályra a legbüszkébbek, mert Hollywoodban boxoló nők nincsenek. Tehát e pillanatban London van előnyben egy ötlettel Hollywood előtt.

A londoni hölgyboxológárda e pillanatban ugyan még csak nyolc tagból áll, de remélik, hogy ez a szám csakhamar megnövekedik és a különös sport esetleg a londoni társaságokban is elterjed. Mi, a magunk részéről nem bízunk ebben. Bár a nőknél könnyen érhetik meglepetések az embert.

Fenti képen bemutatjuk London nyolc boxbajnokjelöltjét és ha alaposan megnézzük ezt a nyolc csinos lányt, szinte sajnáljuk őket: ilyen szép lányok, mosolygók, kedvesek, csinosak és néhány perc mulva ziláltan, pihegve, fáradtan és talán kékre-zöldre vert orrocskákkal és valószínűleg könnyező szemekkel fogják átkozni a sorsot és azt, aki a boxsportot kitalálta. Mi már az első nagy mérkőzés előtt igazat adunk az átkozódóknak.

és is

leg-
xoló
ban
ettel

pil-
gból
sak-
önös
kban
éről
öny-
bert.

adon
apo-
inós
lyen
esek,
ilál-
kre-
inú-
át-
ortot
rkő-
lök-

**A fölényes, hűvös, öntuda-
tos Garbo szenvedő, szo-
morú, megalázott asszonyt
játsszik a „Camille a végzet
asszonya“ című filmjében,
amely bécsi premierjén
óriási sikert aratott**

(Meto foto)

48

William Powell egy teknős-
békát kapott ajándékba

T
A
R
K
A

Robert Youngot
hízókurára fogták

TARKA
HIRADÓ

James Stewart Hollywood
legjobb amatőr fényképésze

Wallace Beery és kislánya
Caroll Ann

H
I
R
A
D
Ó

CSODAGYEREK

(Eplizód Mozart gyermekkorából), Hangjáték 3 részben

Irta: VÁRADI TIBOR

Zenéjét egykoru művekből összeállította: VÁRADY LÁSZLÓ

Szinrekerült a rádióban 1936 október 8-án.

A hangjáték előadási joga megszerezhető: Max Pfeffer, Wien.

I. rész. A vicekarmester lakásán, II. rész. A templomban, III. rész. A hercegérsek kastélyában

SZEMÉLYEK: Hercegérsek, Mozart, Anya, Náni, Wolfgang, Bartelli, A gróf, 1. Asszony, 2. Asszony, 3. Asszony, Idősebb úr, Gálans úr, Szolga

I. RÉSZ

Hely: a salzburgi hercegérsek vicekarmesterének, Leopold Mozartnak lakása.

Idő: 1762.

A kis Náni a spinétnél ül és egy szonatinát gyakorol. Öccse, Wolfgang az asztalnál áll, előtte hatalmas papírlap, amelyre szorgalmasan rója a kottafejeket. Náni játszik.

Wolfgang (kiabálva): Hamis, hamis, nem halod, te?**Náni** (magsértődve): Te talán jobban tudod, mint a papa? Én pontosan úgy játszom, ahogy azt nekem mutatta.**Wolfgang** (hevesen toppant a lábával): Ugyan, hagyd már végre abba ezt az örökös buta klimperozást. Nem látod, hogy dolgozom?**Náni** (nevet): Dolgozol? Ugyan min? Hi-hi-hi. Ezen? Hiszen ez elejétől végig semmi más, mint csupa tintapaca. Szép kis munka. Hi-hi-hi.**Wolfgang**: Mit értesz te hozzá? Tudod is te mi ez? Ez egy szimfónia.**Náni** (még mindig kacag): És ki fogja ezt a „szimfóniát” eljátszani? Persze, a hercegérsek úr zenekara, mi?**Wolfgang**: A hercegérseké? Hogyisne! Az nagyon kicsi. Az én szimfóniámhoz nagy zenekar kell: hat hegedű, négy brácsa, három bőgő, meg aztán két klarinét, négy kürt, sőt egy puzon is kell, meg dob is. Mit képzelsz?**Náni** (gúnyosan): Vigyázzon, karmester úr, nehogy aztán a maga nadrágja legyen a dob és a papa karmesterpalcája a dobverő. (Nevet.) És most hagyjál gyakorolni. Különben még én kapok ki apától. (Tovább játszik a spinéten.)**Wolfgang** (kis szünet után): Náni, már megint mellőttél! Hát nincs neked füled? Fisz, fisz! (Többször leüti ezt a hangot a spinéten.)**Wolfgang**: Majd én eljátszom neked ezt a szonatinát. Menj arrébb, hagyjál ideülni. (Wolfgang könnyen és folyékonyan játssza el a szonatinát.)**Náni**: Hát te honnan tudod ezt ilyen jól?**Wolfgang**: Éppen elégszer hallottam már tőled. (Improvizálni kezd.)**Náni**: És ez mi? Hiszen ez nincs is a kottában? Ez valami egészen más...**Wolfgang**: Tényleg... ez más. Átmentem egy picit a szimfóniámba.**Náni**: Már megint kezdted a szimfóniáddal? Nem mégy el innen azonnal? Hagyjál gyakorolni.**Wolfgang**: Nem, most én játszom. (Veszekszenek.)**Náni** (visít): Te, ez fájl! Au, au!**Anya** (hangja kívülről): Náni, Náni, nyisd ki az ajtót. Nem tudok a teli szatyorral bejönni. De gyerekek, hát ti már megint veszekedtek?**Náni**: A Wolfgang kezdte. Sohasem hagy nekem békét.**Anya** (fenyegetően): Igaz ez, Wolfgang? (Összecsapja a kezét.) Mit csináltál te gyerek már megint? Csupa tinta az ujjad?**Wolfgang**: Mama, nem hoztál nekem semmit?**Anya**: Nem érdeklek ugyan meg, haszontalan gyerek, de — nesze — itt van egy alma — és neked is Náni...**Gyerekek**: Köszönjük szépen mama, köszönjük szépen.**Anya**: Ha jök lesztek gyerekek, délután elviszlek benneteket a templomba. A hercegérsek úr ökegyelmességének van ma a születésnapja és tiszteletére nagy hangverseny lesz. Apa játszik az orgonán. Most van a próba, ki tudja mikor jön haza szegény ebédelni. Gyere Náni, segíts nekem a konyhában. És te Wolfgang, szedd össze a játékkatonáidat.**Náni**: A kürtös, meg a dobos majd eljátszák a szimfóniádat. Hi-hi.**Anya**: Én idekészíttem valahová egy nagy

ív papírt a konyhaszekrény részére, hova lett? Itt volt az asztalon — hát felejtetek már gyerekek! A szél csak nem fuja el? Itt fekszik — rettenetes! Tele van ír-kálva. Biztosan már megint te csináltad. Wolfgang, várj csak, te haszontalan kölyök! Így összefirkálni!

Wolfgang (szípo-gva): Ez nem írka — ezek kották. Ez az én szimfóniám. Opusz egyes szám.

Anya: Vigyázz, mingyárt elhegedülöm rajtad az opusz egyest, ma délután büntetésből itthon maradsz, nem viszlek magammal.

Wolfgang (sír): De én ott akarok lenni a hangversenyen.

Anya: Itthon maradsz. Gyere Náni, a konyhába. Alágyujtani pedig a szimfóniával fogok. (Ajtócsapkodás.)

Wolfgang: A szép szimfóniám! Tizenkét óra. (Templomharang szól. Boldogan.) Most jön a harangjáték. (A salzburgi harangjáték. Wolfgang vele énekel. A harangjáték mind gyengébb lesz. Kikiabál.) Mama, jön a papa!

Anya: Az lehetetlen, túlságosan korán van. A próbának ilyenkor még nem lehet vége.

Wolfgang: De hallom, ahogy jön a lépcsőn. Csak megismerem apa lépését.

Wolfgang: Most ért a folyosóra, most beteszi a kulcsot a zárba, kétszer megfordítja és itt van. Na, igazam volt?

Gyerekek: Kezit csokolom, papa, kezesókolom.

Mozart (morogva): Adj Isten, gyerekek. (Fel-alá járkál, hallani a lépteit.)

Anya (csendesesen): Már vége a próbának? (Szünet.) Te, Leopold, azt kérdeztem, már vége van a próbának?

Mozart (zord): Nem volt próba.

Anya: Lehetetlen, hiszen három órákor lesz a hangverseny.

Mozart: Nem lesz hangverseny.

LELKETLEN KÉZBESITŐK!

Több mint száz ember foglalkozik a DÉLIBÁB kézbesítésével hétről-hétre és szinte meglepő, hogy ezeknek nagy része milyen lelkiismeretesen végzi ezt a munkát, sajnos van azonban egynéhány, akire állandó panasz van. Mi ilyen panaszokat csak úgy tudunk orvosolni, ha az előfizető bennünket erről értesít. Az a kérésünk, hogy minden körülmények között tudassa kiadóhivatunkkal, ha a legcsekélyebb panasa is van a kézbesítő ellen akár telefonon, akár pedig levelezőlapon. (Budapest, VII. ker., Dohány ucca 12—14.)

Anya: Nem lesz hangverseny? De ma van a hercegérsek úr ökegyelmességének a születésnapja.

Mozart (hevesen): Tudom, vagy azt hiszed, megfeledeztem róla. De a szülőhegedűsöm, ez a Bartelli (gúnyosan) a „Maestro“ az utolsó pillanatban lemondott.

Anya: Beteg lett talán?

Mozart: Hogyne! Akárcsak én, olyan beteg. Azt üzenté, hogy a melle fáj, ágyban kell maradnia. Képzelted, én majdnem epeömlést kaptam a méregtől. A melle fáj, azért nem tud hegedülni. (Kittör.) Hát nem a mellével játszik. A, nevétséges, csak engem akar bosszantani s az előadást felborítani. Ezért hagyott engem cserben, nem betegség miatt!

Anya: És... esetleg valaki más nem játszhatná el azt a hegedűszólót?

Mozart: Valaki más? Talán a francia király? Rettenetes. Ha ezt idegen mondaná, még megérteném, de a feleségemnek nem kellene ennyi ostobaságot össze-vissza fecsegni. Valaki más! Tudod jól, hogy a tanítványaim közül egy sem ismeri ezt a művet. Meg aztán, ha rendes hétköznap lenne, talán még megkockáztatnám, de a mai születésnapj ünnepségen, mikor minden magasrangú úr a templomban lesz, igazán nem merem. Borzasztó! Hiába, egyedül pedig mégsem tudok egyszerre orgonán játszani és hegedülni.

Anya: Istenem, Istenem és éppen ma, mit lehet itt csinálni?

Mozart: Ide nézz, ez a kadencia kottája. Tulajdonképpen nem is olyan nehéz, már úgy értem technikailag. Muzikális ember, akinek kis izlése és szíve van, egész szépen eljátszhatja. De persze csak olyasvalaki jöhetne számításba, aki nemcsak gépiesen lejátsza a kottafejeket, hanem ami mögöttük van, a hangokat szólatatja meg, a hangokat!

Anya (félénken): Persze... persze... de nyugodj meg már, Leopold. Na, ülünk asztalhoz. Wolfgang mondd el az asztali imádságot.

Wolfgang (lassan, húzva): Jer, urunk Jézus, légy a mi vendégünk és áldd meg az itálunk, áldd meg az étünk! (Mindannyian Amen-t mondanak.)

Anya: Miért nem eszel, Leopold? Úgy járkálsz fel-alá a szobában, mint valami silbak. Inkább ülj le és fogj hozzá... legalább egy kanálka levest.

Mozart (hallani a lépteit): Hagyjál békén, nem tudnék most enni. De mi ez, kinek a kezében volt a hegedűm — azonnal észrevettem, sőt valaki játszott is rajta, hiszen itt a friss gyanta pora a húrok alatt. Na, ki próbálkozott ezen az instrumentumon?

Anya: Senki. A hegedűhöz hozzá sem nyúltak.

Náni: De igen. Wolfgang játszott rajta. De már nem is először. Valahányszor apa és

anya elmennek itthonról, azonnal előveszi a hegedűt.

Wolfgang (csendesesen): Náni, maradj csendben, mit árulkodsz?

Náni: Néha még az ágyban is játszik.

Mozart (szigorúan): Igaz ez, Wolfgang?

Wolfgang (bizonytalanul): Én csak meg akartam lepni apát...

Mozart: Szemtelen kölyök, gyere ide!

Anya (halkan): Ne bánts, Leopold, hiszen nem akart semmi rosszat. És szigorral úgysem érsz el nála semmit, csak jószággal...

Mozart: Mindegy, szót kell fogadnia. Gyere ide Wolfgang, beszélni akarok veled. Mondd, tehát tényleg muzsikuss akarsz lenni?

Wolfgang: De mennyire akarok, papa! És leszek is!

Mozart: Ide figyelj, fiam! Ha igazi muzsikuss akarsz lenni, komoly művész és nem csak valami rossz zenész, akkor sokat kell tanulnod. És lassan, lépésről-lépésre studiózni. Most egyelőre spinétre tanítlak, az elég. Egyszerre két hangszert tanulni, az sok ilyen kis fiúnak. Azt hiszed, mert a spinét olyan könnyen megy neked, ugyanígy leszel a hegedűvel is? Az egyelőre még nehéz neked.

Wolfgang: Hidd el, papa, nem nagyon nehéz. Ezeket a koncerteket, amik itthon vannak, már most is elég jól tudom. Akarod talán hallani?

Mozart: Elég legyen. Amit mondtam, megmondtam. És ne vitatkozz örökösen, hagyj már békén.

Wolfgang (gyerekesen kéri): Papa, add ide egy kicsit a hegedűt. Mingyárt visszaadom, csak meg szeretném mutatni, mit tudok.

Mozart: Nem, ma nem, majd máskor. Most nincs időm veled foglalkozni. Fáradt vagyok.

Wolfgang (majdnem sírva): Csak egy ilyen picit hallgass meg, papa.

Mozart Maradsz csendben végre, haszontalan kölyök, egy szót sem akarok hallani. Lefekszem, talán tudok egy fél órácskát aludni. Hogy aztán mi leszel, magam sem tudom. (Sóhajt.) Jó Istenem, arra kérlek, küldjél nekem, akárhonnan egy szólóhegedűt, mert én nem talállok egyet sem.

Anya (halkan): Wolfgang fiam, mi van veled, miért sírsz? Még mindig a hegedűt akarod? Mit csináljak, ha egyszer apád nem engedi?

Wolfgang (sírva): Olyan mérgesen nézett rám a papa.

Anya: Várj egy pillanatra. Elaludt, hát Isten nevében, most nem bánom, itt a hegedű. Gyere ki velem a konyhába, ott járhatasz egy kicsit. De csak egész halkan, nehogy apa felébredjen. (Ajtócsukódást hallani, halk hegedűszó, először csak bántortalanul, aztán egyre erősebben.)

Mozart (álmában): Ki játszik itt? Milyen szép, szívből jövő hangok! (Felriad,

Ne higgyen idegen ügynökök csalafintaságának!

Négy ügynök járja a lakásokat és igyekeznek lebeszélő előfizetőinket, hogy saját maguknak szerezzenek hasznot más biztosítással. Még azzal is félrevezetik a Délbáb olvasóit, hogy mint főellenőrök jelennek meg, elkérik a biztosítási kötvényt azzal a megjegyzéssel, hogy az érvénytelenné vált és majd új kötvényt hoznak. Néhány nap múlva hoznak is egy új kötvényt és az előfizető csak akkor veszi észre, hogy ez nem is a Délbáb kiadói hivatalától van kiküldve.

Ne adjon hitelt nekik, mert nincs még egy vállalat, mondhatnók egész Európában,

amely

napi egy fillérért

biztosítanánk nemcsak elhalálozás esetére, de balesetből kifolyólag is. Páratlan a maga nemében, amit a Délbáb nyújt, mert aki hetenként átveszi a Délbábot 26 fillérért, az baleset esetén 500 pengőre van biztosítva, természetes halál esetén pedig 400 pengőig terjedő temetkezési segélyt és évjáradékot kap

ását.) Ki játszott itt? (Az ajtóhoz megy, kinyitja, felkiált.) Wolfgang! Az én Wolfgangom! Hegedű! Nahát ez a gyerek tud hegedülni! Wolfgang, fiam, beszélj, kitől tanultál játszani?

Wolfgang: Senkitől. Mindig csak úgy néztem apa ujjait, ha játszott, meg titokban odahallgattam, ha órát adott. És aztán én is megpróbáltam így mozgatni az ujjaimat, így, látod és... és egyszerre csak tudtam hegedülni.

Mozart: Fiam, tudod milyen örömet szereztem neked ezzel, kimondhatatlanul nagy örömet, na, gyorsan, kívánj valamit, mit szeretnél?

Wolfgang: Kívánhatok valamit? Igazán azt, amit szeretnék? Akkor papa, nem, nem fánkot szeretnék, hanem... papa, engedd meg, hogy én játszam ma délután a templomban a hegedűszólót.

Mozart: Micsoda? Ugyan, ne beszélj butaságokat. Semmi kedvem sincs tréfálni.

Wolfgang: Az előbb, ahogy beszélteled anyával, én odahallgattam — tudom, hogy kelene egy hegedűs, — én már megnéztem a kottát, egyáltalán nem is nehéz — ezt még lapról is le merem játszani, — igazán hidd el nekem, papa — én tudom — én komolyan tudom...

Mozart: Drága fiam, én igazán boldog lennék, ha... de nem, lehetetlen, már késő van, át sem tudom studiózni veled...

Wolfgang: Nem is kell, papa. Na, olyan szépen kérlek, papácska, az előbb meg is ígérted... engedd, hogy én játsszak...

Anya: Leopold, tégy próbát a gyerekekkel!

Mozart: Ez valóban csoda lenne.

Anya: Hát nem látod, mi történt? Egy hegedűst kértél az ég Urától. És íme, a kérésed máris teljesítve van.

Mozart: Nahát, Isten nevében, nem bánom!
Wolfgang (sikít): Hiiii! Én hegedülök dél-
után a templomban! (Táncol, ugrál.) Csak
ne félj papa, nem süllök bele... egyálta-
lán ne légy izgatott...

Mozart: De most már igazán a legfőbb ideje
— át kell még öltöznöm. Hol a frakkom?

Anya: Én gyorsan felöltöztetem a gyere-
ket... Náni, vedd ki azt a virágos frak-
kot a szekrényből... Wolfgangnak ké-
szítsd ki a fehér atlasznadrágját és a zöld
frakkocskáját.

Wolfgang: De, mert az előbb nem kértem,
azért ha szépen játszom, úgy kapok este
is fánkot?

Anya: Kapsz fiam, kettőt is, csak nagyon
vigyázz!

Náni: Aztán szedd össze magad, Wolfgang,
nehogy szégyent hozzál a fejemre. Ha
baj lesz, megbúbozlak!

Wolfgang: Bíz csak rám, Náni — egészen
jól fogok játszani.

Mozart: A gyerekekkel addig előremegyek...
Mama, te gyere Nánival utánunk, Isten
veletek, Isten veletek!

Wolfgang (sietve): Kezitesókolom mama,
szervusz Náni — gyere papa, gyorsan!

Mozart: Utána persze találkozunk... (Lépé-
sek, ajtócsukódás.)

Anya (sóhajt): Jaj, csak túl lennénk már
rajta!

Náni: Soha se félj, mama. Amilyen szemte-
len fickó a Wolfgang, olyan szépen hege-
dül. (Kis szünet, anya és lánya gyorsan
öltözködnek.)

Anya: Náni, készülj te is. Megvan minden?
Az imakönyv, meg az a kis kendőcskéd?
Hogy tartod azt a kendőt, te gyerek?
Rémes. Így vedd a kezedbe, csak két uj-
jaddal tartsd. Így szokás... na jól van,
most gyere gyorsan. Zárd be az ajtót.
(Kulesfordulás.)

Gong.

Vége az I. résznek.

II. RÉSZ

Templomban.

Zene: kisebb orgonapreludium.
Állandó zsongás.

Náni: Mama, siessünk, egyáltalán nem ka-
punk helyet. Hova ülünk?

Anya: Nézd, ott az utolsó sorban még van
hely. Gyere gyorsan, Náni!

Náni: Innen nem fogunk semmit sem látni.

I. asszony: Ez az asszony a karmester fele-
sége. Hogy van kedves Mozartné asszony,
hogy van? Mit szól hozzá, újabban hogy
kiöltöznek a nők, még a templomban is?
Hallatlan. Gondolja, hogy talán a jó Is-
tennek akarnak emyire tetszeni? Én nem
hiszem...

Hangok: Pszt, pszt... csönd... ne olyan
hangosan...

Idősebb úr (mély hangon): Tessék kérem
kissé odébb húzódní. Látja, hogy folyton
jönnek.

Bartelli (csak töri a nyelvet, olaszos dialek-

tus): Mit akarja az úr tőlem kérem, csak
nem mászhatok fel a falnak, kérem...
(Morogva.) Per Dio!

Idősebb úr: Lehetséges, hiszen ön Maestro
Bartelli, a híres hegedűs. Mit keres ön
itt a templomnak ebben a sötét sarkában?
Mi baja van, talán a foga fáj, olyan me-
reven tartja a nyakát? Menjen gyorsan
fel a kórusba, mingyárt kezdődik a hang-
verseny.

Bartelli: Pszt, pszt... ne tessék száját ki-
nyitni... nem szabad tudni senkinek, hogy
én itt lenni, kérem... nem bír ma ját-
szani... non posso, non posso... én va-
gyok... nekem van fogfájás... au...
au... nem bír tartani a vonó.

Idősebb úr: Ez nagyon kellemetlen. És ép-
pen ma... Kíváncsi vagyok, hogy akkor
ki játszik ön helyett.

Bartelli (gonosz nevetéssel): Én is... hahaha...
én is igen, molto kíváncsi lenni... hahaha...

Idősebb úr: De hiszen már hangolják a hang-
szereket. (Távolról hangolás hallatszik.)

Bartelli: Sapristi — mi ez, mégis talált ki-
pótlást... talán tud varázsolázní ez a
Mozart?

Hangok: Csönd... csönd...
(Koncert. Hegedűszó. A játék után az
elragadtatás moraja.)

Idősebb úr: Gyönyörű volt, igazán gyönyörű.

Bartelli: Gondolja kérem? Nekem nem na-
gyon tetszett.

Idősebb úr: Na hallja, ezt nem értem. Pedig
még a legsárgább irgységnek is be kell
látnia, hogy nagyon szép volt a zene.
Különösen a hegedűszó — csak azt sze-
retném tudni, hogy ki játszott?

Bartelli: Ez engem is poco molto érdekelni...
majdnem egészen kinéztem a szemeimet,
de én csak a kottaállványt láttam...
embert abszolte nincs mögötte... ez
biztos valami varázsolásat...

Idősebb úr: Valaki játszott, ez egész bizo-
nyos! És az is bizonyos, hogy az a va-
laki csodásan hegedül.

Bartelli: Kissé lassúcska volt a tempi, kér-
nem. Poco ritenuto...

Idősebb úr: Lehet. De a hangok, maestro, a
hangok olyan édesek voltak, melegek és
tiszták...

Bartelli: Sì, sì, sì. A hangok nem rosz-
szak, kérem — sempre dolce... engem
muszáj tudni, ki volt ez... minden em-
ber, aki itt lenni és hallgatta, fogja tenni
gondolta, hogy én játszom...

Idősebb úr: Ezért még csak nem is hara-
gudhat.

Bartelli: Ez impertinenc, kérem. Nekem,
Ermette Bartellinek nem megmondani előre
ki lenni kipótlás — kérem a vicekar-
mester úr sokat engedni meg magának, —
be fogom ötet panaszní. (Halkan.) De
én most gyorsan eltűnní — erre a kis
ajtócskán át... arividerci, Signore — de
ne mondani senkinek, hogy engem itt
lenni, kérem — adio!

Idősebb úr: Ugy, úgy, menjen csak haza,
Signor Bartelli. Lehetőleg sürgősen, mert
amint látom, közben a fogfájása is elmúlt.

Hangok: Helyet, adjunk helyet. Vigyázzon kérem... helyet... egy szolga a hercegi udvarból... egy szolga...

Szolga: Maestro Bartellit keresem.

Idősebb úr: Itt volt, talán még elérem. (Utánaszól.) Signor Bartelli, ne siessen annyira, várjon már. A hercegek úr ökegyelmességének a küldönce keresi. Éppen most kérdezősködött...

Bartelli (dühösen): Engem? Mit akarja tőlem? Na, most meg már elkéstem, nem lehet elillanolni...

Szolga: Signor Bartelli, a hercegek úr ökegyelmessége kéri Önt.

Bartelli (alázatosan): Oh, milyen megtisztelés, que l'onore ökegyelmességétől, jövők... hogyne, io vado... io vado...

(Különböző hangok összevissza. Szép volt... nagyon szép, gyönyörű...)

1. **asszony** (orrhangon): ... mintha egy angyal szállt volna a templomon keresztül, olyan csodaszép volt. Még sohasem játszott Bartelli ilyen szépen.

Idősebb úr: Nem is Bartelli játszott.

2. **asszony:** Nem Bartelli? Hát akkor ki?

Gáláns úr: Kérdezzük meg a karmester feleségét, Madame Mozartot. Az biztosan tudja.

3. **asszony:** Igaza van, mingyárt megtudjuk... pszt, Mozartné asszony, csak egy szóra. Nos, hogy tetszett Önnek a koncert? Ugy-e, szép volt? Bartelli igazán kitett magáért.

Anya (zavart izgalommal): Igen, igen, nagyon szép volt... de én nem is figyeltem nagyon oda, bocsásson meg...

2. **asszony:** Hallatlan! A karmester felesége ennyire ne értsen a zenéhez.

1. **asszony:** Láttá? A szeméi kisírtak voltak.

Náni: Hát mama, én azért sohasem hittem volna, hogy a mi kis Wolfgangunk ennyit tud. (Élénken.) Itt jön az öskös, nézd csak, hogy tolakszik, mindenkit félrelök magaelől, egész vörös az arca — de Wolfgang!

Wolfgang: Hagyjanak kérem keresztül... tessék engedni már... Mama, mama, hát nem volt igazam? Ugy-e, egész jól ment? Apa is nagyon meg volt elégedve. Fent az öreg bácsik összedugdák a fejüket, de én nem törődtem velük, leszaladtam hozzád. Mama, megkapom a két fánkot, amit ígértél? De mi az, te sírsz? Bántott valaki?

Anya: Hagyjad fiam, ezek örömkönnyek! Gyere ide, hadd öleljelek meg, mert olyan gyönyörűen játszottál...

1. **asszony:** Mit mond Mozartné asszony? Ki játszott? Ez a gyerek?

2. **asszony:** Ez a kisgyerek játszott? Nahát, hallotta... ilyet...

Hangok (zúgva): Egy gyerek játszott... egy kisgyerek...

Gong.

Vége a II. résznek.

III. RÉSZ

A hercegek kastélyának egyik szobája.
A hercegek és egy gróf a bécsi udvarból.
Gong.

A gróf: ... nagyon szép, igazán gyönyörű volt ez a hangverseny.

Hercegek: Igen... tényleg szép volt. De mondhatom, én is mindent megteszek, ami csak szerény erőmtől telik.

A gróf: Például az a hegedűs, aki a szőlőt játszotta, merem állítani, még Bécsben is kitüntetéssel állná meg a helyét.

Hercegek: Bartelli a szőlőhegedűsöm. Olasz ember — nem régen jött Salzburgba.

A gróf: És szabadna érdeklődnöm kegyelmességétől, vajjon ez a Bartelli jól érzi magát itt Salzburgban?

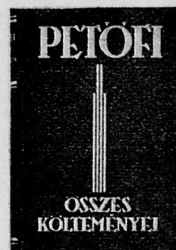
Hercegek (nevet): Ezt nem tudom — ez után még nem érdeklődtem. Egyébként gondolom, hogy igen, hiszen semmi oka sincs az ellenkezőjére. De miért érdeklí ez kedves barátom?

A gróf: Tudniillik — (dadogva) mert ha... esetleg... mégsem érezné jól magát itt

PETŐFI ÖSSZES KÖLTEMÉNYEI

Ára kartonkötésben
96 fillér

Ára díszes egész vá-
szonkötésben 1 pengő
90 fillér

Ára félbörkötésben
3 pengő

Portó 20 fillér, utánvét 75 fillérral drágább.
Megrendelhető a DÉLIBÁB kiadó-
hivatalában, Budapest, VII. Dohány u.
12—14 és minden könyvkereskedésben.

— mi keresünk most Bécsben zenészeket
— elsősorban persze vonósokat...

Hercegérsek: Biztosan fognak is találni. Hegedűsökben aztán igazán nincs hiány.

A gróf: Kegyelmes uram, kitűnő muzsikusokban igenis van hiány. De kegyelmességed zenekarában ma délután...

Hercegérsek: Ó, most már értem. Ön igen ravasz, gróf! Szívesen megszöktetné a hegedűsömet Bécsbe, úgy-e?

A gróf: Valóban, szívesen tenném, de ha hercegérseki kegyelmességednek ez kellemetlen — ebben az esetben természetesen nem teszem.

Hercegérsek: Őszintén szólva nem szívesen mondom le a maestróról, de ha ezzel Önnek szolgálatot tehetek — Bartellit azonnal idehivatom, beszéljen vele. (Csenget.)

Szolga: Hercegérseki kegyelmességed parancsol?

Hercegérsek: Anzelm, eredi, milyen gyorsan tudsz és hívd ide Bartellit, a hegedűst — hiszen ismered? Igen és még valamit Anzelm, Mozart karmester is jön ide, beszélni akarok vele.

Szolga: Parancsára, kegyelmes uram! (Ajtócsukódás.)

Hercegérsek: Ilyen szépen, mint ma, még én sem hallottam Bartellit játszani.

A gróf: Kitűnő pozíciót tudnék a számára. Elsőhegedűs lehetne az udvari zenekarban legalább hetven tallér évi fizetéssel.

Hercegérsek: Akkor menjen csak Bécsbe. Bár fáj a szívem érte, mégsem akarok az útjába állni, ha egyszer ilyen gyönyörű kilátásai vannak — de hol marad ilyen sokáig? — végre itt jön Mozart.
(Az öreg Mozart jön.)

Mozart: Hercegérsek úr ökegyelmessége hívatott?

Hercegérsek: Mozart, a hangverseny nagyon szép volt, meg voltam elégedve magával. A titkárom majd kiutal magának holnap két tallért és minden közreműködőnek egyet. Hányan voltak összesen?

Mozart: Hatan — nem öten, — de nem, mégsem, öt és egy félemler.

Hercegérsek: Micsoda bolondokat beszél itt

A bűvészet titkait

lehet el a

BŰVÉSZET

című könyvből, mely több mint 100 bűvészmutatvány leírását tartalmazza. Bárki utánacsinalhatja a legnevesebb bűvészek elképesztő mutatványait, Willmann, Hermann tanár, Becker, Bellachini, utmutatásai alapján.

Ára bérmentve 3 P 50 fillér.

Megrendelhető lapunk kiadóhivatalától Budapest VII, Dohány uca 12. szám, az összeg előzetes beküldése mellett.

összevissza, Mozart? Mióta játszik a zenekarban egy félemler?

Mozart: Eddig még soha és ma is csak kivételesen. És ha hercegérseki kegyelmességed megengedi, be is mutatom ezt a — félemlert.

Hercegérsek (nevetve): Jó, jó, menjen csak és hozza ide! (Lépések.)

Hercegérsek: Itt jön Bartelli, most megismerheti kedves gróf!

Bartelli jön.

Hercegérsek: Maestro, elég sokáig váratott magára.

Bartelli: Oh, ezer bocsánatot, bocsánatot — kegyelmes hercegérsek úr, — kérem alázattal engedni meg nekem, a jókívánságokat a lábak elé tenni.

Hercegérsek: Köszönöm — ez az úr, Wimpfen gróf, Bécsből köthög és szeretne Önnel beszélni.

Bartelli (mély bókkal a hangjában): Mi fa un gran piacere di fare la sua conoscenza.

A gróf: Ho l'onore di parlare con il Maestro Bartelli?

Bartelli: Sì, sì, engem vagyok.

Hercegérsek: Mondja maestro, szívesen ott hagyná az állását és elmenne Salzburgból?

Bartelli (élénken): No-no-no. Én a kegyelmességed capellájából el? Nem! Miért? A kegyelmes úr talán nincs velem megelégedve? Talán hibázni tettem valahol? Oh, engem nem lehet vigasztalni...

Hercegérsek: Ellenkezőleg. Nagyon meg vagyok elégedve magával.

Bartelli: Már úgy félttem, hogy a kegyelmes úrnak szíves lesz ellenem haragudni, mert ma a nagy koncerten nem bírta játszani... (Gyorsan beszél.) Non posso! Igazán beteg lenni, kh-kh-kh (köhög), a hátam fáj... ó, rettenetesen... láz jött, láz jött... éjjel kh-kh-kh... köthögni fájós fogal is...

Hercegérsek: Nem értem mit mond. Hát nem maga játszott a mai hangversenyen?

Bartelli: No-no-no. Nem volt possible.

Hercegérsek (lehangelva): Ugy, már értem... Kedves Bartelli, magának, úgy látszik, mégis árt ez az éghajlat... De ha nem ő, akkor ki hegedült tulajdonképpen?

Bartelli: Fogadalmam sincs... én is már tudni szeretném.

Hercegérsek: Majd megtudom. Egyébként maestro Bartelli, ennek az úrnak valami mondanivalója lenne a maga számára. Bécsbe szeretné vinni az udvarhoz.

Bartelli: Az udvarhoz? Ó, ez igen nagy tiszteltetés lenni számomra.

A gróf (zavarban): Kedves Signor Bartelli — kérem ne haragudjék ám, de itt egy nagy tévedés van, — nekem ugyanis, őszintén szólva — sajnos, — lehetetlen rendelkezni az udvari zenészek állásaival — nincs jogom hozzá.

Bartelli (csalódottan): Nem? Nincs hozzá jog? Ó, ez igen fáj — vigaszthatatlan vagyok kérem.

A gróf (halkan): Kegyelmes hercegérsek úr, csak egy szóra — magam részéről természetesen visszalépek. Engem kizárólag az a hegedűs érdekel, aki ma játszott — ezt szeretném megismerni.

Hercegérsek: Én is, én is! De éppen itt jön Mozart karmester, ő biztosan tudja. Kisgyereket vezet a kezénél. Mit akarhat vele?

(Mozart Wolfganggal jön.)

Mozart (halkan): Wolfgang, hajolj meg — mélyebben, mélyebben.

Wolfgang (halkan): Mélyebben már nem tudok.

Mozart (halkan): Vigyázz, meghúzom a fűled. (Hangosan.) Engedje meg nekem hercegérseki kegyelmességed, hogy bemutaszam fiamat és tanítványomat, Wolfgangot.

Hercegérsek: Jól van, kedves kis gyerek, de hát erre lett volna idő máskor is, nem?

Mozart: Hercegérseki kegyelmességed látni kívánta azt a félembert, aki ma játszott. Ime, itt áll.

Hercegérsek: Mit játszott? Csak nem a zenekarban? De kedves Mozart, nem szeretem az ilyen tréfákat.

Mozart: Ő játszotta kegyelmességed engedelmével a hegedűszólo kadenciát. És azt hiszem, kezdő léteére nem is nagyon rosszszul.

Hercegérsek: A gyermek? De hisz ez lehetetlen.

Mozart (zavarban): Pedig kegyelmességed engedelmével, tényleg a gyerek játszott, bár eleinte én sem hittem a füleimnek.

Hercegérsek: Én meg a maga szájának nem hiszek.

Wolfgang: Papa, ha a kegyelmes hercegérsek úr nem hiszi el, én eljátszhatom még egyszer a kadenciát. Utána muszáj lesz majd neki is elhinni.

Hercegérsek: Nézze meg az ember ezt a kis gyereket, milyen okosan beszél, adjatok neki gyorsan egy hegedűt. Az apja majd kíséri. Ott a spinét, úgy fiam és most mutasd meg, mit tudsz. Csak nem félsz?

Wolfgang: Én? Á, dehogyan! Mitől félek? A bácsik nem haragszanak rám, talán csak az az egy Bartelli bácsi.

Bartelli (zavartan köhög.)
(Néhány futam a spinéten.)

Mozart: Készen vagy, Wolfgang?

Wolfgang: Igen, papa!
(Zene.)

Hercegérsek (tapsol): Gyönyörű, gyönyörű, ez valóságos csoda!

A gróf: Hihetetlen! Ilyet még az életemben nem hallottam. Csodaszép volt. Kár, hogy téged még nem ajánlhatlak első hegedűsnek az udvari zenekarba. Ahhoz te még túlságosan kicsi vagy.

Wolfgang: De meg fogok nemsokára nőni, bácsi.

A gróf: Persze. De azért valami más terem lenne a számodra. Valami, ami talán még sokkal szebb. Kedves Mozart, a fiának feltétlenül a császári udvarhoz kell

jönnie. Ahogy hazaérek, hivatalos meghívót küldetek neki. És ön, kedves Mozart, természetesen majd ön kíséri el a fiát.

Wolfgang (tapsol örömeiben): Juj, de jó, meggyünk Bécsbe! De Náninak is velünk kell jönnie, ő tetszik tudni, a nővérem, meg anyának is! Bécsbe megyek, a császárnő előtt fogok játszani, úgy örülök, juj, de örülök, tudják mit, most úgy örülök, hogy még valamit játszom maguknak, de most spinéten. (Mennett.) Juj, de örülök...
Mozart: Wolfgang, mi jut eszedbe, ezt nem szabad. (A zene abbamarad.) Gyere Wolfgang!

Hercegérsek: Hagyja csak, Mozart, köszönje meg az Úrnak ezt a nagy, nagy kegyet, hogy ilyen gyerekekkel ajándékozta meg magát. És te fiam, most gyere ide, hadd áldjalak meg, bár téged már nagyobb és hatalmasabb valaki áldott meg a zseni isteni szikrájával.

Mozart (halkan): Térdelj le, Wolfgang, térdelj le!

Hercegérsek: Kis emberpalánta! Növekedj, fejlődj, terebélyesedj, hogy végül ragyogó csillagfényvel tündköljön ez a név Isten dicsőségére, az emberiség örömeire s hazád büszkeségére a halhatatlanság firmamentumán Wolfgang Amadeus Mozart.
(Jupiter szimfónia I. tetele lassan felzeng.)

(Gong)

Az engedetlen nyuszi

szétnytható nagyalakú képeskönyv, 29x22 cm. nagyságban, 12 fényezett képpel, vidám versekkel. Ára 2 pengő és 90 fillér, póstadíj 40 fillér, utánvétellel 75 fillérral drágább.

Nyuszi-világ

szétnytható képeskönyv versekkel, 17x12 cm. nagyságban. Mindenféle bohóságok a nyuszi életéből. Ára 50 fillér, póstadíj 20 fillér, utánvétellel 75 fillérral drágább.

Az itt felsorolt képeskönyvek megrendelhetők lapunk kiadóhivatalában, Budapest, VII, Dohány uca 12 és minden könyvkereskedésben.

TÁNC,

amely
csókkal
végződik

Sok tánc végződött már csókkal az életben, sőt egyik-másik házassággal is. De most egy olyan táncról lesz szó, mely mindig csókkal végződik. Viszont ennek a csóknak esetleg semmiféle következményei nincsenek, mert hiszen az egész csak — táncszabály.

Sajnos, ez a tánc a társaságban már nincsen divatban. Egyszerű néptánc volt, amolyan körtánc, melyből egy-egy pár kivált és mikor befejezték a táncot, csattanóul megcsókolták egymást. Ez a „csattanós” tánc a *gavotte*. Régi francia tánc, mely a tizenhatodik században lett társadalmi tánc, később színpadi tánc, másodvirágzásában pedig (az első császárság idejében) szalóntánc.

A gavotte tulajdonképpen nem volt más, mint egy másik, népies eredetű, rendkívül elterjedt francia néptáncnak, a *branle*-nak élénkebb változata. Ez a *branle* többek közt arról volt nevezetes, hogy százféle fajtája is volt és rendszeren egy egész szvitet, sorozatot táncoltak belőle. Volt *lő-branle*, meg *barát-branle*, meg *mosóné-branle* és mindenféle más, színes változat. Érdekes az is, hogy a különböző francia városoknak megvolt a maguk külön sajátos *branle*-táncuk. Úgy, mint ha pl nálunk volna pesti tangó, szege-di tangó, vagy székesfehérvári meg kecskeméti tangó.

Igen sok táncnak a *branle* volt az őse. *Branleszerű* tánc volt a kecses „menüet”, a „*passepied*” nevű matróz-tánc, vagy a szalagos táncosok által táncolt „*pamperké*” is.

Erdekes tudni, hogy végső fokon a francia *branle* sétáló figuráiból ered

egy szép magyar néptánc is, a gyertyás tánc. Ezt a gyertyás táncot, mely nyilván német közvetítéssel került hozzánk, a mi magyarjaink a következőképpen táncolták:

Két legény félkézzel összefogózott, másik kezükben égő gyertyát tartottak, mely a szerelem örök lángját jelképezte. Így táncoltak, néhány fordulatot téve. Aztán a fehérség elé táncolva, térdet hajtottak és átadták a gyertyájukat két kiválasztottnak. Most ezek a lányok folytatták ugyanígy a táncot az égő gyertyákkal. Ők megint a férfinek adták át a maguk gyertyáit. Lassú, szertartásos, jelképes szerelmi tánc volt ez a gyertyatánc, melyet gyakran táncoltak más változatban más alkalmakkor is.

Egy tizenkilencedik századbeli leírás szerint pl a vőfély éjfélkor meggyújt két háromágú gyertyát, az egyikkel megindul, a másikkal a menyasszonyt követi. Így viszik a menyasszonyt lefektetni, míg a lányok körben táncolnak és éneklik a szép „*lefektető*” dalt.

Van egy másik leírás is, mely szerint a vőfély éjfélkor kardot köt a derekára és így vezeti a menyasszonyt, előttük pedig ugyancsak kardos legények táncolnak, a kezükben égő gyertyát vagy fáklyát tartva. A menyasszony sírva búcsúzkodik, barátjától pedig körültáncolják. Végül az egész társaság hirtelen kiszalad a menyasszonnal és aztán be a nagy szobába. Ott is körültáncolják a menyasszonyt, majd ott hagyva, visszatérnek, élükön a gyertyás legényekkel és még aztán is folytatják a táncot.

Nem csoda, hogy a branle, a francia táncok sétálós őse, így elszármazott hozzánk is. Egy időben nagyon híres tánc volt, vele nyitották meg az udvari bálakat. XIV. Lajos is kedvteléssel járta. Miután a társaság üdvözölte a királyt, az leszállt a trónjáról és egy dámával táncba kezdett. Az első tánc a branle volt. Azután következett egy courante, majd egy gavotte, végül egy menüet. Miután a király így megnyitotta az ünnepséget, visszaült trónjára és tulajdonképpen csak most vette kezdetét a bál.

De visszatérve történetünk elejére,

megállapíthatjuk, hogy elég nagyot fordult a világ. A királyok már nem táncolnak ilyen sétálós megnyitótáncokat, de mi magunk se nagyon kultiváljuk a táncban a sétát. Sétálni ugyan sétálgatunk, de ezt nem hívják branlenak. Sőt a csók is előfordul esetleg, mint a séta csattanója, de ezt sem nevezzük gavottnak. Mindezt nem szőjjük táncba és nem tarkítjuk szókellésekkel. Ha pedig a táncot netalán csók fejezné be, ez manapság nem hivatalos. Viszont feltétlenül van valami jelentősége, több mint egyszerű táncszabály.

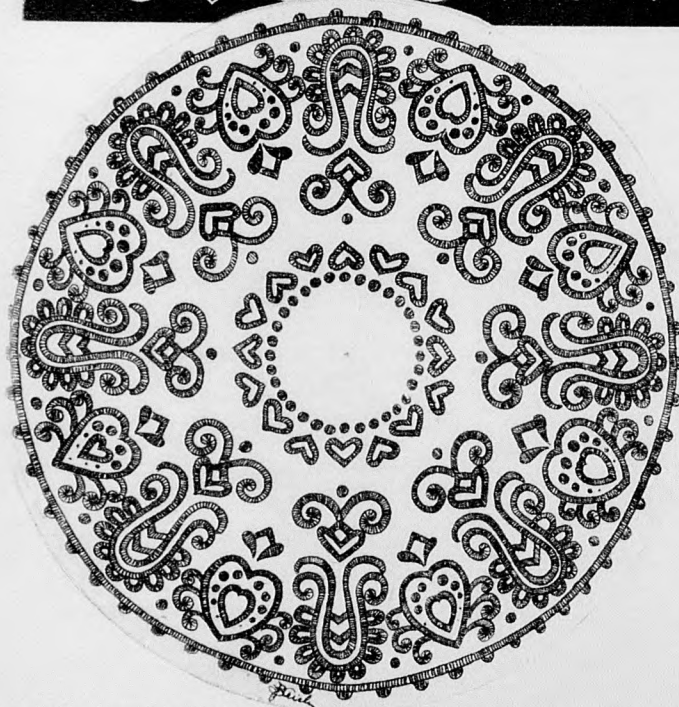
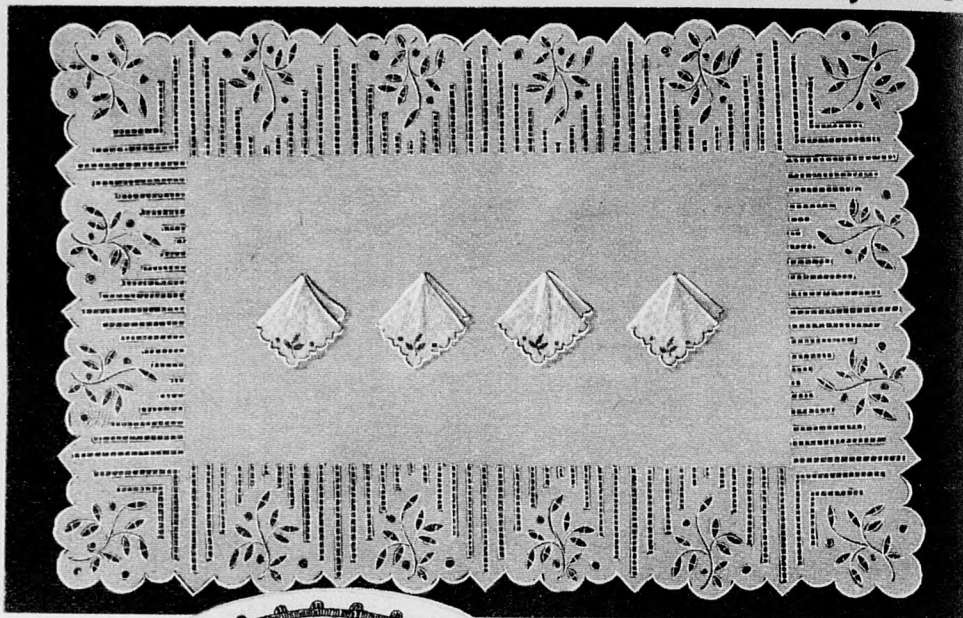
Pallós Ödön

(Dorvyné
jelv.)

DÉLIBÁB

Mutatóvány a PÁRISI DIVAT kézimunkarajzaiból!

1. sz. Különleges, hosszú-
kás zsúrabrosz áttört és
madeirahímzéssel. A $110 \times$
 160 cm. nagyságú abroszt,
amely azonban tetszés sze-
rint nagyítható, finom szí-
nes vagy fehér vászonra
dolgozzuk. A kendőcskék
 30×30 cm. nagyságúak.
Rajzminta rendelősz. 336,
ára bérmentve 96 fillér.

2. sz. Kerek miliő. A nagyon
szép, népies mintát a régi
írásos technikával varrjuk
ki. Egyszínű fonalat hasz-
náljunk hímzéséhez. Nagy-
on jól hat nyersvászon
alapon piros, kék vagy fe-
kete színtartó hímzőfonál-
lal dolgozva. Mérete 90×90
cm. Szúrt sablón rendelő-
száma 565, ára bérmentve
68 fillér.

Az itt bemutatott kézimunkák rajzait a PÁRISI DIVAT kiadóhivatala szállítja. A PÁRISI DIVAT előfizetési ára negyedévre 1 pengő 80 fillér. Példányonként minden újságárusnál megvehető 60 fillérért. Mutatóványszámot 20 fillér beküldése ellenében küld a kiadóhivatal Budapest, VII, Dohány uca 12. — Fenti árak csak az összeg előzetes beküldése mellett érvényesek, mert az utánvételes küldés 75 fillérrel drágább.

Kérjük, rendelésnél okvetlen hivatkozzék erre a hirdetésre!

A nagy költő apró tévedései

A költők — az *igazi költők* mindig nagyobb súlyt fektettek arra, hogy írásuk tartalmában *szellem és poézis* legyen, mint arra, hogy minden tekintetben pontos és a történelmi hűségnek megfelelő legyen. Sőt mondhatjuk azt is, hogy minél nagyobb művész valaki, annál nagyobb szabadsággal tekinti a tényeket. *Shakespeare*, minden zsenik legnagyobb zsenije ismeretes arról, hogy milyen fesztelenül bánnik a földrajz meg a történelem adataival; úgy szólván minden drámában legalább egyszer megtagad bizonyos tényeket. Pl. egyik drámájában nyugodtan ír ágyúdörgésről a XII. század végén, holott az ágyú csak a XIV. században került első ízben alkalmazásra.

1.

— *Fordítsd az ágyúk torkát te is e hetyke falnak, mint mi a miénket* — mondja Richárd a *János király*-ban (II. felv., 2. szín); abban az időben, amikor János király élt: 1200 körül még nem voltak ágyúk, hiszen csak a XIV. század végén kerültek használatba.

2.

Brutus: — Csitt! Hány lehet?

Cassius: — Az óra hármát üt.

Ez az idézet a *Julius Caesar*-ból való (II. felv. 1. szín), de az óra aligha „ütöthetett“ Caesar idejében, hiszen az ütőórát csak jó néhány századdal később találták fel.

3.

— *Csak pisztolylövésre jusson ő elém* — mondja Thaliard a *Pericles*-ben (I. felv., 1. szín). Ez is azok közé a hibák közé tartozik, amik miatt *Shakespeare* megbuknék a vizsgán. A pisztolyt csak 2000 évvel később találták fel.

4.

— *Úgy ül ott fenségében, mintha Sándort ábrázolná.* — Ezt a *Coriolanus*-ban mondja Menenius (V. felv., 4. szín). Abban az időben azonban még aligha „ábrázolhatta“ valaki Nagy Sándort, mert csak jó egy pár esztendővel *Coriolanus* halála után született.

5.

— *De a bokor árnyán feküdt nőstényoroszlán.* — Ezt Olivér mondja *Shakespeare* ismert vígjátékában, az *Ahogy tetszik*-ben (IV. felv., 3. szín), mégpedig az *ardennesi erdőben* lejátszó jelenetben; ámde köztudomású, hogy abban az erdőben nincsenek oroszlánok.

6.

— *Mert nézd csak, mit találtam egy pálmafán!* — Ezt ugyancsak az *Ahogy tetszik*-ben mondja Rozalinda (III. felv., 2. szín) s ez ugyanolyan hiba, mint az oroszlánra vonatkozó. Az *ardennesi erdőben* pálmafák sincsenek.

7.

— *Galenus legfelségesebb rendelveje csak kuruzslás...* — miként a *Coriolanus*-ban olvassuk. *Shakespeare* itt is játszik az idővel: a római *Coriolanus* Kr. e. 400 körül élt, amíg *Galenus* Kr. u. 151-ben született!

8.

— *Hagyd el! Gyerünk biliárdozni!* (*Antonius* és *Cleopatra*, II. felv., 5. szín). Ez *Shakespeare* legfurcsább anakronizmusa: *Cleopatra* az ókorban élt, míg a biliárdot a XV. században találták fel.

9.

— *Módiba hoztad a nyomtatást!* — mondatja *Shakespeare* *Cade*-del a *IV. Henrik* című drámában (II. rész, IV. felv. 7. szín), melynek cselekménye 1430 körül játszódik. Csakhogy *Shakespeare* egy kicsit tévedett, mert a könyvnyomtatást 1450-ben találták fel.

Pályázatot hirdetünk

nagyszámu ajándék kiosztásával

Kiadóvállalatunk súlyt helyez arra, hogy olvasóközönségével a közvetlen összeköttetést állandóan fenntartsa, mert az olvasók véleményét ismernie kell ahhoz, hogy olyan könyvkiadványokkal lépjen a nyilvánosság elé, amelyek a közönség százezreinek nyújtanak tanulságos és szórakoztató olvasmányt.

Ezt a célt szolgálja most megindított pályázatunk is. Olvasóinkat arra kérjük, hogy minél számosabban vegyenek részt ezen a pályázaton és segítsék elő ezzel munkánkat — önmaguk számára. — Önmaguk számára azért, mert kiadóvállalatunk a válaszokban rejlő tanulságokat olvasóközönségünk javára akarja értékesíteni.

A legjobb tájékoztatást nyújtó válaszok beküldői között

**50 darab 10 pengős készpénzjutalmat és
500 pompás könyvajándékot osztunk ki.**

A jutalmak odaitéléséről öttagú bírálóbizottság dönt.

A kérdések a következők:

1. Milyen könyveket olvas rendszeresen? (regényt, verseskönyvet, tudományos műveket, útleírást stb.)
2. Milyen tárgyú regényeket olvas a legszívesebben? (társadalmi, kalandos, detektív, szerelmi stb.)
3. Ki a legkedvesebb magyar írója és a külföldi írók közül kiknek a munkáit olvasja legszívesebben?
4. Mennyi ideje van hetenként átlag az olvasásra?
5. Érdekelne-e kis füzetes alakban megjelenő művek, amelyek a mindennapi életben szükséges ismereteket (technikai, jogi, egészségügyi, ipari stb.) közvetítik?
6. Megrendelné-e a kiadásunkban megjelent sorozatos műveket (Tolnai Világlexikona, Világháború története, Világtörténelem), ha hetenként 30—60 filléres részletekben törleszthetné a vételárát. (Az erre adandó válasz semmiesetre sem kötelez megrendelésre.)

Hogyan kell pályázni?

A pályázaton levelezőlap vagy levél beküldésével lehet résztvenni. A kérdések szövegét nem kell megismételni, csupán azok számát kell megjelölni.

Félreértések elkerülése végett egy példát mutatunk be a válaszadásra:

1. Regényt és útleírást.	4. 2—3 óra.
2. Társadalmi regényt.	5. Technikai ismeretek érdekelnek.
3. Móricz Zsigmond, Axel Munthe.	6. Tolnai Világtörténelmet megrendelném.

A pályázókat kérjük, hogy ne mulasszák el a pályázaton nevüket és pontos címüket feltüntetni. A pályázatok lapunk kiadóhivatalának címére (Budapest, VII, Dohány ucca 12) küldendők be.

A pályázat beküldésének határideje 1937 március 20.

A megjutalmazottak névsorát lapunk április 10-én megjelenő számában közöljük.

Tündérek a nők? * Jutta: Szobotka Tibor

Amikor az autó egy percre megállt az erdőben, Péter hirtelen megérezte az éjszaka csendjét. A hallgatásban valami fenyegető volt, a butaság vagy a néma forradalmak riasztó csendje, ami végeredményben egyet jelent. A történelmet nem csinálják, a történelmet írják.

Ezt Péter gondolta, csapongó logikájával, amely az előzményeket átugorva, mindig a lényegnél kötött ki. Most ráborult az autó volánjára és az jutott az eszébe, vajjon mit gondolnak a fák róla? Az országút itt kanyarog az erdőben, a fák látják, amint egy jólöltözött harminc év körüli úr az autóját vezeti rajta, éjszaka van és csak az autó reflektorai világítanak. A fák olyanok, mint a főúri házak lakásai; sorfalat állnak az érkező vendégek előtt, sők minden eszközbe jut, de nem szólnak semmit. És mégis azt mondják némelyek, a természetben egyenlőség van.

Most valaki az autó mellé lépett. Nő volt, fiatal és szép. Éjjel az erdőben csak fiatal és szép nők vannak, azonkívül vadászok.

— Ohajt valamit? — kérdezte Péter. A nő nem felelt. Buta vagy néma? — gondolta Péter. De a buták butaságukat nem hallgatással árulják el.

A nő kezét lassan végighúzta az autó oldalán, aztán rámosolygott Péterre. A nő szöke volt és kékszemű és mivel Péter is szöke volt és kékszemű és szerette a paradoxonokat, megtetszett neki az ismeretlen nő.

— Kicsoda maga? — kérdezte tőle, mert kíváncsi volt az első hazugságára.

— Tündér vagyok — felelte a nő és Péter, tekintettel a körülményekre, elhitte ezt neki. Tündér — gondolta Péter, — tehát nem nő, tehát nem hazudik.

— Nem jönne velem a városba? — kérdezte Péter. A város szép, hangos, boldog és várja a tündéreket!

Ha meggondolom — tette hozzá magában, — hogy most mennyit hazudtam, akkor ebből a dologból még lehet szerelem.

A tündér halkán nevetett és beült a kosiba, amely elindult.

Nevezük a tündért röviden Liának és Pétert röviden Péternek. Az első éjszaka Péter Liát a házában helyezte el, ő maga pedig szállodába ment aludni, a második éjszaka Lia ment szállodába aludni és Péter visszatért a házába, a harmadik éjszaka pedig együtt ültek valamelyik lokálban és Péter gyönyörködött a tündérben. A nőket ismerem — gondolta Péter, — de a tündéreket nem. Vajjon mi érdekli őket?

— Mit szeretnek a tündérek, Lia?

— Mit? — ismételte Lia elábrándozva. A

drága távoli gyöngyöket, amiket a nyakukba fűznek, a csodálatos virágokat, amik megszépítik őket, a nyugodt tó vizét, amelyben órákig nézik magukat, a forró napsugarat, amely simogatja hűvös testüket, a madarak énekét, amely szépségüket dícséri. Igen, a tündérek mindazt szeretik, ami szolgál nekik.

— Nagyjából a tündérek hasonlítanak a nőkre, de sokkal ártatlanabbak náluk — mondta Péter. A pénzt nem szeretik a tündérek?

— Mi az: pénz?

— Az emberiség legnagyobb tévedése, de most nem erről van szó. Mit tudnak a tündérek a szerelemtől?

— Semmit.

Jobban szerettem volna — gondolta Péter, — ha azt kérdezi: mi az, mert amiről az ember nem tud semmit, arról már hallott valamit. De Lia tündér, őszinte, okos és én szeretem őt. Ez kissé lehangol, hogy szerettem őt, a boldogság általában butáknak való érzés, okos emberek megörlődnek a boldogságtól, de én nem. Engem csak elsomorít az öröm, no majd elmulik.

— Lia, megmutatom, hogy kell tangót táncolni.

Liát nem sokáig lehetett titokban tartani. Pétert rengeteg ember ismerte és ez a rengeteg ember mind a magánügyei iránt érdeklődött. Akik sok rosszat tudtak róla mondani, azokat legjobb barátainak nevezték, akik jót mondtak róla, azokat hazugoknak. De mivel az emberek mindig őszinték, amikor rosszat mondanak, igazuk volt.

Valahányszor Pétert megkérdezték, honnan ismeri Liát, Péter titokzatosan mosolygott. Ebből mindenki azt következtette, hogy Lia nagyon közönséges nő. Erre némelyek abból is rájöttek, hogy nagyon finoman viselkedett. Megközelíthetetlen volt, fölényes és hűvös és Péter apai mosollyal figyelte őt egy távoli sarokból, valahányszor társaságba vitte.

A férfi részéről — mondta egyszer Péter barátainak — a szerelemben mindig van egy kis apai érzés, csak a nő részéről — tette hozzá elborulva — nem tudom, hogy mi van benne. De akkor még fiatal volt Péter, mikor ezt mondta, csak később, amikor a tizedik nő csapta be, jött rá arra, hogy ismeri a nőket.

— Tündér, valóságos tündér — mondta Péternek a házigazda — és Péter ijedten komorodott el: féltékeny lett.

— Hogyan? — kérdezte szúrós hangon.

— Kérlek — mondta a házigazda, — ha nem tudnám, hogy szereti a ruhákat, éksze-

reket, prémeket, a sikert és a hódolatot, azt hinném, hogy tündér. De így látom, hogy nő.

— Ah, úgy — mondta Péter megkönnyeb-
bülten és mosolygott, mint azok, akik min-
dent tudnak. Mint azok, akik azt hiszik,
hogy mindent tudnak.

— Hazakisérem — szólt éjfélután Liának
és amikor a vendégek utat nyitottak neki,
Péter úgy érezte, legszívesebben elrepülne
ezzel a tündérral az oldalán az ámuló ven-
dégek előtt.

Úgy szeretem, gondolta magában, ahogyan
nőt nem is tudnék szeretni, csak egy tündért.

*

Péter minden délután elment Liáért a
szállodába, megvárta őt az előcsarnokban,
aztán együtt mentek valamilyen szórakozó-
helyre. Lia sohasem volt rosszkedvű, mint
az asszonyok, sohasem volt csunya, mint sok
szép nő, sohasem volt hisztérikus, mint a
lányok. Tündér volt.

Egy napon azonban nem jött le a hallba
és Péter a portáshoz ment érdeklődni, aki
jól ismerte őt.

— Üzenet van a kisasszony számára —
és a portás nyitott borítékban egy névjegyet
nyújtott át Péternek, amire csak ez volt
rányomva: szerelem 6—9.

Péter a telefonfülkébe rohant és felhívta
legjobb barátját, aki nem csak róla beszélt
rosszat, hanem mindenkiről.

— Halló, Ernő, mi az: szerelem 6—9?

**Minden
pénzt
megér,**

mégis csak 6 fillér

a

ÓRAIÚJSÁG

— Vári egy percig, hozom a kartotéko-
mat.

Rövid szünet után Ernő száraz hangon da-
rálta a telefonba:

— Szerelem 6—9. Juszuif Mohamed egyip-
tomi herceg névjegye, aki ilyenkor fogad és
minden csókért gyémánttal és igazgyönggyel
fizet. Három hét óta Lia a kedvese.

— Erre nem vagyok kíváncsi! — ordi-
totta dühösen Péter.

— Akkor minek hívtál fel? — kérdezte
Ernő és letette a kagylót.

Péter megtörölte verejtékező homlokát.
Itt valami tévedés van, gondolta. Valahány-
szor ezt gondoljuk, mindig mi tévedünk. Hi-
szen Lia tündér és nem tudja, mi a pénz és
a szerelem! Vagy ő lenne a tündér és Ju-
szuif Mohamed a mesebeli herceg? De hát
akkor mi vagyok én?

Erre nem mert válaszolni.

*

Egy fél óra múlva ott volt a mesebeli her-
cegnél. A herceg fogadószobája tele
pajzsokkal és szaracén kardokkal, amik ijesz-
tően hatottak, de Péter már nyugodt volt
és elhatározta, hogy felvilágosítja a herce-
get tévedéséről. A herceg bizonyára azt gon-
dolja, amit a többiek, hogy Lia nő, de ő
majd elmondja neki, hogy tündér, aki szá-
mára a pénz nem érték és a szerelem isme-
retlen fogalom.

A herceg alacsony, kövér és öreg volt.
Azt a pénzt, amit más öreg urak orvosságra
és rakoncátlan gyermekeikre költenek, ő
nőkre költötte. Barátságosan helyet kínálta
Pétert.

— Lia körül valami tévedés van — kezdte
Péter.

A herceg bölcsen mosolygott, aztán azt
mondta:

— Ez lehet, csak az a kérdés, ki téved,
én vagy ön?

— Minden bizonytalán ön, herceg, mert
Lia, akit ön nőnek tart, nem nő, hanem
tündér.

A herceg behínyt szemmel befelé kaca-
gott.

— Tündér? — ismételte. — Honnan tudja
ezt?

— Én találtam meg egy éjjel az erdőben,
én hoztam magammal, én ismerem egyedül
a származását — kiáltotta kétségbeesetten
Péter.

A herceg kényelmes, keleti nyugalommal
nevetett tovább.

— Hát ön nem hisz a tündérekben, her-
ceg? — kérdezte dühösen Péter.

— De igen, uram, csak hogy nemcsak ab-
ban az egyben, akit ön talált.

— Hanem hányban?

A herceg felállt és kis, tömzsi kezeit
egymásra kulcsolta a hasa felett:

— Minden nő tündér, amikor megismerjük
és amíg szeretjük és minden tündér nő, ami-
kor elhagy és megcsal.

Biccentet: és magárahagyta a csodálkozó
Pétert.

KERESZTREJTVÉNY

A megfejtők között minden héten két pompás ötvösművészeti brost, két ötvösművészeti gyűrűt és értékes könyvjutalmakat osztunk ki.

Megfejtési határidő március 18. Minden borítékra ráírandó: Rejtvénymegfejtés

1	d	2	a	3	r	n	m	4	e	5	d	6	a	7	r	8	f	9	e	10	n	m						
11	e	r	a	●	●	12	m	a	r	i	a	n	m	a														
13	r	a	b	14	i	15	g	e	●	16	a	g	r	a	●	17	r	a	b	18	m	a	r	i	a	n	m	a
17	i	b	a	m	a	2	●	18	m	a	b	●	19	n	e													
20	n	e	●	21	c	m	●	22	l	e	j	a	n	●	23	g												
24	e	l	25	h	e	f	●	26	i	r	e	●	27	a	l	e												
29	i	l	a	●	●	30	b	e	a	n	t	●	31	a	n													
33	f	a	l	34	a	d	a	●	35	s	c	o	t	t	●													
	●	37	m	l	●	38	b	e	i	s	m	e	r	i	39													
40	a	2	a	l	e	a	●	43	t	i	n	t	o	p														
	p	o	r	y	●	●	●	●	44	h	t	g	a															

A megfejtésnél elegendő a vízszintes 1, 12, 38 és a függőleges 1, 7 sorokat beküldeni

Vízszintes sorok: 1. (A nyíl irányával folytatva) Huszka Jenő közkedvelt, szép dala a Gül babából. 11. Kor, korszak. 12. Női név. 13. Ebben sinylődtek régen a leggyözt ellenséges foglyok. 16. Bengália tartomány főhelye Előindában. 17. Spanyol regényíró (Vérző aréna). 18. Behemót vége. 19. Asszonynévképző. 20. Tiltó szó. 21. Pacniban van. 22. Alá száll. 24. Élni íge feltételes alakja. 26. Harag, latinul. 27. Angol világos sör. 29. Női becenév. 30. Vizet a pohárba. 32. Idegen prepozíció. 33. Árut esomagolnak bele. 35. Angol sarkutazó, ki 1912-ben a déli sark felfedezése után odaveszett. 37. 1050, római számmal. 38. Nem tagadja. 40. Disznóvénnyel. 43. Kitűnő kondícióban, teljes felkészültségben van (sportműszó.) 44. Állatokon, növényeken élősködő apró rovar.

Függőleges sorok: 1. (A nyíl irányában folytatva) Színmű. 2. Ritka női név. 3. Folyó. Gyömről ömlik a Dunába (Ékezei). 4. Mutató névmás. 5. Német helyhatározó. 6. Az egyik cső a rádióban. 7. Egykor szenzációs házasságáról híres cigányprimás. 8. Marhahús. 9. XIII. Alfonz felesége. 10. Az ismeretlen kézjegye. 14. Több pápa neve, XI-nek nemrég emelték fel szobrát a budai Várban. 15. Kelet-Flandria fővárosa. 22. Norvég regényíró. 23. A nátrium vegyjele. 25. A fizikai testeknek egyik állapota. 28. Haramiak régi kifejezése. 30. Ismert író. 31. Koszorús magyar költő. 34. Ilyen víz a tó. 36. Cselekedet. 39. Após. 41. Az utolsó kettős mássalhangzó. 42. Rag (mássalhangzó — kiejtve).

Payper

A jutalmazott megfejtők névsorát a 95. oldalon közöljük.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Névtelen levelekre nem válaszolunk. Levélben csak abban az esetben adunk választ, ha a levélíró egy megcímzett és felbélyegzett válaszborítékot küld. A nekünk szülő levelet így tessék megcímezni: „Délbáb” szerkesztőségének, Budapest, Dohány ucca 12. Felvilágosítást kérek.

Kéziratokat nem őrzünk meg és semmi körülmények között sem küldünk vissza

Rádióbírálok (204). Figyelmesen elolvastuk levelét és ha úgy érzi, hogy panasza jogos, akkor azt ajánljuk, forduljon egyenesen a rádió igazgatóságához. Mi rádióműsorunkban nem bírálunk, csak a műsort ismertetjük.

558-as rádióelőfizető (206). Sajnos, az Ön panaszával nem foglalkozhatunk részletesebben. Olvassa el „Rádióbírálok 204” számú szerkesztői üzenetünket.

Egy asszony tört be egyszer életembe (402). Levélben elpanaszolja, hogy súlyos lelki válságba került, nagyon szerencsétlen és tanácstalanul néz szembe a jövővel. Hosszú ideig példás házasetletet élt, de pár hónap előtt az történt, hogy beleszeretett egy férjes asszonyba s úgy érzi, hogy nem tud lemondani róla. Ezt be is vallotta a fiatal asszonynak, de ő higgadtan azt válaszolta, hogy többé ne találkozzanak egymással és Ön igyekezzék, hogy minden szeretete újból a feleségének és a kislányának szójon. — Nekünk, kedves Uram, a szóbanforgó hölgy kijelentése után már nincs mit tanácsolnunk, csupán nyomatékosan megismételjük az ő szavait: igen, szakítani kell, ez kívánja a becsület, a lelkiismeret és ezt diktálja a multnak, egy nyolc éves boldog házasetletnek ezernyi gyöngéd szála, amelyet dehogy is szabad elszakítani egy hirtelen fellángolt szenvedély miatt! Meg aztán az is nagyon kétséges, hogy az illető hölgy viszonzozza-e az Ön érzelmeit? Megfontolt szavaiból következtetve úgy látjuk, hogy nem. De ha tévednénk s ő anélkül, hogy elárulná, mégis szeretné Önt, akkor meg éppen meg kell hajolnia kifejezett kívánsága előtt, hogy többé ne találkozzanak. Mert ha ő elég erős ahhoz, hogy az érzelmei helyett a lelkiismeret és a kötelesség szavára hallgasson, akkor Önnek sem szabad gyöngébbnek lenni egy asszonynál! Erős akaratral igyekezzék túltenni magát életének ezen az

epizódján és forduljon minden gyöngédségével újból a családjá felé. Mi hisszük, hogy hamarosan meg fogja találni a nyugalmát, a régi harmóniát.

Kl. Sz. Casa Picola (64). Az Ön korában nem szabad panaszkodni, hogy ilyen szomorú az élete, csak meg kell tudni látni a szépet. Jó kedélye, kellemes társasága, Isten olyan különös adománya, amit meg kell becsülni. Reméljük, hogy egészséges már és üdvözöljük.

N. Mária. (6.) Kedves és okos levelét rokonszenvvel olvastuk. Valóban, amit ír, abban igaza van, de legnagyobb sajnálatunkra magát a levelet — technikai okok miatt — nincs módunkban közölni.

Mit vegyek? (131). Az ajándékozás tulajdonképpen nagyon nehéz feladat. Kevesen tudnak ajándékozni. A legtöbb ember megvárja az utolsó pillanatot, betér az első üzletbe és megveszi azt, ami „olcsó és mutatós”. És ezek után még csodálkozik, ha az ajándékozott nincsen az ajándéktól túlságosan elragadtatva. Ajándékozni, azt jelenti, hogy kiessük valakinek legtitkosabb vágyát és igyekszünk azt valóra váltani. Közben arra is kell gondolni, hogy amit ajándékozunk, az ne hasson nyomasztólag a megajándékozottra nagyigényűségével, s ne is legyen olyan jelentéktelen, hogy értéktelenségével sértően hasson. Így elsősorban arra kell gondolni, hogy milyen viszonyban van Ön azzal, akit meg akar ajándékozni, miután ezt levelében nem említette. Gyakorlati célt szolgáló ajándékkal csak hozzátartozóit lepheti meg, társadalmilag Ön felett álló embert mintegy megsért ilyesmivel, de még felületes ismerőst is. Az ismerős azt hiheti, hogy lebecsüli anyagi helyzetét. Ha nem tudta kideríteni, hogy mivel szerezhetné a legnagyobb örömet, küldjön mindig virágot. A virág olyan ajándék, amit mindenütt szívesen fogadnak. Ha maradandó értékű ajándékot akar küldeni, küldje a virágot művészi virágtartóban.

R. E. (22). E. R. címe: Rákoshegy.

„Várok türelemmel” (32). Az igazolvány nem jogosít kedvezményes jegyváltásra. Az albumot rövidesen meg fogja kapni.

Hóvirág (34). Sz. J. címe: Széher u. 6.

Tapasztalatlan. (133.) Ha a meghívón, amit kapott, az áll, hogy lunch-re hivatalos, akkor fél egy óra tájban jelenjen meg. Lunch angol szó, amely a nyugati országokban a mi ebéd időnket jelenti. Ne féljen az evőeszközök használatától, csak a késtől, ezt ugyanis nem igen kell használni, csak vágásra. Villával esszük az előételt, főtt tésztát, főzeléket, gombás ételt, gombócot, halat, karfiolt, pástétomot, pörköltet, rétest, sajtot, salátát, süteményt, tojásételt, tortát, vagdalt húst, velősételt. Késsel és villával esszük a felvágottakat, sült húst, szárnyast, esetleg sült tésztát. A bouillont, ha csészében adják, kanál használatával nélkül kell meginni. A kenyeret, kalácsot, péksüteményt csak törni szabad, vágni soha. Jó mulatást kívánunk és

írja meg, hogy nem követett-e el valami „súlyos” etikett hibát? Sok üdvözlét!

Vén gazember (36). Színpadon Rózsahegyi Kálmán, filmen pedig Sugár Károly játszotta.

E. J., Villány. (34). Sajnos, nem tudjuk. Forduljon a követséghez.

Szomorú kislány. (66.) Sajnos, levelét továbbítani nem tudtuk.

Weekend. (135.) Nagyon helyesen teszi, ha vasárnapjait kirándulással tölti el. Nincsen egészségesebb, a szervezetre hasznosabb dolog, mintha az egész heti munkából kikapcsolódjunk azáltal, hogy a vasárnapot a szabadban töltjük. De a kirándulásnak, hegemászásnak nem szabad spricceres majálissá szelődnie, ez nagyon fontos! A pihenő csak addig helyes, ameddig betöltötte hivatását, azon túl már feleslegessé válik. Sok embernek ez vette el kedvét a kirándulástól, hogy túlsókat lebzseltek, éppen úgy, mint az Ön multkori társasága és végül ez a sok pihenő éppen úgy el tud bágyasztani, mint a sok járás. Ezért, hogy ezt elkerüljék, vezetőt kell választaniok. Azonkívül úttervet kell készíteni, amelynek keretén belül minden sporttényező megkapja a magáét: a test, a láb munkát végezhet, a szem gyönyörködhetik, a tájékozódóképesség gyakorolhatja magát, a növénytani érdeklődés kielégülhet, s még egy kis megszolgált pihenővel is meg lehet tisztelni a vasárnapi munkaszabadságot. Hogy merre menjenek? Sajnos, sok csábító tájat zár el a turista elől mindenféle köz- és magántilalom. De még így is gazdag a választék, még így is sok vasárnapra lehet előirányozni új meg új felfedező körutakat. Maga a főváros környéke, kezdve a Hárshegyen, Jánoshegyen, Csúcshegyen, Hármashatárhegyen, tele van a legkedvesebb kirándulóhelyekkel; aki járni akar, nagyon becsületos fél és egésznapos kirándulásokat tehet s még vonatra, hajóra sem költ. Az ilyenfajta sport felfrissíti a szellemet és újult erővel láthat hozzá a kezdődő heti munkájának.

Cigányleány. (1.) Az indokolatlan féltékenységről az illetőt minden körülmények között le kell szoktatnia, mert ha nem tudja leszoktatni, akkor mindkettőjük élete pokol lesz. Inkább lemondani róla végképpen, de nem teheti magát ki egy örökös izgalomnak. Meg kell értetnie vele, hogy neki nincsen sem oka, sem joga az örökös féltékenységre.

A siker útja. (24.) Filmtémát a gyártó cégek csak színpadi ügynökségektől vásárolnak. Témáját küldje be az alábbi címre: Dr Marton Sándor kiadóvállalat Budapest, IV, Bécsi ucca 1.

Margit (21). Ez bizony elég kellemetlen emlék a jólsikerült estélyről: borfoltos estélyi ruha! De mindenben lehet segíteni, még nagyobb bajokon is, hogye lehetne a borfoltot eltávolítani! A folt helyén az anyag mindkét oldalát égetett, porrá tört csonttal szórja be, s 10–15 óra hosszat hagyja rajta! Máskor pedig vigyázzon jobban, kis Margit, mert tapasztalatból tudjuk, hogy mennyire

elrontja az estély hangulatát, ha a ruha bepiszkolódik.

Mária. (137.) A fagyott gyümölcsöt helyes kezeléssel még élvezhetővé lehet tenni. Előszörban is az fontos, hogy ne kerüljön meleg helyiségbe. A megfagyott gyümölcsöket egy nagy edénybe rakják, mégpedig ugyanabban a helyiségben, ahol megfagytak. Az edényt megtöltik hideg vízzel, hogy a gyümölcsök körül jégréteg képződhessék. Azután a gyümölcsöket egy kendővel jól megtörlik és olyan helyre viszik, ahol rozsadásodás veszélye nélkül lehet eltartani őket. Az így kezelt holmi most már nem áll el nagyon sokáig, de mindenesetre megvan az az előnye, hogy nem vész kárba. Megfagyott főzeléket ugyancsak hideg vízben kell feláztatni s az előbb vázolt módon való kezelés után azt is rozsdamentes helyen kell elraktározni. Örülünk, hogy a multkor küldött receptünk olyan jól bevált. Máskor is szívesen állunk mindenben rendelkezésére. Sok szeretettel köszöntjük.

Vadvirág (38). A felvétel jelenleg szünetel. A kért könyvekből többféle kiadás van forgalomban. Leghelyesebb, ha valamelyik könyvkereskedéshez fordul, ott kimerítő választ kaphat. Kedves levelét köszönjük. Üdvözlét.

193. B. G. V. (404). Örülünk, hogy a multkori tanácsunkkal jó szolgálatot tettünk Magának, kedves Gizike. Hogye, máskor is szívesen útbaigazítjuk, csak ne felejtse el megírni, hogy a „Szerkesztői Üzenetek” ro-

A mult heti számban megjelent keresztrejtvény megfejtése. Vízszintes sorok: 1. Shirley Temple. 13. Zóna ár. 14. Adolar. 15. Éter. 16. Spa. 17. Aki. 18. Pazarlás. 20. Tac. 21. Ak. 22. Trombita. 24. Vadőr. 26. Ol. 27. Anom (Mona). 28. Ir. 29. Kis. 31. Baso. 32. Liga. 35. Lici. 38. Ir. 39. Átutal. 41. Inteni. 44. Kábor. 45. Alkoran. 46. Somogyi Erzsi. — **Függőleges sorok:** 1. Szép a világ. 2. Hótakarítás. 3. Inez. 4. Rara. 5. Lá. 6. Er. 7. Tapsol. 8. Eda. 9. Mo. 10. Platina. 11. Lakatosimas. 12. Erica Morini. 16. Sárosi. 19. Lt. 23. Bab. 25. Rk. 30. Ill. 33. Gubo. 34. Atom. 36. Cili. 37. Inke. 40. Aro (Ora). 42. Tor. 43. Erz. 45. Ay.

Jutalmazott megfejtők. A keresztrejtvény megfejtői közül Laky Rózsa D. és Brenner Istvánné, Bp. ötvösművészeti brost, Nagy Aranka L. és Lampert Sándorné Bp. ötvösművészeti gyűrűt kaptak. Az alábbiak pedig könyvjutalomban részesültek: Utcay Ilonka, B., Kinner Albert, R., Benedek Elek, Cs., Kovács Irén, Bp., Ifj. Soós László, G., Nagy Endréné, D., Szivássy Ilona, F., Kremartz Eszter, Bp., Kolonits János, Bp., Terebessy Tekla, J., Szeptember Dénes, E., Hochsinger Lili, F., Brück Margit, Bp., Szenes Árpádné K.

vatunkban milyen jellege alatt közöljük a választ.

Bújósdi. (123.) Arról panaszkodik, hogy „a fiú hol előbukkan, hol eltűnik”. És már egy éve tart ez a bújósdi. Van néha úgy, hogy a fiú minden ok nélkül egy hónapig se jelentkezik. Nem telefonál, nem ír, egy szóval se konferálja be távolmaradását. Pedig a legnagyobb barátságban váltak el. Nagyszerűen mulattak együtt. Aztán „telnek, mulanak a percek és nem jön a királyi herceg”. Ilyenkor maga sír, búsul, nem eszik és nem alszik és meg is akar halni. Mentése: hogy 17 éves. A fiú mentsége, hogy 19. Másodéves jogász. Nagyon nagy fiú. Azt szeretné tudni, hogy mit gondolunk, ilyen viselkedés mellett szerelmes-e magába a fiú vagy sem?

Drága kicsi lány, ez a fiú még olyan fiatal lehet kívülről is és belülről is, hogy egészen egyszerűen képtelen a szerelemre. Egyelőre élvezzi a másodéves jogászságát, azt a remek tudatot, hogy ő már nem gimnázista, valószínűleg bálókba jár, sportszerűen és hivatásérzetből, hol meggyőződéssel, hol meggyőződés nélkül udvarol ide is, meg oda is és még mindig szeretne tízszer annyi leányt ismerni, hogy még többfelé udvarolhasson és ez a játszadozás tökéletesen elég neki. Túlságosan is sok szép kisleány van a világon, semhogy ő egybe komolyan és igazán szerelmes tudna lenni. Nem is akar. Nem is tud. Neki most mindenki tetszik, aki rámosolyog, nem káncsal és nem púpos. Olyan érzése lehet, mint mikor az ember sétál egy szép, tarka, virágos réten és egy nagy mezei csokrot akar szedni. Itt egy szép szarkaláb, ott egy gyönyörű margarét, amott pipacs, búzavirág, jaj, ezt is le akarom szedni, meg ezt is, meg ezt is... Ebbe bele kell nyugodnia kedves kislány. Vigasztalja magát azzal, hogy ez csak átmeneti állapot. Nem lesz ez mindig így. Ugye, az ember virágszedés közben belefárad a sok hajladozásba?... Hát ez így lesz vele is. Ne búsuljon. Ez egy olyan periódus, amelyen átmegy a fiatal emberek 85 százaléka. Aztán eljön az az időszak, amikor már többet keresnek egy nőben, mint élénk színt és édes illatot. És hátha a többit pont magában fogja megtalálni?

Egy jóakaró előfizető (40). Köszönjük jóakarátát, de névtelen leveleket nem tudunk figyelembe venni.

Szerény (42). Elég ügyesek, de még sokáig kell írnia, míg közelíthető akad.

Autodidakta (4). Tehetségre való frások, de még nem egészen kiforrottak. Olvasson sokat. Főleg modern költőktől.

Feslő rózsza (406). Hozzánk intézett többrendbeli kérdésére szívesen szolgálunk tanácsal. Úgy véljük, elsősorban is az érdeklő, hogy mitevő legyen azokkal az udvarlóival, akik odáig merészkednek, hogy

tánc közben megcsókolják az arcát. Nos, kislány, erőlyesen szólítsa fel ezeket a fiatal urakat, hogy ne lépjék túl a józtlés határát. Ha azonban ez a figyelmeztetés nem használna, akkor többé ne táncoljon velük. És azt se higyjé el nekik, hogy Magácska kövér. A 165 centi magasságához még a modern szépségfogalmak szerint is szükséges 57–59 kiló. Ami pedig a „praktikus” kérdéseit illeti: az említett hosszújú, magasnyakú taftkzakot nyugodtan besorozhatja uccai viseletre. 2. Ezüstcipőjét puha, fehér vászonnal jól törölje át, aztán a foltokat a legfinomabb minőségű üvegszűrővel dörzsölje ki, de olyan óvatosan és gyöngéden, mintha selyempapírt radiozna.

Szeretnék dolgozni (46). Forduljon közvetlenül valamelyik nagyobb fővárosi kézimunkakereskedéshez.

Néha bűn szeretni. (97.) Ilyesmi rendszert ponyvaregényekben szokott előfordulni. Az igaz, hogy nincs az a regényíró, aki mélyebb és fantasztikusabb dolgokat tudna kitalálni, mint az élet. Szóval az történt, hogy beleszeretett, „de leküzdhetetlenül” mostohaanyjába. Édesapja 50, mostohaanyja 29, maga 23 éves. Mármost halálosan szegényen bevallani édesapjának, hogy mi történt magával, mostohaanyjára rá se mer nézni, az idegei már nem bírják tovább ezt a játékot, érzi, hogy feltétlenül el kell mennie hazulról. De hogyan? Milyen magyarázatot adjon édesapjának?

Mint már sokszor megírtuk, mi az egyenes utat és az őszinteséget tartjuk a legcélravezetőbbnek. Hiszen erről az érzésről maga nem tehet. A szerelem, maga az érzés nem bűn, az tulajdonképpen az emberen kívülálló valami. Nincs miértje, nincs magyarázata. Ezért az érzéséért nem kell szégyelnie magát, hanem le kell küzdeni. Ez meg tényleg csak úgy lehetséges, ha elköltözik hazulról. Ha édesapja megtudja, hogy miről van szó, egy percig sem lesz útjában. Ha teheti, ad pénzt, hogy utazzék el valahova.

Előfizetési árak:

¼ évre 2 pengő 50 fillér, ½ évre 5 pengő,

Szerkesztő: TOLNAI SÁNDOR

Kiadótulajdonos: TOLNAI NYOMDAI MŰINTÉZET ÉS KIADÓVÁLLALAT RT.

Kiadásért és szerkesztésért felel:
TOLNAI SIMON

Budapest, VII, Dohány ucca 12.

Nyomatott Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadóvállalat RT. mélynyomó-körforgógépein,

Budapest, VII, Dohány ucca 12 szám

Szerkesztőség és kiadóhivatal telefonszámai:

14—23—39 és 14—23—50

Nem esonkítja meg a lapot, ha ezt a szelvényt kivágja, mert a lap bekötésénél ez a keskeny rész ugyanis levágódnék. Ezén szelvény alapján egy pompás díszes műhöz van joga. Olvassa el a lapunkban levő hirdetést

DILAGKONVÉRSZÁR

ÖTVENEZER BETEG

fordul meg évente az ország különböző kórházaiban, nem beszélve azokról, akik otthoni ápolásban részesülnek. A betegek ily nagy száma mellett nem meglepő, ha

orvosi szakkifejezések tömege röpököd

az emberek mindennapi társalgásában, még hozzá legtöbbször helytelenül alkalmazva. Saját maga, hozzátartozói, ismerősei betegségről hány ember szeret részletes magyarázattal szolgálni, nem mulasztván el közben egy-egy sikeresnek bizonyult gyógyszer, vagy gyógymódot ajánlani. A gyógyítás az orvos feladata ugyan, de minden embernek ismernie kell a szervezetét fenyegető betegségeket és azok tüneteit, mert a bajok kezdeti stádiumában igénybe vett orvosi segítség a legtöbb esetben biztos gyógyuláshoz vezet. Ezt a célt segíti elő a népszerű, élvezetes stílusban megírt **ORVOSI LEXIKON**, amely az

ORVOS A CSALÁDBAN

című ötkötetes hatalmas könyvsorozat második kötetében kezdődik. Ez a lexikon több ezer betegséget és más orvosi szakkifejezést sorol fel, részletesen megmagyarázva azok értelmét, ismerteti az egyes betegségek orvosi gyógykezelésének és megelőzésének módját.

A mű korábban megjelent első kötete az emberi test felépítését és életműködését tárgyalja. Néhány cím az első kötet tartalmából: *Az egészséges test felépítése, A helyes táplálkozás, Szépségápolás, Sport, Torna, A gyermekágy egészségtana, Csecsemőápolás stb.*

A kitűnő papíron nyomott, félbőr-kötésű ötkötetes könyvsorozatot nagyon sok fekete és színes műmelléklet és rengeteg szövegközi kép illusztrálja.

Az ötkötetes díszes kiállítású sorozat ára bérmentve **Budapesten 40 pengő**, vidéken **42 pengő**, mely havi 2 pengős részletekben is fizethető.

Külföldi olvasóink figyelmébe!

Romániában: Tolnai
„Orvos a családban“ c. mű kötetenkénti ára **250 lei**. Beszerezhető: Journal Import, Jacob Dancea. Oradea, Bulv. Reg. Ferdinand 46.

Jugoszláviában: Tolnai
„Orvos a családban“ c. könyvsorozat (öt kötet) ára **480 dinár**, mely havi **40 dináros** részletekben is fizethető. Főelárusító: Centralna Knjizara, Subotica Strosmajerova ul. 11.

Ne vágja ki, ha nem akarja megcsontítani a lapot, hanem írja ezt a megrendelési szöveget egy levelezőlapra

Megrendelem a Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadvállalat R. T. Bpest, VII. Dohány u. 12. útján Tolnai: **ORVOS A CSALÁDBAN** című művet öt díszes félbőr-kötésű kötetben, bérmentve, Budapestén 40.—

vidéken 42.— aranypengő árban és tartozom a vételárat az átvétel napjától kezdve egymásután következő 2.— pengős havi részletben megfizetni. Tudomásul veszem, hogy a vételár teljes kiegyenlítéséig a sorozat tulajdonjogát a Tolnai Nyomdai Műintézet fenntartja magának. Bármely részlet be nem tartása esetén is a hátralék teljes összege esedékessé válik. Ez a megrendelés vissza nem vonható, de elfogadása a Tolnai Nyomdai Műintézet megítélésétől függ.

Tudomásul veszem, hogy a mű első és második kötetét a megrendeléskor, a további köteteket pedig fokozatosan 1937 augusztus végéig bezárólag szállítják.

Kelt _____ 193_____ hó _____ n.

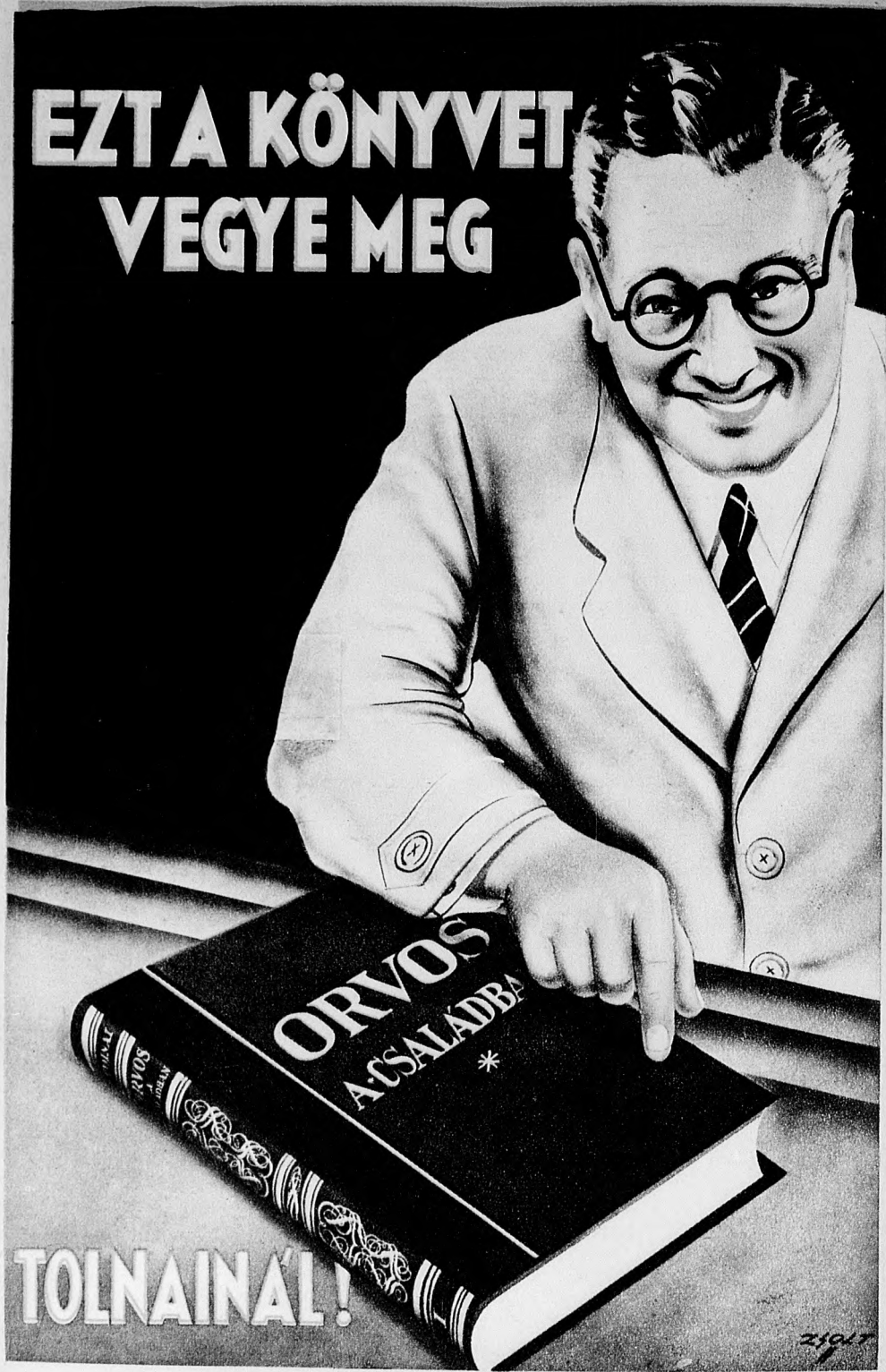
_____ A megrendelő aláírása.

_____ pontos cím.

_____ foglalkozása.

Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadvállalat R.-T. nyomása, Budapest

**EZT A KÖNYVET
VEGYE MEG**

TOLNAINÁL!

12.

10
OL

21917